

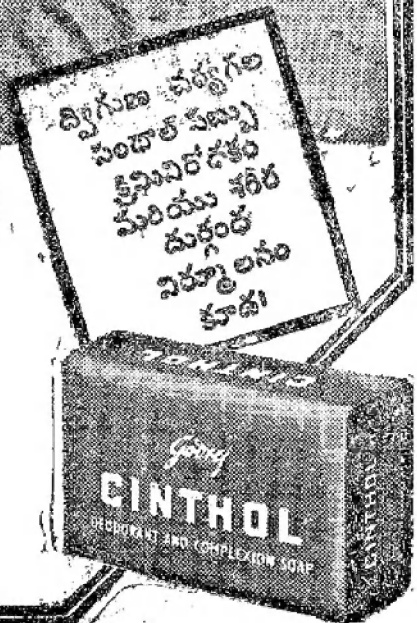

సబ్బులన్నియు శుభ్రపరచును కాని...

... నిష్కళంకమైన చర్మసౌందర్యం నిమిత్తం
జి-11తో గూడియున్న సింథాల్
మోకు కావలెను.

సింథాల్ యందు గల జి-11 (హెక్సాక్సోరాసిన్) శర్మ పీతంబు
గలిగింజే చూచకరమైన క్రిమిలను తంపుతుంది, అహారకరంగా
తీరమగమనర్పణదినమునందే జి-11 తోగూడియున్న సింథాల్ మీ
శర్మమీను మృదువుగాను, ప్రకాశమానంగాను మారుచును.

ద్విగుణ చర్మగురి
సంధాల్ మెప్పు
క్షయివిరోధకం
మరియు శరీర
దుర్గంధ
నిర్మూలనం
కూడ!

Roopkaha

మెట్రో-జింజెల్-రైడింగ్-ట్రాజి-రబింత్

తప్పక చూడండి!
అత్యం సామేక్షరరావు సమర్పించు, సూర్యచిత్రావాళి

పిల్లరోజు

నర్మకథాం. నానాపురం
నిర్మాతలు: M.S. క్రైరామ్-K. నాగేశ్వరరావు

నాథ్ అంపు: క్రిస్టూరాజ్ పిళ్ళై
విజయవాడ
నార్టీ అంపు: అప్పార విక్టర్
రాజమండ్రి
ఫిట్. గౌరీ
సంపకలు

SOVARNA

సినిమా

నేను శ్రీ రామారావుగారిపై వ్యాసం వ్రాసి వస్తున్నాను శ్రీ సత్యంగారు దాన్ని ఇండియా, వాకు విలేజింగ్ నా బాధ్యతల్ని గుర్తు చేసారు. వాస్తవ ఇంతటి అభిమానాన్ని ప్రదర్శించినందుకు మనస్ఫూర్తిగా అభినందించాను. కానీ శ్రీ సత్యంగారు నా అభినందల్ని తిరస్కరిస్తున్నారే! నేనేం చెయ్యగలవాడను?

—శ్రీనివాస్, మదరాస్.

ఇంతటితో ఈ విషయమీద ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాల ప్రచురణ నిలిపివేస్తున్నాము.
—సం]

అచ్చు తప్పులూ:

శ్రీ కృష్ణగారి స్వాధీర్షి లేఖలో ప్రతివారం వస్తున్న కొన్ని తెలుగు పదాలు మీ దృష్టికి తీసుకు రావలయుననే ఉద్దేశ్యముతో ఈ లేఖ వ్రాస్తున్నాను. నీటిలో కొన్ని అనువాదకుడి తప్పులు కావచ్చు. మరికొన్ని కంపోజరువి. ఆంధ్రభాషనీ అచ్చుతప్పులు పుట్టు మచ్చలేనా! అయినా సంపాదకులు శ్రద్ధ తీసుకోవాలి. భాషమీద మునుకారం కొద్దీ వ్రాస్తున్నాను. అన్యథా భావించవద్దని కోరుతూ,

భవదీయుడు

జా. కృష్ణారావు, వల్లభవిద్యా సగర్ (గుజరాత్),
జవాబు:

డాక్టర్ కృష్ణారావుగారు తీరిక చేసుకొని ఇన్ని సూచనలు చేసినందుకు కృతజ్ఞులం. కానీ, మన

ఉత్తరాలు

లిపి పుటుపూర్వాలను ఒక్కసారి డాక్టర్ రావు గారు పరిశీలించాలి.

తెలుగు కన్నడ మలయాళాలలోని ఒత్తుల పద్ధతి ఏ కారణం వల్లనో అసహజంగా ఏర్పడినట్టిది. 'విస్తృతం' అనే పదమే తీసుకుందాం. నిజానికి, సంస్కృత భాష మర్యాద ప్రకారం సకారం అర్ధాక్షరం, తకారం మీద వ్రటువసుడి నిలవాలి. దేవనాగరి, నందినాగరి, బెంగాలీ, గుజరాతీ, ఉరియాలిపులలో ఈ మర్యాద శాస్త్రీయంగానే నిలిచి వుంది. తెలుగు కన్నడ మలయాళ లిపులలో అర్ధాక్షరం కావలసిన 'స' పూర్తిగా నిలిచి, పూర్ణాక్షరంగా వుండవలసిన 'త' అడుగున ఒత్తుగా గొణంగా వుండిపోవడం తలుస్తోంది.

ఇప్పటి మన వ్రాత, అచ్చు పద్ధతులలో తలాట్టలుగా వస్తున్న ఈ లోపాల్ని సవరించడం సాధ్యం కాదు. కానీ, అచ్చున్నవశాత్తు ఇప్పటి మోనో టైప్ పద్ధతిలో సక్రమంగా, శాస్త్రీయంగా ముద్రించడానికి అవకాశం వుంది. ఆ దృష్టితోనే "సన్తృతం, పునర్ వ్యవస్థ, శాస్త్రీ" మొదలయిన పదాలు ముద్రించడం సంభవించింది.

చెయినా, రయితు, మయిదానం, రయిల్వే అయికుమత్తము, పెయినికులు, అయిక్కురాజు పమిలి అనే పదాల విషయంలో డాక్టర్ రావు

గారి వాదం సకారణమే. చెయినా, పెయినికులు అనే పదాల విషయం అటు వుంది, తక్కిన పదాల మాట మార్చడం.

చత్వం అయికావడం, అపుత్వం అనే కావడం సంస్కృత, సంస్కృతీకర భాష లన్నిటిలోనూ శబ్ద శాస్త్రీయం. వా—వాచిక ఇత్యాది. తెలుగులో భాష—అపుసు, ఐన—అయిన మొదలయిన ద్వీరూపాలు శాస్త్ర సమ్మతాలు. అందువల్ల రైతు, మైదానం అనేవి రయితు, మయిదానం అని వ్రాయడం తప్పులేదనే మానమృకం. ఇవి రెండూ పార్శ్వ పదాలు—రయ్యత్, మయిదాన్.

చెయినా, పెయినికులు తప్పని ఒప్పుకుంటున్నాము. చీనదేశం, చీని చీనాబరాలు, చీనాపాత్రలు మొదలయిన వ్యవహారం మనకు చాలాకాలంగా వుంది. "చీనాంతుక మిన కేతే:" అని కాలిదాసు ప్రయోగించాడు. ఉత్తర భారత భాషల్ని చీన్, చీన్ అనే వ్యవహరిస్తున్నాయి. కాలి, మనం చెనా అని ఆంగ్ల భాష ప్రయోగం తీసుకున్నాము. చీనా, చీనాదేశం అంటే అందంగానే వుంటుంది. సైనికుడు అనే మాటను సంయికుడు అనేడం అంత తప్పుకాక పోవచ్చుగానీ, పెయినికుడు కలుపుగానే వుంది.

రివిషిన్సు, జయపాలినిగ్, ఫెర్మాండ్స్, మ్యూసియం, చెకోస్లావాకియా, ఇస్రాాయిల్—పదాల సంగతి.

విదేశ పదాలను ఆయా భాషలవారు తమ ఉచ్చారణకు అనుగుణంగా మలచుకొని వాడుకోడం ప్రపంచ వ్యాప్త సత్యం. సంస్కృత శబ్దం శాన్ స్ప్రీట్ ఎందుకయింది? గంగా శబ్దం గేంజెస్ ఎందు కవుతుంది? అన్యభాషే పదాలను మనం మన ఉచ్చారణలో పలకడ మనేది సహస్ర్రాష్ట్రాలుగా మనకు అలవాటు. మల్తాను ముర్తరాణ అన్నాము. భానును భాన అన్నాము. ఇబ్రహీమును ఇబ్రాము అన్నాము. ఇలాగే జామిత్ర, కేంద్ర, అనపా మొదలయిన జ్యోతిశ్యాస్త్ర పారిభాషికాలు గ్రీక భాష నుంచి సంస్కృతంలో చేరి పోయాయని పెద్ద లంటారు. అందువల్ల రివిషిన్సు, ఫెర్మాండ్స్, మ్యూసియం తద్భవాలకింద సరైన పదాలే. చెకోస్లావాకియా అని, జెకోస్లావాకియా కాదు. ఇజ్రాయల్ అంటే రాక్షసుడు, సైతాను. ఇస్రేల్ అంటే దేవ విశ్వాస. ఇస్రాాయిల్ కన్నా ఇస్రేల్ అని వాడడం సబబు. ఇదంతా మనకు ఆంగ్లేష్టావరణ వల్ల వచ్చిన తంటా.

మనం ఇకమీద ఏ విదేశీ పదాన్ని వాడినా, మూల పదోచ్చారణ సమీచినంగా తెలుసుకొని, సక్రమంగా వాడడం అవసరం. ప్రపంచ మంతా నేడు సప్టిపాత మపుతున్నది. దేశంలో ప్రతి రాష్ట్ర రాజధానిలోనూ విదేశీయ ప్రతినిధులు ఉండనే వున్నారు. వారిని అడిగి సరైన ఉచ్చారణ తెలుసుకోవడం అంత కష్టమేమీ కాదు.

యంత్ర సౌకర్యాన్ని బట్టి సరైన ఉచ్చారణ కోసం చేసిన ప్రయత్నాన్ని ఇంతగా వివరించాము. డాక్టర్ రావుగారి ఆదరానికి మరొక మారు కృతజ్ఞులం. సం||

వాసున్ పరివశ వక్కపొడి

- * పుచ్చు చెక్కలు, ఈతపీక్కులు, ఏలకుతోక్కలు వగైరా విలువైన పదార్థములు కలువకుండా తయారుచేసిన సిసల్మైన వక్కపొడి—
- * ముప్పై ఆరు మూలికలు, డబ్బెరెండు సుగంధ ద్రవ్యములు, మాట పదవారు అబద్ధములు కలిపికొట్టని ఏకైక వక్కపొడి—
- * నువాసన కొరకు యిందులో అముదము గాని, కిరసనాయిలు గాని కలువలేదు—
- * శివుడిగొంతులో విషం అడ్డు పడ్డట్లుగా వాసున్ వక్కపొడి వాడితే గొంతుక కడ్డుపడదు. నాలుక మొద్దెక్కుదు. మాట పడిపోదు.
- * సిసిమా తారలు దీనిని వాడుతున్నట్లు ఎక్కడా దాఖలాలేదు. వాడితే మా పూచీ లేదు.

వాసున్ వక్కపొడి కావాలని మీ ఊరి షాపుకార్ని అడగండి.
లేదంటే ఫెరావ్ చేయండి.

Dr. VASU PRODUCTS,
Phone: 53111, Hyderabad-27.

పెద్ద పెద్ద ఆశయాలున్నాయి
ఉత్సాహముంది
వృద్ధిలోకి వస్తున్నాడు
అతడి సైకిలు ఫిలిప్స్

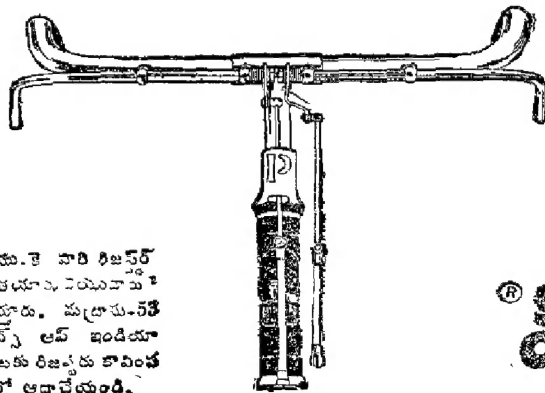
ఫిలిప్స్ దిట్టంగా ఉంటుంది ఎంత చెడ
తొక్కినా తట్టుకొనేదిట్టు మంచి బ్రూ
తుంపరు స్టీలుతో తయారైంది. దాని అంద
చందాలు గంభీరత కూడా మీ సంస్కృతిని
బాగా తెలియజేస్తాయి. మీవంటి యువకులకు
తయారుచేయబడిన విశిష్టమైన టై సైకిలు

ఫిలిప్స్ మీరు వాడదగిన సైకిల్

®
ఇది ఫిలిప్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ యొక్క వారి రిజిస్టర్డ్
ట్రేడ్ మార్కులు. ఇండియాలో తయారుచేయబడిన
టై సైకిల్స్ అవ్ ఇండియా, అంబార్. మద్రాసు-58
ప్రొఫైలింగ్ బ్యూట్ ఇన్ వెన్స్ మెంట్స్ అవ్ ఇండియా
లిమిటెడ్. మద్రాసు-1 ఉపయోగించబడు రిజిస్టర్డ్ ట్రేడింగ్
అదనపు, చిన్న మొత్తముల సేకరణలో ఆదాచేయండి.

T.L.C./P/3020a

® ఫిలిప్స్

ముఖచిత్రం

ఈ వారం పత్రిక (18-10-68) ముఖ చిత్రము జయలలిత చూడ ముచ్చటగా యున్నది. ఎన్నో రోజుల నుంచి ఎదురు చూస్తున్న శ్రీశైల మహాక్షేత్రం గురించి యిన్ని దినాలకు యీ పత్రికలో చూచునప్పటికీ మహాదానందం కల్గింది. యిక కథలలో ముఖ్యముగా నన్నాకర్షించినది శ్రీ బాబ: నరహరిరావుగారి 'మగత'. యిందలి పాత్ర పోషణ చాలా బాగుందనుటలో అతిశయోక్తి లేదు. యిక జమ్మి కోనేటిరావుగారి రంగుల రాగ్నం ఓర్వీక మా వంటి విద్యార్థుల కెంతో ఉపయోగపడు తుంది.

యం. కోటిరెడ్డి, గడగ)

* * *

11-10-68 వ తేదీ వారపత్రిక ముఖ చిత్రము బాగుంది. కానీ గెనెసెట్టిగారు తామరకు నుండి పువ్వు పూసినట్లుగా చిత్రాన్ని గీశారు. కానీ తామరకులో నుండి పువ్వు పుట్టదు. ఇది గెనెసెట్టిగారు గమనించ ప్రర్తన. అకా కూడా తామరకు వలె కప్పించుట లేదు.

అన్నపూర్ణ, వర్మ, రమ (హైదరాబాద్)

* * *

11-10-1968 వాటి ఆంధ్రపత్రిక కారపత్రిక ముఖచిత్రం చాలా అక్కర్లేయ్యగా నున్నది.

47వ పేజీలోని కాటూరి రచించిన కార్టూని చాలా హాస్యపుడంగా యున్నది. కానీ 'కాటూరి వారి గడియారములో 9కి బదులు 12, మరియు 3 కు బదులు 9 అను అంకెలు చేయబడినవి.. కార్టూను కన్న 'గడియారమును చూసి చాలా నవ్వు వచ్చిందంటే నమ్మండి.

మహేష్ గారి "ముగ్గురు మూర్ఖులు" చాలా బాగుగా యున్నది. ఇటువంటివి నీ పత్రికలో ఎంతా చాలా వెలువడాలని అనిపిస్తున్నను.

రఘు, గిరి (హైదరాబాద్)

* * *

11-10-68 పత్రిక యందలి ముఖ చిత్రము చాలా బాగుగా యున్నది. ఆ చిత్రమును చూడగానే పత్రిక, రచయితలనెడి సరస్సునుండి విసించిన సాహిత్యమనెడి కలులనుంచి, మధువును గ్రహించి పాటకుల కందజేయునదిగా వాగగువడిసింది. చిత్రకారునకు వా అభినందనలు.

సోన్నగంటి సాంబశివరావు— (మచిలీపట్నం)

* * *

జయలలిత ముఖ చిత్రము (18.10.68) సంచికలో శ్రీ కె. వాణిగారు వ్రాసిన "మనసులో మనసు" నన్ను ఎంతో ఆకర్షించినది. సరోజపాత్రకు జీవము పోసినట్లు వ్రాసారు. వారికి వా వృద్ధయ పూర్వక అభినందనములు.

కుమారి రత్న, (గంగావతి)

* * *

ఉత్తరాలు

సీరియల్స్

ఈ వారం పత్రికలోని "జీవిత పరియాల", "మజాత" ఈ రెండు సీరియల్స్ బాగున్నవి. ఈ రెండు సీరియల్స్ చదివే కొద్ది చదవానిపించు చున్నవి. ఈ రెండు పత్రికకు రెండు ఆణిముత్యాల వంటివి.

ఎల్. గ్లాడ్స్టన్, ఎల్. అస్ట్రాడ్ హిక్సన్, (భీమవరం)

* * *

ఈ వారం ఆంధ్రపత్రిక చదివాను. ఇందులో వాకు ఎక్కువగా నచ్చినవి సీరియల్స్. వాటిలో జీవిత పరియాల, మజాత మొదలైన సాతకుల సునస్సును హత్తుకున్నాయి. ఇంత చక్కని కథ అను అందచేస్తున్న సంపాదకులుకు మా కృత జ్ఞతాభినందనములు పత్రిక ద్వారా అంద చేస్తున్నాము.

వక్రవర్తి ప్రసాద్, (మహబూబ్ నగర్)

* * *

ఈవార పత్రిక (18.10.68)లో సీరియల్స్ రెండును బాగుగా వడుస్తున్నవి. అందులకు నేను రచయిత్రులను మనస్ఫూర్తిగా అభినందిస్తున్నాను. రమణిగారు వ్రాసిన పెద్దకథ 'ఇలా జరుగుతం డనుకోలేదు' చాలా బాగుగా నున్నది. కానీ చివర "మరిగింపు పై వారం" అని పాతకులను నిరాశ చేశారు.

టి. కిరారెడ్డి, (ఆకిపేడు)

కథలు

18.10.68 తేదీ గం వారపత్రికలోని "మన సులో మనసు", కథ చాలా అద్భుతంగా పున్నది. ముఖ్యంగా నన్నెన్స్ చెప్పుకో తగ్గ విషయము. రచయిత్రీ కె. వాణిగార్ని వా హృదయపూర్వక కృత జ్ఞతలు తెలుపకపోయినప్పటికి.

సి. హెచ్. మోహన్ దాస్, (కోసిగి)

* * *

మీ వారపత్రికలో ప్రచురించిన "మనసులో మనసు" అనే కథ చాలా బాగున్నది. కానీ మరిగింపు మూత్రము చాలా అసహజముగాను, అవంధర్యము గాను ఉన్నది.

మీనాపత్రి, (అమలాపురము)

* * *

11-10-68 వ తేదీ ఆంధ్ర పత్రికవార పత్రిక యందు ప్రచురింపబడిన "మనసు" అను కథ చాలా బాగున్నది. "ఒక పువ్వు మూడు ముళ్ళు" కథ కూడ చాలా బాగుంది. వాటిని రచించిన వారికి వా ధన్యవాదాలు.

గద్వాల శుభరత్న, (హాల్వి)

గమనిక

కొన్ని అనివార్య కారణాలవల్ల ఈవారం 'ట్రీక్ సోటోగ్రఫీ' వ్యాసం వెయ్యలేక పోతున్నాము.

—సం.

ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోదారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శుక్రవారం : 1-11-68

కలకాను నల్ల కార్తికమాసం శుభ ద్వాదశి

సంపుటము : 61 సంచిక : 10

స్థాపితము:

1908

ముఖ సంపాదకుడు :

శివరెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు

శివరెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : 'నేనే మొనగాణ్ణి'లో షీలా

కథలు :

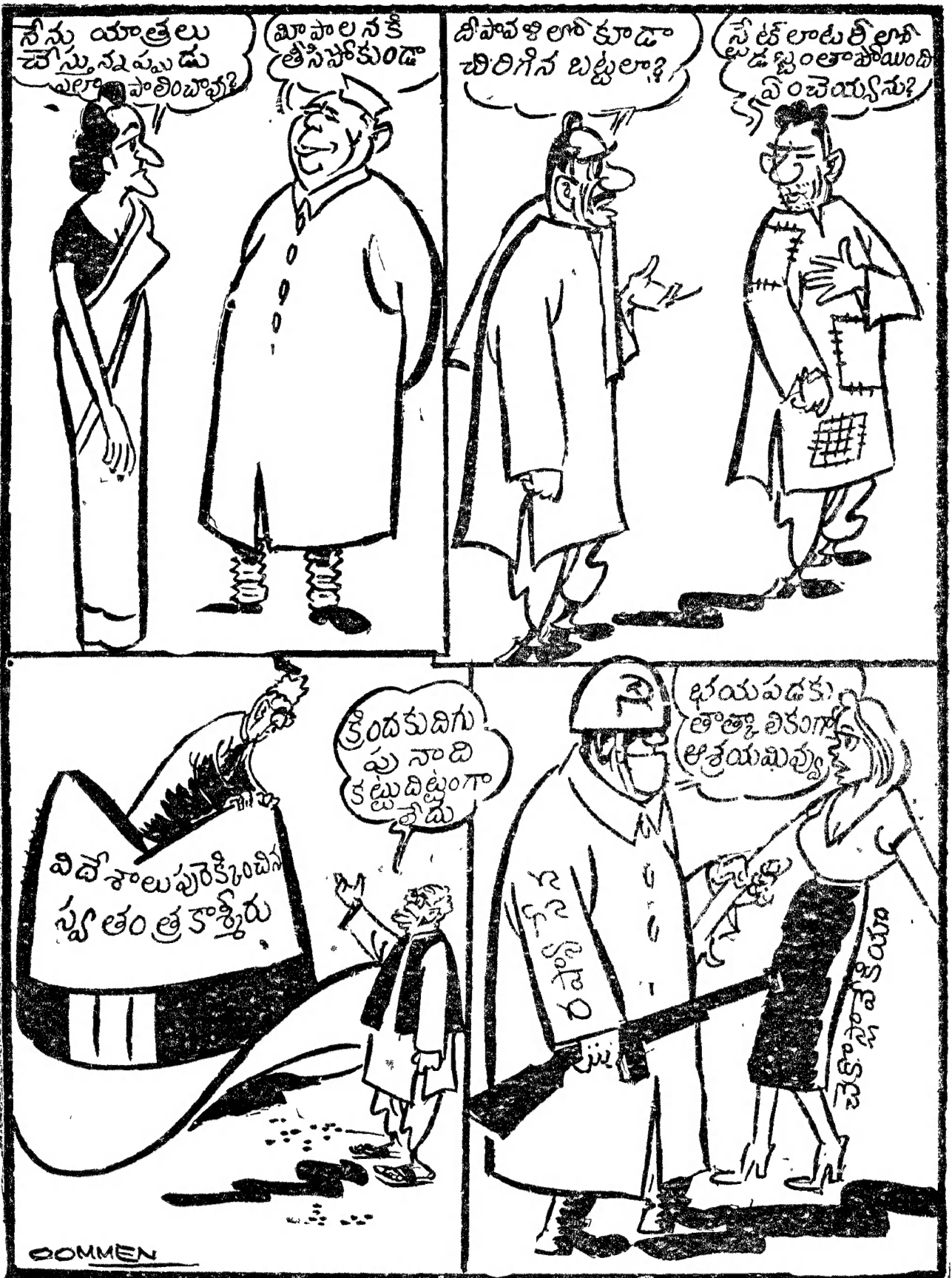
మనసు	—	8
ఎవడు భర్త	—	18
చార	—	32
ఇది దస్మీరు	—	46

సీరియల్ నవలలు:

మజాత	—	24
జీవిత పరియాల	—	40

శీర్షికలు, వ్యాసాలు, సినిమా:

ఉత్తరాలు — 2, ఊమె కారున్ — 5,	
మ్యాగిక్ లైఫ్ — 6, లవి—ఇన్ — 14, బ్లూహిట్	
కథాపాంజరి—15, వారఫలం — 20, ఎవర్ని	
పెళ్ళాడాను?, డాక్ రికబుర్ల — 21, రంగుల	
రాట్నం — 23, ధర్మపథం — 30, ప్రశ్నా	
వరి — 45, ఒకవారంవివరణ — 50, నటి	
సంద్యారాజి — 52, లోపవాణి — 54, మీకు	
తెలుసా — 56, సినిమాడైరీ — 58, వరి	
చయం — 60, పాత బొమ్మలు — కొత్త	
కబుర్లు—62, పుస్తకాలు, అలలు—63.	

శత్రువులను చోపిస్తున్న భారత దేశం

ఇక్కడ 18 తేదీ శుక్రవారం చాలా దుర్ఘటన జనవరి 30 శుక్రవారం వాడు మహాత్మాగాంధీ హత్య జరిగింది. పెట్టెం బరు 19న సమ్మె చేసిన ఉద్యోగులు సురద్యుష్టమంతరిని కేంద్ర ప్రభుత్వం పట్టించిన తేదీ ఇక్కడ 18. అది శుక్రవారమే. ఈ శుక్రవారం పేరలాంటిదో గాని, జరిగినదాని దాదాపు అదే రోజున జరుగుతూ వుంటాయి. కేంద్ర ఉద్యోగులపై ప్రభుత్వం తీసుకున్న నిర్ణయం— సర్వస్వతంత్ర ప్రపంచంలో— ప్రజాస్వామ్యానికి గొడ్డలి పెట్టులాంటిది అని కొందరు అంటున్నారు.

రాజకీయవేత్తలు పాల్గొనవలె— కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల కోరికలు పూర్తిగా తీరక పోయినా, అవ్యయం మాత్రం జరిగి వుండేదాడు. చవాన్ గారు ఎంత బాధ్యత యుతమైన సరిపాటకు ఉద్యోగుల మీద విరళ తీసుకుని నిరూపించుకున్నారు. ఇది చాల మంది రాజకీయవేత్తలకి చెప్పం లేదు. ఈ వేత్తలు తమ గొప్ప ప్రకారమే ప్రభుత్వం నడవాలి. మనుషే తరహావారు. లేకపోతే తమ పదవికి, ప్రభుత్వ ఉద్యోగులపై తమ యజమానివే మోసం జరుగుతుందేమో నన్న భయంకూడా వీరికి లేకపోలేదు.

సమ్మె వెనక మనుషులు:

ఉద్యోగులు — ప్రభుత్వం మధ్య రాజీ కుదరక పోదానికి కారణాలు సున్నవ్వడం. ప్రధానమంత్రి శ్రీమతి గాంధీగారు వర్య టనల్లో వున్నారు. అమెగరు చవాన్ గారికి దేశాన్ని పట్టంగట్టి వెళ్ళారు. ఇది దహస్యమేమీ కాదు. సమ్మె ఉద్యమానికి వెనక చవాన్ గారి ప్రత్యర్థి వర్గం వుందని ఒక పూవా. 'మొరార్జీ జరువాత చవాన్' అన్న నివాదం విన్న ఎవరన్నా ఈ పూవాని జలపరుస్తారు. ఈ నివాదంతో వ్యక్తిగత వాన్ని, మాన మర్యాదల్ని మంట కలుపు తున్నామని భావించే వారెవరూ వుండరు.

మొఘలు సామ్రాజ్య పతనానికి గాని, మహా రాష్ట్ర పాలన విచ్ఛిన్నం కావడానికి గాని ఇవే సూత్రాలు అవలంబించడం జరిగింది. ఇప్పుడు మన ప్రభుత్వం లో జరుగు తున్నది కూడా ఇంతకు విరుద్ధమైనది ఏమీ కాదు.

మరో చెప్పదగిన కథ వుంది. దుర్గా పూర్ ఉక్కు కర్మాగారం లో 'గూడు పురాణీ' బయల్పడింది. ఇంట్లో దొంగ లెక్కువయ్యారు. తద్వారా మిల్లుకు చాలా నష్టం వాటిల్లింది. అధికారులు ముందే జాగ్రత్త పడివుంటే ఈ నష్టం జరిగి వుండేదికాదు. శ్రీమతి గాంధీగారు కలి గించుకున్నారు. బాగానే వుంది కాని, అమె వి. వి. గిరిగారి వద్దతిలో శిక్షించి నందు వల్ల ఏం మేలు లేదు. కేంద్ర ప్రభుత్వం శ్రీమతి గాంధీగారికోసం వేచి చూసి తీసు కునే చర్యలకి సర్వసాసనం ఉదాహరణగా ఇది ఒకటి!

చట్టమూ — ప్రతిపక్షాలూ

ప్రతి పక్షాల తెలివితేటలు వర్ణనా తీతం. జనసంఘం యులు, కమ్యూనిస్టులు, సోష లిస్టులు, మొదలైన పార్లమెంటుసభ్యులు పదహార్ గారు కలిసి యస్. యమ్. బెనర్జీ గారిని ఉపయోగించుకుని రాష్ట్రపతికి ఒక మెమోరాండం సమర్పించారు. అందులో ప్రధానమంత్రి శ్రీమతి గాంధీగారిని, దేశి యాంగమంత్రి చవన్ గారిని వెంటనే పదవీ చ్యుతుర్ని చేయాలని విజ్ఞప్తి చేశారు! ఈ విధంగా జరిగితే భారతదేశంలో న్యాయమూ చట్టమూలాంటి వాటికి స్థాన ముండదని వారి భావం! ఇందులో సంతకం చేసిన వారిలో ఎంతమందికి అసలు చట్టమంటే తెలుసునో? కనీసం దానిమీద ఎంతమందికి నమ్మకముందో తెలియజెప్పడం అశక్యం. జనసంఘం దృష్టిలో చట్టం విదేశీయు లది. మనది కాదు. పైంద స సాంప్ర దాయంలోని ధర్మశాస్త్ర సూత్రాలు వేరు. మరి వీటిని ఎంతవరకు హిందీలోకి అను

వాదం చెయ్యగలుగుతారో ఆ భగవంతుడికే తెలియాలి.

సరే, కమ్యూనిస్టుల చట్టమంటే ఏమిటో చెకోస్లావేకియాలో ప్రవేశపెట్టి చూపించారు. సెప్టెంబరు 29 న తేదీన కమ్యూనిస్టుపార్టీ అధికార పక్షం ఒక వ్యాసంలో ఇలా అంది : 'ఉద్యమాన్ని ఎది రించే ఎవరికైనా సరే మెడమీద తల వాయలుంచరాదు' అన్నది దాని సారాంశం! ఇవే న్యాయసూత్రాలు అయితే మాటలకి అర్థంజేడి అయినా వుండాలి. మనుషులకి కార్యకారణ జ్ఞానమన్నా నశించి వుండాలి! ప్రతిపక్షాల ఆదర్శం

ప్రజాస్వామ్య వాదా స్పృహగించుకుని ప్రజాస్వామ్యాన్ని ఎలా తుడిచిపెట్టాలో కమ్యూనిస్టులకి బాగా తెలుసు. ఏ చట్ట ప్రకారం వీరు ఫెరెవ్ లని ప్రవేశపెట్టారో తెలియదు. ఒకరికి పనివాళ్లనేత మరోతగ పనివారికి అన్నావారాలు అందనివ్వని ఈ సూత్రం ఎంత హర్షనీయమో అలోచించ తగ్గింది.

జనసంఘం పాలనకేంద చట్టమూ — సూత్రాలు అనేవి అసలు ఉండవని కొన్ని ఉదాహరణలు చెబుతూనే వున్నాయి. ఈ పక్షంకూడా ప్రజాస్వామ్యాన్ని మట్టు పెట్టడానికి ప్రజాస్వామ్యాన్నే ఉపయో గించు కుంటున్నది.

సోషలిస్టుల విషయం విచారకరమైనది. 'ఫెరెవ్'ల దారినంచి తప్పించుకుని మరోమార్గం అవలంబించారు. మిగిలింది నిరాహారదీక్ష. ఇక్కడ యస్. యమ్. జోషీగారి సంగతి మరి అశ్చర్యకరంగా వుంటుంది. నిరాహారదీక్ష అనేది చట్ట సమ్మతమా? ప్రజాస్వామ్యాన్ని చితకొట్ట డానికి ఉపయోగించే అయుధం ఇది. వీరికి మరో ఉద్యమంకూడా వుంది. భార్యల్ని, పిల్లల్నికూడా తీసుకువచ్చి అందోళన జరిపించడం.

సమ్మెదారుల్ని సోత్సహిస్తూ యస్. యమ్.

జోడిగారూ ఒక ప్రకటన చేశారు. అక్టోబరు 15 న పెద్ద ఊరేగింపు; 16 న మూకుమ్మడి నిరాహారదీక్ష; 17 న ప్రధాన మంత్రిగారిని దర్శించడంవంటి కార్యక్రమాలు అమలు జరపబోతున్నట్లు సెల వివ్వారు. విరామం దొరికినప్పుడల్లా 'ఇండియా గేట్' దరిదాపుల మూలమూలం ప్రాంతాల్లో సమావేశాలూ సమాలోచనలూ జరుగుతూనే వున్నాయి. ఎటువంటి ఆంక్షలూ లేకుండా మాకు లొంగిపోతారా లొంగిపోండి, లేదా అనుభవిస్తారు—అని ప్రభుత్వాన్ని బెదిరించడం ఈ సమ్మెలోని రహస్యం.

సమ్మె వెనుక రహస్యం

'1961 న సంవత్సరపు అవరణుల కథ' అని ఒకటి రాసి వుంది. 1968 సంవత్సరం మరో కథకి సామాగ్రి తయారు చేస్తున్నది. ఈ సమ్మె విషయంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం ఒక నిర్ణయానికి వచ్చివుంది. శ్రీమతి గాంధీగారి ఆమోదం లభించడమే తరువాయి. రాజకీయ సాహసీకులని ప్రోత్సహిస్తారో, చట్టానికి తలవొగ్గుతారో, ధర్మానికి ఎదురు తిరుగుతారో ఇక ఆమె వంతు. జీవన ప్రమాణానికి సరిపోయిన జీతాలకుగాని, కరువుభత్యాన్ని జీతంతో కలిపాలనికాని ఈ సమ్మె ఉద్దేశ్యంకాదు. కేంద్ర ఉద్యోగులకి ఎవరు అధికత్యం చేపట్టున్నారు అనేది తేల్చుకోవడం. రాజకీయ వేత్తలా? లేక చట్టబద్ధమైన ప్రభుత్వమా? అనే ప్రశ్నలకి జవాబుకోసం ఈ సమ్మె. శ్రీమతి గాంధీ కంటో ఇలా గీతగీస్తే చాలు తన ప్రభుత్వాన్ని తలా కూల దోసుకోగలగారు. ప్రతివక్తానికి గనక ఆమె విలువనిచ్చివుంటే క్రమశిక్షణా రాహిత్యాన్ని ప్రోత్సహించినట్టే. కమ్యూనిస్టులు ప్రయత్నిస్తున్నది ఇందుకే. ఇది నీతిని చంపడమే కాదు, ఉద్యోగుల విశేయతని కూడా రూపుమాపుతుంది. ఇది శ్రీమతి గాంధీ చవాన్ల మధ్య ఉన్న వ్యవహారం గాదు తేలికగా కొట్టి పారేయడానికి. శ్రీమతి గాంధీ గారికి, భారతదేశంలో కాంగ్రెసు శత్రువు లకి మధ్య నున్న వ్యవహారం!

ఒకసారి డా. గాడ్గీల్ గారు మాస్కో వెళ్లినప్పుడు అక్కడి ఫువత నహించిన కొందరు 'సమ్మెలు జరుగుతుంటే మీ ప్రభుత్వం ఎలా సహస్త్తూ పూరుకుంటుంది?' అని అడిగారట. మన ఆపీసు లన్నింటికీ కేంద్రసచివాలయం ఉక్కు

చటం లాంటిది. సమ్మెలన్నీ ఇక్కడే ఉద్భవించడం విచిత్రం! తనదాకా వస్తేగాని....

ఇండ్రజిత్ గుప్తాగారు 'జీవన ప్రమాణంతో సరితూగిన భత్యాలు' అంటే ఏమిటో వివరించారు. యాభై ఏళ్ల క్రితం లెనిన్ గారు రష్యాలో ఇలాంటి వాదాన్ని లేప దీశారు. ఇప్పుడు ఆ సంప్రదాయాన్ని శ్రీ గుప్తాగారు; వారి అనుచరులు నిలబెడు తున్నారు. ముఖ్యంగా కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగులపై వారి దయని హరించే తీరాలి! జీవన ప్రమాణంతో తగిన భత్యాలు అంటే ఏమిటో వీరికి తెలియక పోదు. అది జర

గనిపని అనీ; ఆర్థిక పరంగా కూడనిపని అనీ వారికి తెలుసు. ప్రభుత్వాన్ని ముంచి వేస్తుందని వారికి తెలుసు. కమ్యూనిస్టులు గాని జనసంఘీయులుగాని ప్రభుత్వాన్ని అలంకరిస్తే—ఇన్ని నీతులు చెబుతున్న వీరే ఆ పని చెయ్యలేరని కూడా వారికి తెలుసు!

అతి సాధువైన భారతదేశం తనలో కూరమైన శత్రువులున్నారని తెలిసీ భరిస్తున్నది. ఆదరిస్తున్నది. ఈ శత్రువులు తమ తమ పథకాల్లో జయం పొందుతారో, లేక ప్రజాస్వామ్యం వేళ్లు విస్తరించి కట్టుదిట్టమవుతుందో ఈ శుక్ర వారంనాడు తెలుస్తుంది! ●

శీఘ్రంగా అన్నీ రకాల బాదల ఉపశమనం

జలుబు :

ముక్కులోపల, బయటి, చుట్టూ, అమృతాంజనం రాని దాని ఆవిరి పీల్చు.

గుండెజలుబు :

కొమ్ము మీద, గొంతుకమీద, పిచ్చమీద అమృతాంజనాన్ని చుర్చన చెయ్యి.

75 ఎళ్ల పైగా
ప్రఖ్యాతి చెందిన
అమృతాంజనము

AMR-3/Tei

నివల జగన్నాథరావు

మూలించి చేదతో నీళ్లు తోడి వాని
మీద వొంపుకొనబోతున్న చలవతి న్నా
అన్నపిలుపు వినిపించి వెనక్కి తిరిగిడు.
కూతురు కమల ఉన్నదక్కడ.
'పూజకి అన్నీ సిద్ధంగా పెట్టాను.
రండి నాన్నా,' అన్నదా అమ్మాయి.
'ఊ,'

కమల వినుక్కుంది. 'ఇలా వచ్చి చెప్పి
మూడు సార్లుంది ఇప్పటికీ. ఎన్నడూ
లేనిది ఈ రోజు మీరింతసేపు స్నానం
వెయ్యటం చూచి అమ్మ భయపడుతూంది.
హనైనా ఆ చేద అక్కడ పెట్టి
స్నానం?'

అత్యాశ్చర్యకరమైన విషయం వింటు
న్నట్టు ముఖం పెట్టాడు చలవతి. తేరుకొని
'సన్నానమ్మా వద పద' అంటూ హడా
వుడిగా మాతిగట్టుమీద పెట్టిన తువాయి
తీశాడు. హడావుడిగా తియ్యటంలో అది
ఆ ప్రక్కనేఉన్న సబ్బుబిళ్లకి తగిలి
క్రిందపడింది. ఆ పల్చటి సబ్బుబిళ్లనేపు
మాస్తా మరొకసారి ఆశ్చర్య పోయాడు
చలవతి.

తను స్నానం చేసేముందునే కాగితం
పిప్పిన సబ్బు లది!

కృష్ణుడి గురించి ఆరోపిస్తూ దాన్ని
ఎంతగా అరిగదీశాడో తను!

ఈ రోజు తన మతి పోతూంది, వాడి
గొడవలో పడి.

తనేమి అవకారం చేశాడని ఇలా బాధ
పెడుతున్నాడు వాడు?

చలవతి అంతరంగం చీకాకు అయిపో
యింది. ఏదో ఆనేదన - అసంతృప్తి - మన
స్థానంతో మనసు బరువెక్కింది. గట్టిగా
నిట్టూర్చాడు, వెలివాడిలా ఆ సబ్బుబిళ్ల
కినే చూస్తూండి పోయాడు, అదే గా.
మరొకసారి ప్రశ్నించుచున్నాడు, కృష్ణుడు
సకింత మనస్తాపం కలిగిస్తున్నాడేమని.

తను చిన్నతననుంచి వాడిని నెత్తిమీద
పెట్టుకుంటున్నందుకా ఈ శిక్ష? ఇదే
తను చేసిన తప్పదమయితే ఇంతకన్న
అప్పదం మరొకటున్నది. అస్తవ్యస్త పరి
స్థితిలో ఉన్నవాడి కుటుంబాన్ని ఆదుకొని
అభివృద్ధిలోకి తేవటం అది!... చలవతి
అంతరంగం ఆవేశంతో ఊగిపోయింది.

ఆ ప్రశ్నను ఈ రోజు - ఈ క్షణం
వరకు వేసుకోలేదు చలవతి.

ఆ ఆలోచన ఇప్పటివరకూ కలగలేదు చలవతికి. కాని -

ఈ రోజు ఆ ఆలోచనకు వచ్చినంత ఆవేశం తెచ్చిపెట్టాడు కృష్ణుడు.

గతాన్ని తలపుకీ తెచ్చే ప్రశ్నకు నెమరు పేసుకొంటూ ఉండిపోయాడు, చలవతి. ఆ రోజు.....

.....చిక్కటి చీకటిని చీలుస్తూ ఆకాశంలో మెరుపు మెరిసింది. చీకటిలో గంపెడు పంసారాన్ని నడిపే సామాన్యడిలా కృంగిపోతూ తనీగా వెళుతూన్న ఒంటెద్దు బండిలోంచి - యెరుపు వెలుగుతో - దూరంగా కనిసిస్తున్న చిన్నపెంకుటంటిని చూచాడు చలవతి.

తెరిపి అన్నదివ్వకుండా, మూడు రోజుల్నించి ఆకాశాన్ని మూతవేసిన మబ్బుతెర... జిడజిడ పడుతూన్న వాన...

తోవ వెంబడి రొదపెట్టే కీమరాళ్ళు వోరు.....

తోవంతా బురద...రొప్పు...వాసన...

వాతవరణంలాగే అనవ్యసనంగా ఉన్న మనసులో, ముడుచుకు కూర్చున్నాడు, బండిలో చలవతి. బండివెళ్ళి ఆ పెంకు టంటిముందు ఆగింది. ముందుగా తను దిగి వెళ్ళి తలుపు తట్టాడు. కొద్ది సేపట్లో తలుపు తెరిచింది ఒక వృద్ధురాలు. చేతిలో శాంతిరువల్లి పెద్దది చేసి, చూపు ఆనడం కోసం కళ్ళకి ఓ చెయ్యి పాటు చేసుకు అడిగింది.

'ఎవరది, బాబూ?'

'నేనేనమ్మా చలవతిని.'

వృద్ధురాలి ముఖం విచ్చుకున్నది. రెప్పలు రెపరెపలాడించి, కొడుకుని క్రిందినుంచి మీదివరకూ ఒకసారి చూచి, ఆత్మత, ఆరాటంతో ఏదో శంక తరుముకొస్తూంటే, వాటిని అణచడానికి వ్యర్థప్రయత్నం చేస్తూ,

నుక్కే నా. ఎవరో అనుకున్నాను. వెళ్ళిన వాడివి ఎన్నాళ్ళుండి పోయావేం అక్కడ. లోపలికిరా. ఉత్తరమయినా రాకావు కావు. అక్కడేం జరిగిందోనని కంగారుపడి పోతున్నాను చూచేవా. గుమ్మంలోనే నిలబెట్టి మాట్లాడేస్తున్నాను...ఇలా. శావకెలా ఉంది? నేను రాతేదని అమ్మడు బెంగ పెట్టుకోలేదుగద...' అని గబగబా అడిగింది.

ఉద్బితంగా వర్షిస్తున్న ఆ ప్రశ్నల వర్షంలో తలమునకలవుతున్న చలవతి రెండు చేతులతోనూ గుండెను పట్టుకొని, అపరాధిలా నుంచుండి పోయాడు, తలవంచుకొని. ముసలానిడలో అనుమానం చోటు చేసుకుంది. కొడుకుని ప్రక్కకు నెట్టి, వీధిలో ఇంకా ఆగిఉన్న బండికేసి చూచింది, నిశ్చలంగా.

బండిలోంచి నగం నగం చొప్పున దిగుతున్న మనిషిని చూచింది.

చూస్తూనే, గుర్తించింది గాజులులేని ఆ చేతుల్ని, హుంగల్యంలేని ఆ కంఠాన్ని, కుంకుమలేని ఆ నుదుటిని - వచ్చటి నుదుటిని -

గొల్లుమంది, 'అయ్యో, అమ్మడూ!' అంటూ.

'నీ వసుపు కుంకుమల్ని ఎవరెత్తుకు పోయారే, అమ్మడూ!'

'నీకు రావల్సిన కష్టం కాదే బది.....

'ఈ దురవస్థని చూడటానికేటే దేవుడు అప్పుడే మీ వాన్న వెనుక నన్నూ తీసుకు పోయాడు కాదు...'

అమ్మ విడుపులో కూతురి కడుపులో శోకం కట్టులు తెంచుకు వెలికి వచ్చింది. ఆడవాళ్ళని ఓదార్చటం చలవతి వశం కాలేదు. వాళ్ళ నెట్లాగో లోపలికి పంపి, బండివాడికి ఓబుల్లిచ్చి, బండిలో నిశ్చితంగా వడుకున్న నాలుగేళ్ళ కృష్ణుణ్ణి ఎత్తుకుని ఇంట్లోకి నడిచాడు.

ఆ రాత్రి పడకలు లేచు పెద్దవాళ్ళకి. తల్లుడు పోయాడన్న దుఃఖంతో మతి పోయిన తల్లి పూరు కాని పూరునుంచి వచ్చినవాళ్ళకి కాఫీ నీళ్ళేనా కాచి ఇద్దామన్న ఆలోచన రాక ఉండిపోయింది. చాపమీద నడుం వాల్సిన చలవతి జరిగినదంతా సమీక్షించుకుంటూ ఉండిపోయాడు. బావకి మలేరియా సోకిందని ఉత్తరం రావటం - కట్టుబట్టులో తను గాభరాగా రైలే క్కటం - వెళ్ళిన వారంరోజుల్లో బావ మృత్యువువారత పడటం - ఇంత చిన్న వయసులో చెల్లాయిని వైద్యుల ఆవరించి నందుకు దాని దురదృష్టానికి కించపడుతూ, కర్మకాండ జరిపి, నాలుగేళ్ళ కొడుకు తప్ప ఏ ఆధారమూ లేని ఆమెని తనవెంట తీసుకు వచ్చేయటమూ, చెమ్మగిలిన కనుల్ని చూపుకొని, ఆ క్షణం ఆ

తల్లి బిడ్డల బాధ్యత స్వీకరించాడు:

నాలుగేళ్ళ కృష్ణుడు ఇరవే నాలుగేళ్ళ వాడయ్యాడు.

తన కాళ్ళమీద తను నింబడ గలిగిన ప్రయోజకుడయ్యాడు.

ఈ ఇరవయ్యేళ్ళలో జరిగిన కొన్ని ముఖ్య సంఘటనల్లో తల్లి పోవటం ఒకటి. కృష్ణుడు ఉద్యోగం నిమిత్తం తనకి కొన్ని వందల మైళ్ళదూరం ఎడం అవుతున్న పుడు - ఆరోజు చెల్లాయి వాడిచేత తనకు పాపాభివందనం చేయించి నప్పుడు వాడన్న మాటలు మరిచిపోలేదు.

'నీ పెంపకంలో నాన్నని మరపించావు. నీ అండే లేకపోతే మేము ఎక్కడ ఉండే వాళ్ళమో పూహించటానిక్కూడా భయం కలుగుతుంది. ఇన్నేళ్ళు విచ్చల విడిగా పెరిగిన నేనీ వరినాలనూ, మిమ్మల్ని విడిచి వెళ్ళాలంటే మనసేపిటాగా ఉన్నది మామయ్యా. ఏంచెయ్యను. ఈ దగ్గర్లో ఎంత ప్రయత్నించినా మంచి ఉద్యోగం దొరకలేదు'

ఈ మాటలని కళ్ళనీరు పెట్టుకున్నాడు కృష్ణుడు!

ఉద్యోగంకోసం తనని నదిలి వెళ్ళడానికి వినిలాలాడిన కృష్ణుడు - పండగ వచ్చినా, ఇంట్లో ఏ వేడుక జరిగినా అంతదూరం నుంచి ఆసుమేఘాలమీద వచ్చేసే కృష్ణుడు - మొన్న మొన్నటి వరకు తన పంచ ప్రాణాల్లో ఒకప్రాణంగా మెలిగిన కృష్ణుడు, ఉన్నట్టుండి ఇలా మారిపోయాడంటే ఏమనుకోవాలి తను?

ఎవరు వాడిని తనకు కాకుండా చేస్తున్నారు?

ఎవరి దుర్బోధిం ఫలితంగా వాడిలా మారి పోయాడు?.....

'ఏమండీ?'

చలవతి ఉలిక్కిపడి చూచాడు. ఎదురుగా ఉన్న భార్య మనక మనగా కనిపించింది. తను ఇంతసేపూ చూతి దగ్గరే నుంచుండి పోయాడని తెలుసుకుని, ప్రసారంతో ఒళ్ళు తుడుచుకోవోయి, ఒక్కెప్పుడో ఆరిపోయిందని తెలుసుకుని గబగబా లోపకి వెళ్ళాడు. పొత్తివంచె కట్టుకుని, నుదుట విభూతి పెట్టుకుని దర్బాసనం మీద కూర్చున్నాడు.

నేతాలలో తేజస్సును వెదజల్లుతూ, చిరునవ్వు చిందిస్తున్నాడు పటంలో విన్న

మూర్తి. చేతులు జోడించిన చలవలి మన
నుతో కృష్ణుడు మెదిలాడు.

కృష్ణుడు కొలిచినంత చిత్తశుద్ధితో
దేవుడిని కొలవరెవరూను. వాడికి ఉన్న
వికాగ్రత ఇంత వయసు వచ్చిన తనకే లేదు!
భక్తి, జ్ఞానమూ, తెలివి వాడికి పెట్టని
అలంకారాలు! ఒకసారి — అంటే వదేళ్ళ
వయసులో తన తమ్ముడు మూర్త్యంతో
కలిసి కృష్ణుడు శివకోవెలికి వెళ్ళాడు. ఆ
రోజు ఏకాదశి. కోవెలిలోకి వెళుతూనే
కృష్ణుడు, 'నువు తొడుక్కున్నవి ఇస్త్రీ
బట్టలలో' అని మూర్త్యం గోలపెడుతున్న
వృత్తికి వినిపించుకోక అమాంతం సాష్టాంగ
పడిపోయి లింగాన్ని కావలించుకున్నాడు!
పెత్తులూ, కొబ్బరి నీళ్ళలో ఖరాబయిన
బట్టల్తో ఇంటికి వచ్చిన వాడిని చూచి
సవ్యాగత అడిగితే చెప్పింది ఇదీ! తనేమిటో
వరిసరా లేమిటో లక్ష్యపెట్టనీయనిదే
నిశ్చలమైన భక్తిని చెప్పాడు వాడు!

అంతటి జ్ఞానం ఉన్న వాడు ఖాళిలా
అలివేకంగా వ్రవర్చిన్నాడంటే మితిమీరిన
విగ్నేయంతో తనకి మతిపోక ఏమవుతుంది?

గజార చప్పుడు వినిపించి తల తిప్పాడు
చలవలి.

'తేద్యానికి అరటివండు తీసుకు
వచ్చాను నాన్నా. అదేమిటి భుజం మీది
గుడ్డ కిందపడి పుండ్లి. పూజించా అరం
చించలేదా. బాగుంది' అంది కమలి
సప్రయతన.

'నైవేద్యం వేళయిందా!' అన్నాడు

మ న ను

చలవలి.

'మీరిలా కూర్చుంటే రాత్రి భోజనాల
వేళ కూడా అయిపోతుంది. బావ పెళ్లి
కాదు గాని మీరు మనలో లేరు. ఏమిటి
చేస్తున్నారో మీకే తెలియనంత మరుపుతో
పెట్టేశాడు బావ...'

'కమలా!' అనరిచాడు చలవలి. అతని
కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.

'వాడి పూసు ఎత్తుకు నామందివాళ.'
కమలి బెదురుగా చూసి అరటివండు
అక్కడ ఉంచి వెళ్లిపోయింది.

నోట్లో వచ్చి మంచినీళ్ళయినా పోసు
కోకుండా దేవుడి ముందు కూర్చున్నప్పటికీ
వికాగ్రత కుదరటం లేదని చలవలి విను
క్కున్నాడు.

ఉద్ధరిణితో నీళ్ళు తీసుకుని ఆచమనం
చేశాడు.

'కేశవ—నారాయణ—మాధవ—గోవింద
—విష్ణు—'

అయిదవనామం చెబుతూంటే చలవలి
మనసు మరొకసారి అదుపు తప్పింది.

'విష్ణుమూర్తి వచ్చినా సరే తననేమీ చెయ్య
లేదు. తనలో తప్పుంటే దేవుడికైనా ఎవరి
కైనా వెరవాలి. కృష్ణుడు ఎంత భక్తుడైనా,
వాడి గురించి చెబుతూ తలచినవారికి సావం
అంటేంత మహత్తు వాడిలో ఉన్నా—ఈరోజు
వాడిని విమర్శించటానికి తనకు సాక్కు
ఉంది. మొన్న బజార్లో మిత్రుడు సత్య

మూర్తి కనిపించి 'ఏమండోయ్! చెప్పేరు
కారు మీ మేనల్లుడి పెళ్ళని' అన్నాడు.

'ఏమిటంటున్నారు!? ' అన్నాడు తను
విస్మయంతో. మూర్తి ఏదో హాస్యమాడు
తున్నాడనిపించింది. కాకపోతే తనకి చెప్ప
కుండా పెళ్లిచేసుకునే ఆ మేనల్లుడెవడు?

మూర్తి గురుగా చూస్తూ 'ఎంత
గడుసువాళ్ళండీ. ఇలా మేనల్లుడి పెళ్ళని
చెబితే వెంటపడతాముటండీ' అన్నాడు.
తనకి చిరత్తుకొచ్చింది.

'హిరేమంటున్నారో నాకు నిజంగా బోధ
పట్టలేదు మూర్తిగారూ. పెళ్లికబురు
చెప్పేరు గనుక ఆ మిగతా భోగట్టాకూడా
హిరే చెప్పేయండి వింటాను'

మూర్తి ముఖం ముడుచుకున్నాడు. మీ
కృష్ణుడి పెళ్లి విషయం మీ వరకూ రాలని
నే నెలా అనుకుంటానండీ. నాకుమాత్రం
మా రెండో అబ్బాయి సుగుణాకరంవల్ల
తెలిసింది. ఈనుధ్య నార్తిండియూ టూర్కి
వెళ్లిన సుగుణాకరానికి కాశీలో మీ కృష్ణా
రావు కనిపించి ఇలా తను ఫలానా తేదీన
మారేజి చేసుకోబోతున్నట్టు చెప్పాట్ట.

తను విషయంలో కొట్టుకులాడుతూ
'ఇంకేం చెప్పాడు?' అనడిగాడు.

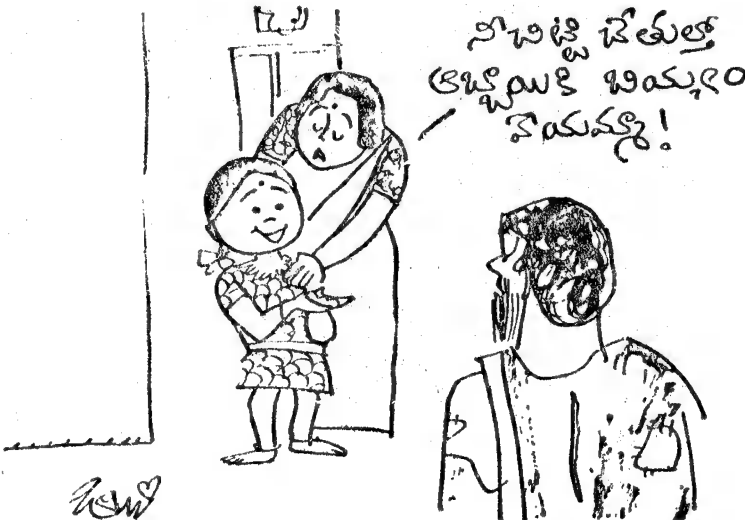
మూర్తి గబగబా ముందుకివచ్చి చెవిలో
నోరుంచి, స్వరం తగ్గించి గోణిగాడు:
'ఈ విషయం మీ చెల్లెమ్మగారికి తెలుసునో,
లేదో కాని ఆ పిల్ల మనశాఖ, మన కులం
కాదట. ఇదికూడా మీ కృష్ణుడే చెప్పాడు.'

'మీకు తెలిసినభోగట్టా డేదా?'
'చదే.'

తన అరికాళ్ళకింద మంటలు పెడుతూ
న్నట్టవుతూంటే అక్కడ నిల్వేలేక
పోయాడు కూరలు కొనలేదన్న సంగతి
ఇంటికివచ్చి వడ్డాక ఖాళీనంచి చూస్తే
తెలిసింది.

అయిపోయింది. కృష్ణుడి తెలివీ, భక్తి,
ఆధిక్యతా అన్ని సుగుణాలూ బూడిదలో
పోసిన పన్నీటి చందంగా మారే సమయం
వచ్చేసింది. ఎవతో ఆ మాయలమారి. తన
కృష్ణుణ్ణి వలలో నేనుకుంది. వాడి బుద్ధి
పెడతల పట్టించింది. భవా వాడెవడికీ
వనికీరాడు. యౌవనం మునిషికెంత అకర్మ
ణీయమో అంత అవకారంకూడా చేస్తుం
డేమో అనిపిస్తుంది.

కాకపోతే—కృష్ణుడిలాటి సత్పురుషునిలో

మెగులాంట్ల ఇవాళ విమెయిన్లు కులం గాని కులంలో కలవబోవటం ఒక తప్పు. ఒకపని...అదీ తన జీవితానికి సంబంధించి నది తలబెట్టినపుడు ముందు వెనుకలు ఆలోచించే పెద్దవాళ్ళలో సంప్రదించక పోవటం ఒకతప్పు.

అదే...అదే తన నిప్పుడు బాధిస్తున్నది. మాట మాత్రంగానైనా అడిగితే, తను ఔనందుడో, కాదందుడో, ఏదీ తెలియ జేయకపోయే! పైగా ఈ పూజోన్నే ఉన్న, తనకి బాగా పరిచితుడైన సత్య మూర్తిగా రబ్బాయితో కలిసి చెబుతాడూ?!

చలవతి చికాగ్గా పీటమించి లేచి పోయాడు. కడుపులో పేగులు అపురాపు రింటున్నాయి. గోడ గడియారంలో టైము తొమ్మిది డాలుకూంది! వంటగదిలోకి వెళ్ళగానే భార్య అడిగింది. 'లెమిలేరా ఇప్పటికైనా? కాఫీ వెచ్చబెట్టినా?'

'ఏమీ తెమలమో! ఇవాళ పూజ పోగలేదు, సరస్వతీ. మనసు ఒక్క పిసరు కుదురు లేందే ఎలా సాగుతుంది చెప్తా?.'

'ఎలా పొందుతుంది కుదురు. పైకి ఇలా ఉన్నానేకాని మీకంటే ఎక్కువగా బాధ పడుతున్నాను నేనే. లక్ష పుస్తకాల్లో చదువు తున్నాం. లక్ష కుటుంబం వింటున్నాం. ఇలాంటి పెళ్ళిళ్ళు కొత్త కాకపోయినా-మన పిల్లడు చేకాడంటే ఏమిటో మనసు కలుక్కు మంటుంది.'

వెచ్చబెట్టిన కాఫీ గ్లాసులో పోసి చలవతి కందించింది ఆవిడ. రెండు గుక్కల్లో గ్లాసుడు కాఫీ తాగేసి అక్కణ్ణించి లేచాడు చలవతి. వీధిలో బ్యాండుమేళం వినిపించింది. ఎవరా అనుకుంటుండగానే ఇద్దరు ఆడ వాళ్ళు పట్టుచీరలు బరబరలాడించు కొంటూ ఇంటాకి వచ్చారు. వారి వెనుకవే ఒక ముసలాయన.

భార్యనీ, కూతుర్నీ పిలిచాడు చలవతి. ఆ సందడి తగ్గి, వాళ్ళు వెళ్ళగానే ముసలాయన తన చేతిలోపెట్టిన శుభిలేఖ చదువుతూ అరుగుమీదికి వెళ్లి కూర్చు న్నాడు.

రామనాథం కొడుక్కి ఎల్లండి ఉప

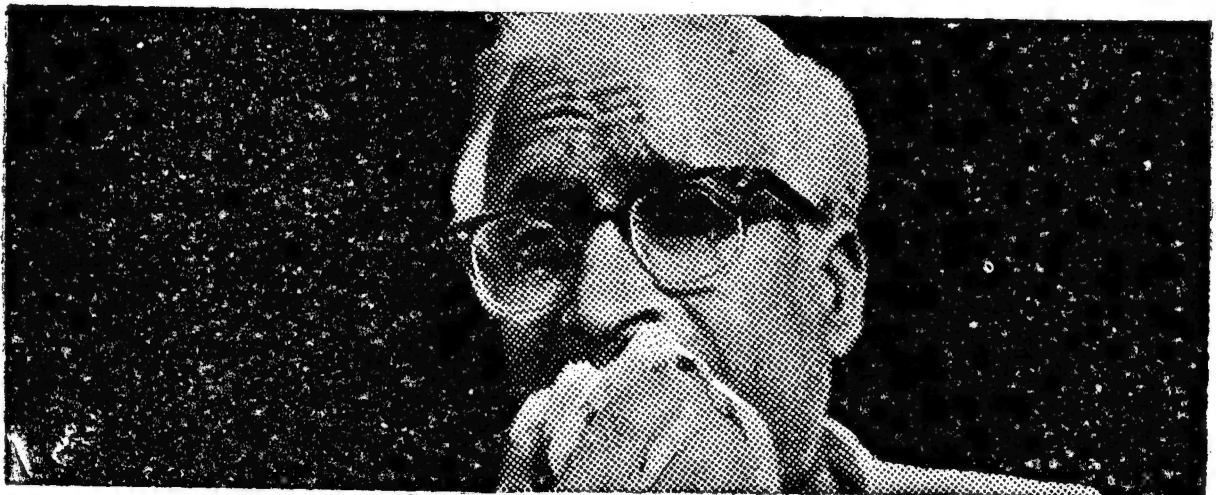
నయనరవి! కుటుంబమంతా త్వక్త బోజ నాలకు రావల్సిందిగా పిలవ వచ్చాడు! రామ నాథం ఎవరు?

తను సర్వీసులో ఉన్నప్పుడు తన సహ ఉద్యోగి.

అతడికి తనకి ఉన్న అనుబంధం? , ఆఫీసులో ఆరుగంటలకాలం.

ఈ స్వల్ప పరిచయాన్ని పురస్కరించు కొని రామనాథం తన కొడుక్కి ఉపనయన మంటా తమి ఆహ్వానించ వచ్చాడు.

తనరక్తం పంచుకు పుట్టిన చెల్లెలు కొడుకు, మొన్నటివరకూ తన ఆలనాపాలనలో పెరిగినవాడు, ఈ రోజు విచక్షణారహితమైన వనిచేస్తూ, ఆ కుటుంబాడ తనకంద కుండా జాగ్రత్తపడుతున్నాడు. ఈ మామయ్య గుర్తుకు వచ్చాడూడేమో మరి! రామనాథానికి, కృష్ణాడికి ఎంత లేదా! చలవతి వీధిలోకి అదేకంగా మామూ కూర్చున్నాడు. ఎండ అరుగులో మూడు వంతుమేర ఆక్రమించేసుకొంది. ఎక్కడా చెల్లె ఆకులు కదలటం లేదు. చలవతి

FDSAIH996T5

ఆ జలుబును అరికట్టండి!

అమృతాంజన్ ఇన్ హేలర్

నిరసాయముగా, త్వరగా ముక్కువడికమును పొగొట్టను. కం. శీతలమును నివారించును. తుమ్ములను నిలుపును. చేతనుంచి కోదానికి అనువైనది. సులభంగా వాడవచ్చు, తక్కువ ఖరీదు (ఎల్లప్పుడు మీ వద్ద ఉంచుకోండి.

తయారుచేయువాడు
'అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-4'

అరోగ్య అనారోగ్య పరిస్థితులలో మహిళలు

అరోగ్య సౌఖ్యములకు లోభ

కేసరి కుటీరం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
హౌస్ నెంబిల్, మద్రాసు-14

పీఠాధిపతి జవహర్ లాల్ నెహ్రూ (పి.జి.ఎస్.)
నిజమైనది నిరూపించబడినది. మరే
బరహంపురిం. బెంగళూరు

పుస్తకములు

5 పుస్తకములు పెట్టు రు. 5-50.

- (1) సాంకేతికత (2) సువాగత
 - (3) దుబుద సద్గుణాలు, (4) 84 అను
 - ముఖ, (5) రహస్యసౌఖ్యం అల్పం. ఒక్కొక్క
- పుస్తకం రు. 2/-, పోస్టేజీ, ప్యాకింగ్
శ్రమం, ఇంగ్లీషులో వ్రాసినది.

SULEKHA TRADERS,
(WAT-7) Beat No. 13, Aligarh.

ఉచితము:

ఉచితము 11

తెల్లమచ్చలు

మా ప్రఖ్యాతమైన 'డాగ్ పాస్' ప్రత్యేక
సంధ్యము తెల్లమచ్చలను ముఖమున పోగొట్టు
లో 1925 సం. మండి ప్రఖ్యాతి వహించి
యిస్తుంది. ఇందులో జలుబు వాడినంతనే మచ్చల
సెలువులను, కొన్నిరోజుల్లోనే సమూలంగా నాశ
నం చేయు శక్తి గలది. ఉచితంగా ఒక సాకెట్
మందు ఇవ్వబడును. నకిలీచూచి మోసపోకండి

Western India Co. (V. N.)
P. O. Katri Sarai (Gaya)

మనసు

'ఉన్న' అంటూ చెమట ఒత్తుకొని, నీడ
లోకి జరిగిడు.

అతని చెవుల్లో ఇందాకటి బాజాలు
ఇంకా మోగుతూనే ఉన్నాయి.

కనులముందు పెళ్లివందరి వెలిసింది.
వందిట్లో పీలలవివాద కృష్ణుడూ, అతని
వధురూ. పెళ్లి కళ కృష్ణుడి ముఖంలో
స్పష్టమవుతున్నది. ఎవరెవరితోనో పందిరి
నిండిపోయింది. పురోహితుడి కంఠం కంచు
గంటలా మ్రోగుతోంది. పట్టుబట్టాలి
రెపరెపల మధ్య, సన్నాయి మేళం మధుర
నాదాల నడుమ, అగ్నిహోత్రం పాగలకు
ఉక్కిరి బిక్కిరవుతూ, పురోహితుడి హెచ్చ
రికతో, ఒక ముత్తయిదువ అందించిన
మాంగళ్యాన్ని పట్టుకొని పీటమించి లేచాడు
కృష్ణుడు.

దృశ్యం చెదిరిపోయింది.

చలవతి మనసు ఆవేదనతో నిండి
పోయింది.

తనకు కావల్సిన, తను చూడదగ్గ
దృశ్యం అది! తను అశించిన కార్యం అది!
అయితే జరుగుతున్నదేమిటి?

చయను ప్రలోభంలోపడి అయిన వాళ్లం
దరితో సంబంధం తెంపు చేసుకొంటూ,
బాహుటంగా శాస్త్రోక్తంగా జరుపుకోవా
ల్సిన వివాహాన్ని రహస్యంగా ముక్తసరిగా
జరుపుకొంటున్నాడు.

ఎంత పని చేశావురా, కృష్ణా!

ఈ ముహూర్తం కోసం, నిశ్చయస్సు
కోశే వాడినిగా నీ తలవివాద రెండు అక్ష
తలు నేసే భుజవేళకోసం నేనెన్నాళ్లుగా
ఉవ్వళ్ళూరుతున్నానో నీకేం తెలుసు? నా
ముచ్చటని తీర్చుకోనిచ్చావు కావు. మీ అమ్మ
మాత్రం ఇట్లా తలవదా యేం. పావం,
అదెంత బాధపడుతూందో అక్కడ!

ఇంట్లోంచి భోజనానికి రమ్మని పిలుపు
వచ్చింది. ఆ పాటికి ఎండకూడా అరుగంతా
అక్రమించేసుకొంది. చలవతి తిట్టు
కొంటూ లేచి లోపలికి నడిచాడు.

సాయంత్రం తండ్రి వీధిలో పోస్టు
జవానుని 'మాకేమైనా ఉత్తరాలున్నాయ
టోయ్' అని అడగటం విన్న కమల నవ్వు
కొంది. తలవంచుకొని ఉత్తరేక్షలున్నా
కొంటూ లోనికి వచ్చిన తండ్రిని చూచి ఆ
పిల్ల మనసు చివుక్కునుంది. తనకంటే

పదేళ్లు పెద్దవాడైన బావని నిందించాలో
తండ్రి పీఠికి జాలించేదాలో ఆ పిల్లకు
తెలియలేదు.

ఆ మర్నాడు మూడోవాడు కూడా
చలవతి పోస్టుజవాను కోసం నిరీక్షిస్తూ,
ఉత్తరాలడిగి లేవనించుకున్నాడు.

'మికేమైనా పిచ్చి, వెర్రా? కృష్ణు
డింకా మనలోనే ఉన్నాడనుకొంటున్నారా,
ఉత్తరాలు రాయడానికి. వాడిప్పుడు వంపు
మత్తులో ఉన్నాడు. ఆ మత్తు దిగితే కాని
అయిన వాళ్లం ఎవరం జ్ఞప్తికి రాము.
ఇవా వాడి పూసు మరిచిపోండి కొంతకాలం
పాలు' అంది సరస్వతి.

'చయత్నిస్తాను మరిచిపోవటానికి'
గొణుక్కున్నాడు చలవతి.

వాలుగవవాడు మవ్యాన్నాం భోజనా
లయ్యక చలవతి కునుకు తీస్తున్నాడు.
సరస్వతి వంటగది శుభ్రం చేసుకు వచ్చి
విసనక్రర తెచ్చుకొని నేలన నడుం వార్చింది.
వీధిలో ఎండ తేరి చూడ శక్యం కాకుండా
ఉంది. వేడిగాలి ఉండుండి వస్తూంది.
కమల క్లాస్సు పునక్తమేదో చదువుకొంటు
న్నది. వీధి తలుపు చప్పుడయితే లేచి వెళ్లి
తలుపు తీసింది. అంతే. చేతిలో పుస్తకం
వో మూలకి గిరవాలు వేసి ఒక్క ఉదు
టున తండ్రి గదిలోకి వరుగెత్తింది
'నాన్నా. బావా వాళ్ళలా వచ్చారు. లెండి.'

కమల కేకతో చలవతి దిగున లేచి
కూర్చున్నాడు. 'ఏమంటున్నావే. బావ వచ్చా
డనా. నాకు తెలుసే. వాడు వస్తాడని'
అంటుంటే అతని గొంతు వణికింది.
మంచం దిగి వంచె సర్దుకొని త్వరత్వరగా
సావిట్లోకి వెళ్లబోతుంటే మేనల్లుడు వచ్చి
అతని చేతులు పట్టు కున్నాడు.

'ఏమిటా ఇది. వదులు' అన్నాడు
చలవతి ముందుకి చూస్తూ. చెల్లెలు, ఆ
వెనుకనే అవ్వరసలా ఉన్న అమ్మాయొకడే
లోనికి వస్తున్నారు!

'మామయ్యకి పాదాభివందనం చెయ్యి
మాలి' అని అమ్మాయిని హెచ్చరించి,
'నీకు తెలియజెయ్యనందుకు క్షమించు
మామయ్యా. ఉత్తరం ద్వారా తెలపటం
కంటే ఆశీర్వాదాలందుకోటానికి సీదద్దకు
రావటమే సముచితంగా ఉంటుందను
కొన్నాను...' అంటూ ఆ అమ్మాయితో

కలిసి మనమామ పాదాలకు సమస్కరించాడు కృష్ణుడు.

అక్కడే ఉన్న చెల్లెలు అందుకొంది. 'అసలు నంగతది కాదులే. వ్యంత నిర్ణయంతో చేసినది నీకు తెలియజెయ్యటానికి సాహసించలేక పోయాడు. అసలు నాకు చెప్పటానికి నాలుగురోజులు కిందుమీదయ్యాడు. ఇటువంటి విషయాల్లో ఏం చెబుతాం. చిన్న పిల్లలేం కారు. వాళ్ళ తల్లిదండ్రులే వచ్చి చెబితే కాని నాకి సంగతి తెలిసింది కాదు.'

'అర్థమయింది. ఇప్పటికీ ఆ ప్రస్తావన లేకు' అన్నట్లు చెల్లెలికి సాజ్జాచేసి, మేనల్లుడిని లేవ నెత్తాడు చలపతి. భార్యని పిలిచి 'త్వరగా ఇన్ని అక్షతలు కలిపి తీసుకురా!' అని చెప్పాడు. అక్షతలు ఆ వధావరులపై చల్లుతుంటే చలపతి మనసు ప్రఫుల్లమయింది.

తరవాత కొడుకు అక్కడ లేకుండా చూచి చలపతితో చెల్లెలిట్లా చెప్పింది. 'ఈ కబురు చెవిన వడగానే నువ్వేమనుకుంటావో నేను వూహించాను. నాకూ ఈ ఈ పెళ్లి ఇష్టం లేదనుకో. ఏం చెయ్యను? రెండ్రోజులు వాడూ నేనూ కీచులాడుకున్నాం. తను మనసు వడిన ఈ పిల్లను కాక మరి ఏ పిల్లనైనా తన జీవితంలోకి తెచ్చుకునే వక్షంలో తన జీవితం దుర్భరమయి పోతుందని, అట్లా తను జీవితాంతం సరకం అనుభవించటం ఇష్టంగా ఉంటే ఈ పెళ్లివద్దని శాసించు - అని తన తుది నిర్ణయం బైటపెట్టాడు. ఎట్లాంటి పరిస్థితో నన్నిరికించాడో చూచావా. తల్లి తన కొడుకు జీవితం సరకనదృశంకావాలని ఎప్పుడైనా తలుస్తూ ద్రటా, అన్నాయ్.' చివరిమాటతో ఆవిడ గొంతు జీరబోయింది.

నిట్టూర్చాడు చలపతి. 'అదేమిటో గాని ఈ మననన్నదండే అది చాలా విపరీతంగా ప్రవర్తిస్తుంది ఒక్కోసారి. సర్వేంద్రియాల్ని తన గుప్పెలతో పెట్టుకొని, మనిషిని కిలుబొమ్మలా ఆడిస్తుంది. నీ సంగతింటావు కాని నాలుగురోజులు నేనెంత కిందుమీదయ్యాను?! కష్టం వచ్చినా తట్టుకోలేము. సుఖంవచ్చినా తట్టుకోలేము. కొరికల్ని మొదలే అరికట్టలేము. కృష్ణుడు చాలామంది కుర్రాళ్ళకంటే గుణవంతుడే కాని, వాడూ మనిషే! వాడిని తప్పు పట్టడానికి లేదు. ఆ నిర్ణయం చేసిన వాడి

మనసుదా తప్పు.

'ఒక విధంగా నువ్వు తెలివైన వనే' చేశావను కొంటున్నాను. మొండివైఖరి అవలంబించి, కట్టుడి చేసి, వాడి జీవితాన్ని అయోమయం చేసి ఆ తరవాత వాడితో పాటు నువ్వు ద్రిగుశ్లకంటే ఇది చాలా

మంచివని. ఇహ మన మనసు అంటావు

కాలంతోబాటు మారక తప్పదు.' ఆ రాత్రి తను ఇంటిలో జరుపబోయే విందుకి నలుగుర్నీ పిలవటానికి చలపతి కూతురితో బయలుదేరాడు. (విశాఖ రచయితల సభలో చదివిన కథ)

లాభదాయకం, అధునాతనం అయిన చిన్నతరహా కుటీర పరిశ్రమ కొద్ది పెట్టుబడితో ప్రారంభించండి.

కొద్ది పెట్టుబడితో పూర్తి కాలికంగానీ, సహాయ: పరిశ్రమగానీ లభ్య పరిశ్రమ ప్రారంభించ దలచుకున్నవారు 'అధునాతన కుటీరపరిశ్రమలు' అన్న తెలుగు గ్రంథాన్ని (రెండవ ముద్రణ) చదవాలి. లాభదాయకమైన లభ్యపరిశ్రమలు, ముడిపదార్థాలు దొరుకుచోట్లా, యంత్రాలను వాయిదాల పద్ధతిని తెప్పించుకోవడం, లభ్య పరిశ్రమలకు ప్రభుత్వసహాయం వగైరా యెన్నో విషయాలు దీన్నే వున్నాయి. 960 పుటలు; 350 బొమ్మలు; గుడ్డబైండ్ ప్రతిభర రూ. 15-50, తపాల బియ్యం రూ. 2.00 ఇతర ప్రతులు : ఇంగ్లీష్, మరాఠీ రూ. 15-50; హిందీ రూ. 16-00. Tamil Edition రూ. 16.

COTTAGE INDUSTRY (WOA-88) P. B. 1262 Behind Recruiting office Near Red Fort, Subhash Marg, Delhi-6. Telephone: 262835.

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి

"మేల్ మాయల్ మందు"

నల్లరంగు, యెర్రరంగు పొడలు, దద్దులు, గడ్డి, పరియ్య చెడ్డలను చ్చాపించినందున నిర్మూల వినుగు పుట్టించు రోజుములు మొదలగా:

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారణ

వివరములకు

పిద్ద డాక్టర్ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్సు

5/22, మేల్ మాయల్, (P. O.) N. A. Dt.

"పిల్లల ఆరోగ్యమే పెద్దలకు ఆనందము"

బహోల గ్రైప్ మిక్చర్

పసిపాపలకు, పిల్లలకును చాలా మంచిది. ప్రఖ్యాతి జెందిన 'కేమెమిస్ట్' అను హోమియోపతి ఔషధము గల గ్రైప్ మిక్చర్ యిది ఒక్కోపే.

BAHOLA GRIPE MIXTURE

BAHOLA

బహోల ఫార్మాస్యూటికల్స్ కంపెనీ, కుంభకోణం.

ర చ న

'మదరాసు తెలుగు రచయితల సమితి'

అక్టోబరు 12న తేదీన మద్రాసులోని తెలుగు రచయితలు వరుసగా బి. యన్. ఆర్. కృష్ణగారి ఇంట్లో సమావేశమై 'రచన' అనే పేరుతో 'మదరాసు తెలుగు రచయితల సమితి'ని ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. అప్పటినుండి శ్రీ బి. యన్. ఆర్. కృష్ణ అధ్యక్షుని పేరు చేశారు.

సమావేశంలో శ్రీమతులు ద్వితీయ విశాలాక్షి, బామలక్ష్మి ఆరుద్ర, హరితచందూర్, యన్. వి. రమణమ్మ, శ్రీయునులు దివాన్ విశ్వం, పిలకాగణపతి శాస్త్రి, ముళ్లపూడి నెంకటరమణ, టి. పి. రంగా చార్లస్, బాపు, సి. యన్. రావు, వేదవ్యాస్, అరిగి పూడి రమేష్ చౌదరి, మిక్కిలివేని రాధాకృష్ణమూర్తి, శార్వరి, శతావధి, పి. గంగాధరరావు, ఎ. రామకృష్ణ, యన్. ఆర్. చందూర్ ప్రభువులు దాదాపు నలభై మంది రచయితలు పాల్గొన్నారు.

ప్రతిపక్షం రెండవ అధివారం సమితి సమావేశాలు జరుగుతాయి. ఈ సమావేశంలో ఒక ప్రధాన ఉద్దేశ్యం—దానిపేరు చరిత్రపాటు స్త్రీయ వివాహ గానం, కథానికా భగవం అధికారం అంశాలతో వివిధ కార్మికమాటలు 'సమితి' అధ్యక్షులలో నిర్వహించా సుం బారు.

ప్రారంభంలో శ్రీ సి. కమలాంబరదాస్ సమావేశం ఉద్దేశ్యాన్ని తెలియపరిచారు. ఈ కొర్ర సమితికి నభ్యర్థకులనును పంటి లాంచనాలు తెలుసుకుంటుంటు సంత ఇష్టాగోష్ఠి కూడంతో కార్యకలాపాలు కొనసాగి

చాలని, రచయితలకా సహిత్యాభిమానులు కూడా సమావేశాల్లో పాల్గొనవచ్చునని శ్రీ బి. యన్. ఆర్. కృష్ణ వివరించారు.

శ్రీ పిలకా గణపతిశాస్త్రి ప్రతిపాదనపై శ్రీ బి. యన్. ఆర్. కృష్ణ కన్వీనరుగా వుండడానికి అంగీకరారు.

వగరంలో వున్న రచయితలు, సహిత్యాభిమానులు వారివారి పూర్తి చిరునామాలు 19, శ్రీవివాహపు స్ట్రీట్, మద్రాసు—4కి తెలియపరచవలసిందిగా కన్వీనరు శ్రీ బి. యన్. ఆర్. కృష్ణ విజ్ఞప్తి చేస్తున్నారు.

(బి. వి.)

పుస్తక సమీక్షపోటీ

ఆంధ్ర పాఠకులలో పుస్తకాలు చదివే అలవాటు అభివృద్ధి చేయడానికి ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ వారు కొత్త పథకాన్నేకదాన్ని రూపొందించారు. వారు క్రిందటి సంవత్సరం ప్రారంభించి సెప్టెంబర్ 1 వ తేదీతో పూర్తిచేసిన మొదటి 50 పుస్తకాలలో ఒకదానిని గురించికానీ అంతటి ఎక్కువ పుస్తకాలని గురించికానీ సంగ్రహంగా, సహృదయంతో, నిష్పక్షిక విమర్శ రాసిన వారికి 18 బహుమతులు యివ్వడానికి విశ్చయించారు. బహుమతులు పుస్తకాల రూపంలో రు. 10 లా నుంచి రు. 200 లా దాకా ఉంటాయి. బహుమతి పొందిన, సమీక్షలు ఆంధ్రజ్యోతి నచిత్ర వార్తపత్రికలో ప్రకటించే ఏర్పాటుచేశారు. పోటీ గడువు తేదీ అక్టోబర్ 10, 1968. ఇతర వివరాలు ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్

రాష్ట్రపతి రోడ్, సికింద్రాబాద్ కి రాసి పంపవచ్చు.

బక్కారా ఆంధ్ర సంఘము

బక్కారా ఆంధ్ర సంఘము, ప్రతియేడులాగానే యీ సంవత్సరము కూడా శ్రీ గణేశ పూజా సుహృత్తు వాలు మూడు రోజులపాటు జరుపుకుంది. మూడు రోజులపాటు జరిగిన కార్యక్రమాలు, స్థానిక ప్రజల మన్ననలను పొంది, వినోదోత్సాహాలు కలిగించాయి. చివరిరోజున బాండు వాయిద్యాలతో వివాయకుని ఏగ్రహాన్ని పూలేగింది జలప్రవేశము జరుపబడింది. (బి. వి.)

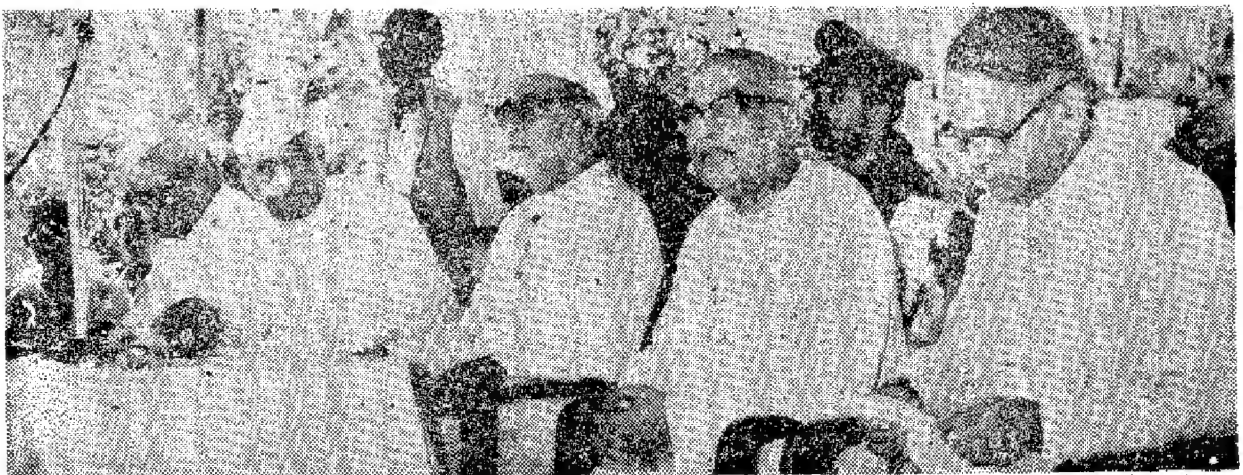
తెలుగు నాటక సమితి

తెలుగు నాటక సమితి, ఎ. జి. ఆఫీసు, పైదరా బారు నిర్వహించిన తృతీయ అంతర్విభాగ వాటికల పోటీలు రవీంద్ర భారతిలో జరిగాయి. పోటీలకు శ్రీ అమర్ నాన ప్రారంభోత్సవం చేశారు. అనూత్యులు శ్రీ కొండా లక్ష్మీకాంత్ బాపూజీ ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేశారు. శ్రీ టి. రంగాచారి అధ్యక్షత వహించారు. కార్యక్రమం విజయవంతంగా ముగిసింది.

వర్తంతి

సంఘ సంస్కర్త శ్రీ అవుల గోపాల కృష్ణమూర్తి ద్వితీయ వర్తంతి తెలాలి శ్రీ కన్యకా వరమేశ్వరి కల్యాణ మంటపం హాలులో గుంటూరు జిల్లా పరిషత్ చెర్లూర్ శ్రీ మేడూరి వాగేశ్వరరావు అధ్యక్షతన జరిగింది. ఈ సందర్భాన్ని పురస్కరించుకుని ఎ. జి. కె. నూక్కులు గ్రంధావిష్కరణ జరిగింది. సాలిపేటలోని ఎ. జి. కె. నర్సింగ్ హోమ్ ను డా. సి. క్రిష్ణ య్యగారు ఆవిష్కరించారు. డా. టి. వెంకటేశ్వరరావు ఎ. జి. కె. చిత్రాన్ని ఆవిష్కరించారు. డా. కె. నదాశివరావు అధ్యక్షత వహించారు.

(బి. వి.)

విజయవాడలో గాంధీవర్సరముపై మహాత్ముని స్మారక చిహ్నంగా నిర్మించిన మూర్తిపై ఇటీవల రాష్ట్రపతి ఆవిష్కరించాడు. ఆ సందర్భములో జరిగిన సభా సేదికపై ఉన్న కేంద్ర మంత్రి డా|| కె. ఎల్. రావు, కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడు శ్రీ విజయింగప్ప, రాష్ట్రపతి డా|| కె. జూస్ఫర్, రాష్ట్ర గవర్నర్ శ్రీ అంజనాబాయి దేశాయ్, ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కామ ప్రహ్లాదనందరెడ్డిగారూని చిత్రంలో చూడవచ్చు. (ఫోటో: ఎం. ఎ. మోహనరావు)

గురుశిష్య శిల్పసంపద

కైమేంమూని
బృహద్రథామంబలికథలు
తమనానం: తిరునులరామచంద్ర

విజయయాత్రకు తరలివిన సూర్యప్రభ మహారాజుకు సహాయంగా వున్న మనీషుడు మయదానపుడు చెప్పిసరితిగా మొదట హిమాలయ పార్వత ప్రాంతాలు చేరాడు. అక్కడ అతనికి సుమేరుడు అనే విద్యాధరరాజు మిత్రుడయ్యాడు. ఈశ్వరుని తేజస్వి ఆకారం పొందినట్లున్న సువాసనుడు, అనే తన కుమారుడు కూడా సూర్యప్రభునికి యుద్ధంలో తోడు అయ్యాడు. ఇలా నరులు, ఖేచరులు, ఏనుగులు, గుర్రాలు, రథాలు అసంఖ్యాకంగా చేరగా, సూర్యప్రభ మహారాజు స్కంధావారం ఎనభై యోజనాల మేర విస్తరించింది.

సూర్యప్రభుడు తరలి వెళ్లి, వల్మీక మనే దివ్యదేశం చేరాడు. అక్కడ అతనికి వికారమైన అజగరాకారంలో మరుగై వున్న అంబుల పాది చొరికింది. అది అర్జునుని అక్షయతూణీరం పంటిపి. అతనికి అక్కడ అలాటిదే దివ్యమైన ధనుస్సు, దివ్య సినాసం, మహావర్ణం, ఏడు ఉజ్జ్వల మయిన ఓషధులు లభించాయి. ఇవి ఒక గుహలో వెలిగిపోతూ వుండగా రాజు తెలుసుకొని పంపా

దించాడు. వీటిలో మృత సందీపని మొదలయిన అపూర్వషధులు వున్నాయి.

సూర్యప్రభుడు ఆ దివ్యప్రాంతంలో సైన్యంలో విడిసి వుండగా, శ్రుతశర్మ గూడా యుద్ధానికి సిద్ధంగా వున్నట్లు వేగుల వారివలన తెలిసింది. యుద్ధానికి బయలుదేరాడు. రణ దుండుభులు దిక్కులు పిక్కటిల్లేట్టుగా మ్రోగాయి. వాటికి తోడు, సైన్యంలోని ఏనుగుల పిండు పెడర్ని ఘంటలు గంభీరంగా వినబడినాయి. ఈ రెండు మ్రోతలకు దిక్కు తోచక సైన్యాలు నెమ్మదిగా నడువ సాగినాయి.

అప్పుడు సువాసనుడు విద్యాధరులతో పాటు సూర్యప్రభుని వద్దకు వచ్చాడు. “మహారాజా, ఇది హిరారమైన దేవాసురుల యుద్ధం. యుద్ధ త్యాహంతో త్రుళ్లి పడుతున్న నా వీరులను సిద్ధంగా ఉండండి. పూర్వం అప్పుత సంపాదన లోభంతో దేవాసురుల క్షీరసముద్రాన్ని మధించారు. ఆ మధనంలో లక్ష్మీ, చంద్రుడు, కౌస్తుభం లభించాయి. అమ్మతాన్ని తామే పొందుదామనే లోభం

దేవతలకు కలిగింది. అప్పుడు దైత్యులకు వారితో వైరం ఏర్పడింది. దేవతలేమో మాయాపాయాలు తెలిసినవారు. దైత్యులు కూట యుద్ధాలతో ఆరి తేరినవారు. అందువలన ఈ యుద్ధంలో మన సైన్యానికి ప్రమాదం ఏర్పడకుండా భద్రత కలిగించు” అని కోరాడు.

సూర్యప్రభుడు సువాసనుని మాటలు విన్నాడు. అతనికి తలవంచి సమన్పరిచాడు. త్రికూట వర్షతం మీది కోటలో వున్న శ్రుతశర్మ పట్టణం వైపు బయలుదేరాడు.

శ్రుతశర్మ అదివరకే తన సైన్య సముద్రంలో సిద్ధంగా వున్నాడు. ధనుర్దారియై, మంత్రులు వెంట రాగా, కోపంతో యుద్ధానికి బయలుదేరాడు.

రెండు సైన్యాలు తలపడ్డాయి. సమరోత్సాహం ప్రారంభమయింది. ఇంద్రుడు మొదలు దేవత లందరూ ఆ గోననార్గంలో నవ్వారు. ముయుడు వెంట రాగా, ప్రహ్లాదాడు, బలి మొదలయిన దైత్యవీరులూ వచ్చారు. అందరూ మహాద్యుత అస్త్రశస్త్రాలు ధరించి సూర్యప్రభుని విజయం

పండితగోపాలాచార్యులవారి

బ్రహ్మముత్యం

అంగీకారమునకు-బలముగలది

అర్చన

ప్రతి అంగీకారమునకు

బ్రాహ్మచారి

బ్రహ్మచారి

రక్షకాదక

రక్షకాదక

దేవసేవ

దేవసేవ

అమృతవైద్యముగారిమిషన్. మదరాసు-17.

తెల్ల వెంట్రుకలుండవు

పొడదం మాకు ఇష్టంలేదు. కానీ "మా కేస్ రంజన్" ఆయుర్వేదిక్ పెంటెట్ ఆయిల్ తెల్ల వెంట్రుకలను నల్లగా మార్చును. మొదటతెల్ల వెంట్రుకలు నల్లవిగామార్చి, అటుపై నల్లని వెంట్రుకలే వచ్చును. ఈ ఆయిల్ జ్ఞానకళక్రీ కంటిమాపు పుద్గివరచును. లాభంపొందినవారు 1000 పైగా మాత్రం ప్రాసెస్ చేయవచ్చు. లాభంలేకున్న డబ్బు వాపసు. ధర: రు. 10/-

Western India Co., (s N.)
P. O. Katri Sarai (Gaya)

రు. 2790/- వరకు

సంపాదించండి.

పెట్టుబడి లేకుండా మాకో-ఆవరేటివ్ స్క్రిము(వకారము 3 నెలలలోగా సంపాదించండి. ఏవరములకు ప్రాయండి

M. M. C. SCHEME (WAP)
5A, Ansari Road, Delhi-6.

తెల్ల మచ్చలకు ఉచిత వైద్యము

శక్తివంతమైన వగ ఆయుర్వేద ఔషధము "SWETARI" తెల్ల మచ్చలను కొద్ది రోజుల్లో తొలగించును. సాంఘిక సంక్షేమం కొరకు 1000 రోగులకు ఒక్కొక్క పాకెట్ ఉచితంగా ముచ్యమగును. వెంటనే ప్రాయండి.

Sri Krishna Chandra Vaidya
(A.P.) P.O. Katrisarai (Gaya)

...బృహత్స-థావంజరి

కోరుతూ వచ్చారు.

ఇరు వాగులకూ యుద్ధం జరిగింది. వీరులు బలంగా విసిరే కత్తులు కత్తులూ రాపిడి పొంది లేచిన పిలుగురులు, ధనుస్సుల అల్లెత్రాళ్ళ క్రింద కారాలు, విసురుగా వెల్లే బాచాల మూత్యారాలు, ఇద్దాల రణకాలు, ఆకాశాన్ని నింపి వేశాయి. అర్ధచంద్ర బాచాలకు తెగినదన విద్యాధర రాజుల తలలతో రణభూమి, అప్పుడే వికసించిన కమల వనం లాగా కనిపించింది.

ప్రతీకర్మ మంత్రులుకూడా మహాపరాక్రమంతో పోరాడారు. వారు సూర్యప్రభుని సైన్యం సైన్ అణుమాత్రం ఎడం కూడా కనిపించనంతగా బాచాలు కురిపించారు.

శత్రువులైన దేవతలు చక్ర వ్యూహం వన్నారు. ఆ వ్యూహంలో ఆనాటి మధ్యాహ్నం రథులు చిక్కుకున్నారు. ఆ వ్యూహాన్ని కేదించడని సూర్య ప్రభుడు తన వీరకుమారులకు పుత్రులను చేశాడు. తండ్రి ఉత్తర్యు చేసే చేయగానే, వీరకుమారులు వచ్చి చక్రవ్యూహం కేదించారు. దానితో, సూర్య ప్రభుడు మొదలయిన వీరులంతా శత్రు సైన్యంలో చొచ్చుకొని పోయారు. శత్రు సేనాపతి (సారం భించారు. విద్యాధరేంద్రులు ఎల్లలు మీరి, యుద్ధం చేశారు. కృతాంతనికి పెద్ద వండుగా అన్నట్టు వీరులు నివృత్తులయ్యారు.

అల్లకల్లోలమయిన ఆ సేనలనే సముద్రంలో అవలంగా నిలిచిన వీరులూ అచలంగా (కొండలలాగా), కత్తులకూకూటాన్ని శిఖలలాగాను కనిపించాయి. వీరభటులు ధరించిన తెల్లని శిరో వేష్టనాలు, రాజ చిహ్నాలయిన శ్వేతాశ్వత్రాలు పొంగుతున్న సురుగుల పిండులలాగాను, భటులు పరస్పరం విసురుకుంటున్న ఇద్దాల అటు ఇటు తిరుగాడే చేసేట, నక్రాలు లాగాను, పారుతున్న రక్తపు పేరులు సముద్రంలో కలవడానికి వచ్చిన నదులలాగాను కనిపించాయి.

సాయంకాలమయింది. యుద్ధం ఆగింది. మంత్ర గుటికలు ధరించి యుద్ధం చేస్తున్న విద్యాధరులు దేహమంతా గుచ్చుకున్న బాచాల ములుకులు కొంచెం పడలగా పరస్పరం ఊరడించు కున్నారు.

వీర రసోత్సాహపరాయణుడయిన సూర్య ప్రభునికి వెళ్లి దగ్గరపడిన పిల వాడికి లాగ నిద్ర పట్టలేదు. దగ్గరన్న వితథయుడవే పిత్రు నితో, మహావిరోధం కలిగించే కథ ఏదైనా చెప్ప మని ఆదరంతో అడిగాడు. వితథయుడు ఇలా అన్నాడు:—

మహారాజా, వివండి. పూర్వం ఉజ్జయిని నగరాన్ని మహాసేనుడనే రాజా పాలించేవాడు. ఆయన రాజు పేరు అశోకవతి. ఆమె మహాసుందరి. అతనికి గుణ శర్మ అనే బ్రాహ్మణుడు మంత్రి. అతడు పేరుకు తగినట్లు గుణాలతో శ్రేష్ఠుడు. విద్య లకు, కళలకు కళిసోదం లాగ ఉన్నతాడయినట్టు వాడు. అతని సైన్య రాజుకు విశ్వాసం ఎక్కువ.

ఒకమారు మహాసేనుడు ఏకాంతంగా రాజు అశోకవతితో సరసలాడుతున్నాడు. అప్పుడు, నమ్మకం ఎక్కువగా వుండడం వల్ల గుణశర్మను పిలిపించి, "నీవు నృత్యజ్ఞుడివి కాదా! నృత్యం చేసి చూపించు" అని ఆదరంతో కోరాడు.

"వ్రాణో, మీరు కోరడం బాగానే వుంది. కాని, నేను, సిగ్గులేని నట్టువకానిలాగా మహారాజు ముందు ఎలా నృత్యం చేయను? నేను సర్వకళలు తెలిసినవాడిని. వాటి విరోధం చూపిస్తాను, చూడండి. నృత్యమనేది లలితమైన కళ. అది మహిళలకే శోభ కలిగిస్తుంది" అని గుణశర్మ విషయంతో మనవి చేశాడు.

కాని, రాజు అతని మాటలు వినిపించుకోలేదు. వదే వదే నిర్బంధం చేశాడు. గుణశర్మ ఇక గత్యం తరం లేక నృత్యాన్ని, సకలకళలను చూపాడు. కైశికీ కోమలమైన లాస్యాన్ని, వీరోదరమయిన లాంఛాన్ని ప్రదర్శించాడు. సర్వలాగుససారి అయిన గీతం ఆలపించాడు. మృదుమూర్త్యులతో పిణిమ వాయిచి చూపాడు.

మనోధమందరుడైన ఆ మంత్రి పుంగవుని కళాప్రదర్శనం చూచి రాజు అశోకవతి మనస్సు చలించింది. ఆమె మనస్సు కామవశమయింది. రాజు మంత్రి కళాచాతుర్యం చూచే అభిలాషి రసంతో మునిగి పుండడం గ్రహించింది, సుహారాజు. అందులోను రాజు శ్వేచ్ఛగల ప్రణయ. ఆ సమయంలో ఆయన మనసును మభ్యపెట్టి, లిలాసాలతో ఆయన తన మాట పెట్టు చేసి, ఇలా కోరింది:— "మహారాజా, స్వరగ్రామి సేవక్ష్మణుడైన ఇతడు నాకు మంజుభాషిణి అయిన పిణి నేర్పెట్టు చేయండి."

మహారాజు రాజు మాట కాదనలేకపోయాడు. గుణశర్మను చాలసేపు బ్రతిమాలాడు. గుణశర్మ "రేపు ఉదయం నుంచి పిణి నేర్పరాను లేండి" అని తన యింటికి వెళ్లిపోయాడు. రాజవత్ని స్నిగ్ధర్పస్థి అతనికి అనుమానం కలిగించింది.

మరునటి ఉదయం గుణశర్మ పిణి నేర్పడానికి రాజాంతఃపురానికి వచ్చాడు. అశోకవతి అతని ముందు కూర్చోని తన ఒడిలో పిణి పెట్టుకొన్నది. కామ పరవశురాలు. తన కనుసన్నలతోను, కను బొమల లాస్యాలతోను మనస్సులోని మాట తెలియ జేసింది. ఎదగ్గులు (నిపుణులు) మనోధమ వికారం తెలిపే గోటికొన సైగలు కూడా చేసింది.

గుణశర్మ ఇదంతా చూచాడు. ఆమెతో "దేవీ, నీ అవినీతిని అరికట్టు. నాకు నీవు ప్రభు భార్యవు. నీవమైన బుద్ధి తలపెట్టవద్దు." అని అన్నాడు. అశోకవతికి అతని మాటలు నచ్చలేదు. పాలిండ్లు అదురుతూవుండగా, లేచి వచ్చే సందర్భంలో కట్టు కున్న పట్టు పుట్టం జారిపోగా, "నన్ను అనుభవించు" అంటూ అతని సైకి వచ్చింది.

గుణశర్మ చెవులు మూసుకొని, అంతటి అంద గత్తెనూ నిరక్షణం చేసి వెళ్లిపోయాడు. అశోకవతి విరహంతో వేగిపోయింది.

(ఇంకా ఉంది)

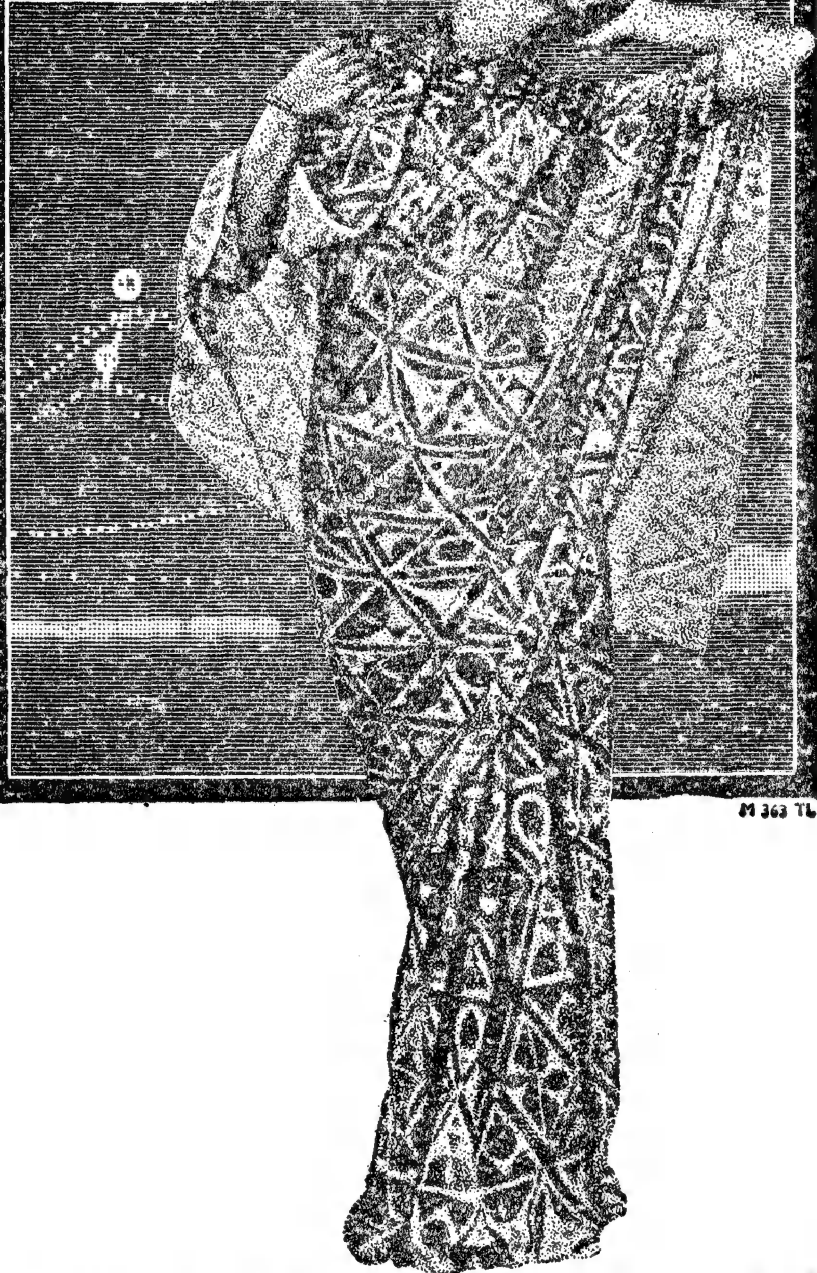

మనోహరం!

వివరీకంగా మీకు ప్రశంసను
సమకూర్చే వోయిర్స్.
మకమకలాదక శేషోపంకంగా
వుండే రకాలు. మంజుల
హృదయం గల మీ వలె
కళకళలాడే సుందరమైన
రంగులు. ఆమికోలాసంకోసం
ఇటువంటి వోయిర్స్ నిర్మించ
బడినవి. వాటిని ధరించండి,
మీకే తెలుస్తుంది!

మఫల్లాల్ గ్రూప్

2 X 2 వోయిర్స్
మరియు లిన్స్
'జెరీన్' / కాటన్
రెబ్రికెడ్ మరియు
'మిక్స్డ్' శ్రేష్టత

M 363 TL

మ్యా షోరాక్ (షోరాక్), అహమ్మదాబాద్ . మ్యా షోరాక్, నడియాద్ . స్టాండర్డ్, బొంబాయి . స్టాండర్డ్
(మ్యా చైనా), బొంబాయి . స్టాండర్డ్, దేవాన్ . సామూన్, బొంబాయి . సామూన్ (మ్యా యూనియన్), బొంబాయి
మూరత్ . కాటన్, మూరత్ . మఫల్లాల్ ఫైన, నవసారి . మిహర్ బెక్స్ బెక్స్, అహమ్మదాబాద్

జయలక్ష్మి అందగత్తె. కాని, ఆమె బుద్ధి కాస్త మందంగా ఉండేదని అందరూ అనుకునేవారు. దీనికి తోడు వట్టి గయ్యాలి రకం. అసలే చదువు రాక పోవటం, పేదరికంవల్ల ఆమెకి త్వరగా పెళ్లి కుదరలేదు...

ఇలా ఉండగా ఒకనాడు ఆమెకొక సంబంధం వచ్చింది. మధుర జిల్లాలో చిన్నప్పడే తలిదండ్రులని పోగొట్టుకున్న ఒక యువకుడు ఆమెని చూడటానికి వచ్చాడు. అతని పేరు మురుగన్. మురుగన్ కాస్త కలవాడు. జయలక్ష్మి అందాన్ని చూసి ముగ్ధుడయ్యాడు. కొందరు వద్దని వలహా ఇచ్చినా ఆమెనే పెళ్లి చేసుకొనటానికి నిశ్చయించుకున్నాడు.

పెళ్లి అయిపోయింది. జయలక్ష్మి బిర్తలో పక్కజిల్లాకి వెళ్లిపోయింది, ఆమె రాకతో మురుగన్ మనశ్శాంతి కాస్తా పోయింది! జయలక్ష్మి మాట దురుసుతనం అటువంటిది...

* * *
కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచాయి. మధుర, రామనాడు జిల్లాలలో అనాన్యసిద్ధిబాధ వివరీతం అయిపోయింది. మురుగన్ పొలాలు ఎండిపోయాయి. అతను బాగా నష్టపోయాడు. ఈ నష్టంతోబాటు పెళ్లాము సాధింపు కూడా అధికం అయింది. ఇక ఆమెతో వేగలేక అత్తగారితోసహా పుట్టినితూరికి పంపించివేసి తను బిర్మాకి వెళ్లిపోయాడు. ఆ రోజులలో లది ఎందరోచేసే వనే ...

మురుగన్ గ్రామంలో అతన్ని పోలిన మనిషి మరొకడు ఉండేవాడు. అతని పేరు ముత్తయ్యన్. ముత్తయ్యన్ చిన్నప్పటినుంచి చెడుదారి లోక్కిన వ్యక్తి. చిన్నచిన్న దొంగతనాలను ప్రారంభించి పెద్ద గజదొంగగా మారిపోయాడు. తరుచు కారాగృహానికి వెళ్లి నమ్రాపుండేవాడు. కాని, ముత్తయ్యన్ జాగ్రత్తమనిషి. తమ దొంగిలించిన సామాను చాలా తీసుకువెళ్లి జయలక్ష్మి భర్త మురుగన్ పాడుబడిన ఇంటా పాతి పెట్టేవాడు!

ఒకనాడు ముత్తయ్యన్కి తన దొంగబతుకుని అప్పుదామనిపించింది. 'ఎంతకాలమని పోలీసులని తప్పించుకుని తిరగటం!' అనుకున్నాడు.

ఒక పథకం తయారుచేశాడు. జయలక్ష్మి ఊరికి వెళ్లాడు. తన

ఇది నిజంగా జరిగిన కథ. రచయిత ప్రధానచిత్ర వారపత్రిక పాఠకులకి సుపరిచితులయిన 'య' - ఒక రిటరయిన పోలీసు అధికారి. కథలోని పేర్లు మాత్రం మార్చినారు.

ఇది సుమారు నలభయినేళ్ల కిందటి మాట. అది రామనాడు జిల్లాలో ఒక మారు మూలగ్రామం. ఆ గ్రామంలో జయలక్ష్మి అనే అమ్మాయి ఉండేది. జయలక్ష్మికి తన విధవతల్లి అప్ప వేరెవరూ లేరు. ఈ తల్లే పొలాలో కూలవనివేసి ఇద్దరికి వాటివారిని పంపాదనకి ఆధారంగా ఉండేది.

అయితే అతనికి జయలక్ష్మి స్వభావం ఎటువంటిదో తెలిసి వచ్చింది. ఆమె గయ్యాళితనాన్ని తట్టుకోలేక పోయాడు. చివరికి ఎదురుతిరిగి ఆమెని కొట్టటం మొదలు పెట్టాడు. దానితో జయలక్ష్మికి ఒక అనుమానం కలిగింది. తన భర్త మురుగన్ ఇంత కఠినుడని ఆమె నమ్మలేక పోయింది. తన అనుమానాన్ని కాస్తా

మురుగన్ బర్మాకివెళ్ళి వ్యాపారం
పెట్టాడు. త్వరలోనే మంచి ఆస్తి సంపా
దించాడు. ఒక బర్మా వనితని పెళ్ళిచేసు
కున్నాడు. అక్కడే నీరవడిపోవటానికి
నిశ్చయించుకున్నాడు. కానీ, రెండవ
ప్రపంచయుద్ధం మొదలయి జపాన్ బర్మా
వూదకి దాడిచేసింది. మురుగన్ తన ఆస్తి

ఒక పెద్ద దొంగవట్టు బగిపోయాడు.
ఈ అనుభవం తర్వాత జయలక్ష్మికూడా
భర్తవద్ద కొంత నెమ్మదిపడటం అలవాటు
చేసుకుంది !

19

ఆపరేషన్ లేకుండా !

స్రీసంజీవిని

సంతానపరిష్కారక

సంతాన పరిమిత మిలభిము, సాధ్యము. ఈ ఔషధం మన మహాబుష్మ లేనాడో వివరించిన మూలికా యోగములలో నేడత్యవసరము, అతి ముఖ్యమునైన మహాయోగము. ఆరోగ్యధంగ మేమాత్రం లేదు. ఔషధ పేవ 3 రోజులు మాత్రం. పత్యం లేదు. సంతానం కలుగదు. 10 సంవత్సరముల నుండి, వైద్య సాధర, సాధరీమణులచే ప్రస్తుతంపబడుచున్న దివ్యోషధం.

చెల:రు. 10-00 పోస్ట్ జి ప్యాకింగ్ ఆదనం.

శ్రీనాగార్జున మూలికా కుటీరం,

రైల్వే స్టేషన్ వద్ద,

రామాలయం పిథి, తెనాలి-2.

చేతి గడియారం

కు రి/లప మాత్రమే

5 జ్యూయల్స్ గల చేతి గడియారం, 5 యేండ్ల గ్యారంటీతోరు.6/-లకే మా చెయిన్ వర్దితి స్క్రిముద్నాకాపాందండి. పోస్ట్ జిరు.1.15 ఆదనం.

షం మా వానిమూన్ సెంట్ వ్యాపారాధి ప్రిద్రిక్టైయాస్క్రిముల్ వేకేపెట్టబడింది. ఇష్టంలేనివారికిడబ్బు వాపసు చేయబడును.

SWISS WATCH TRADING CO. P.B. 87 (APT) Jullundur City

తెల్లవెంట్రుక లుండవ)

పాగడం మాకు ఇష్టంలేదు. "Palitari" ఆయుర్వేదిక్ సెంటెడ్ ఆయుర్ తెల్ల వెంట్రుకలను నిర్లగా మార్చును. మొదట తెల్లవానిని నల్లవిగామార్చి, అటుపై నల్లని వెంట్రుకలే వచ్చును. ఈ ఆయుర్ జ్ఞానకళక్కి, కంటిమాపువృద్ధివరకును. లాభంపొందినవారు 1000 రై గా మాకు ప్రానియున్నారు. లాభం లేకున్న డబ్బు వాపసు. ధర రు.10/-

Sri Krishna Chandra Vaidya (APH) P. O. Katrisarai (Gaya)

వారఫలం

1-11-1968 శుక్రవారం మొదలు

17-11-1968 గురువారం వరకు

మేషం : వ్యాపారంలో మూడు యిదివరకు చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి లభిస్తుంది. వారంమధ్యలో అన్ని వ్యవసారాల్లోను చికాకులు యేర్పడతాయి. ఉద్యోగంలో మెప్పుకురాని కార్యభారాన్ని పోషిస్తారు.

స్త్రీలకు : ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. సంతానానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

వృషభం : వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ఒడుదుడుకులు లేకుండా నెరవేరుతాయి. సాటివారిలో గౌరవం బాగాఉంటుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. ప్రయాణాలు కొంచెం శ్రమమీద ఫలిస్తాయి. అధికవ్యయం రుగుతుంది.

స్త్రీలకు : కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది. విలాస వస్తువులు కొంటారు.

మిథునం : ఇదివరకు మీ కార్యక్రమాల్లో యేర్పడిన అవరోధాలు తొలగిపోతాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. విద్యావైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీకృషి లాభించగలదు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందగలదు.

స్త్రీలకు : ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

కర్కాటకం : వారం ప్రారంభంలోనే వృత్తివ్యాపారాల్లో చికాకులు యేర్పడతాయి. తరువాత సర్దుకొంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. ప్రయోజనం గల పరివరాలు యేర్పడతాయి.

స్త్రీలకు : కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధిక వ్యయం జరుగుతుంది. అలంకార వస్తువులు కొంటారు.

సింహం : ఫలితం మాట యెలాగ ఉన్నా, ప్రయత్నించిన ప్రతిపని మలుపుగా నెరవేరుతుంది. వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కల్గుకొంటారు. వారం మధ్యలో ఆకస్మికంగా చికాకులు యేర్పడతాయి. వ్యాపారంలో యెవరిని విశేషంగా నమ్మడం తగదు.

స్త్రీలకు : ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. బంధుమిత్రులను కల్గుకొంటారు.

కన్య : వృత్తిలో సాటివారితో పోటీ పెరుగుతుంది. ఇతరుల మీద ఆధారపడి యే వ్యవహారము ప్రారంభించడం తగదు. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. వ్యాపారంలో నూతనవాకాలు లభిస్తాయి. వారం ఆఖరులో ప్రయోజనంలేని శ్రమ

కలుగుతుంది.

స్త్రీలకు : కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. ఆదంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

తుల : వృత్తివ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. సాటివారితో మాటవట్టింపులు తగవు. ప్రయాణాలు శ్రమమీద ఫలిస్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రతిపక్షాల సంఘటనం పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు : ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

వృశ్చికం : కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీ మంచి తనమే మీకు యిబ్బందిని కలిగిస్తుంది. వ్యాపారంలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. విద్యావైజ్ఞానిక రంగాల్లో జ్ఞాతి లభిస్తుంది. వృత్తిలో సాటివారితో పోటీ పెరుగుతుంది. అధికవ్యయం జరుగుతుంది.

స్త్రీలకు : కుటుంబ వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి. దైవకార్యాల నెరవేరుతాయి.

ధనుస్సు : వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగమూటాలు తగవు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. నూతన వ్యవహారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు : ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సంతోష కరమైన వార్తలను వింటారు.

మకరం : భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు బాగా ఉంటాయి. వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కల్గుకొంటారు. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవ ప్రాబల్యలు బాగా ఉంటాయి. పజ్జనసంగత్యం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు : కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.

కుంభం : మీ ఆత్మవిశ్వాసమే అన్ని వ్యవహారాల్లోను అనుకూలతను సాధించగలదు. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. అధికారులవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు మలుపుగా నెరవేరుతాయి. కొద్దివ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు : ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. నూతన విషయాలను తెల్పుకొంటారు.

మీనం : ఇంతవరకు అనుకూలంగా ఉన్న వ్యవహారాల్లోనే చికాకులు యేర్పడతాయి. వృత్తిలో శ్రమ కలుగుతుంది. వారం మధ్యలో అనుకూల పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు : కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. మీ తాలూకు వస్తువులు పోయే ప్రమాదం ఉంది.

ముహూర్తము

విక్కడ ఉద్యోగం చేస్తున్నా భార్య అక్క
వారితోనే ఉండాలనికాదు నేను అనడం.
(పెళ్లి చేపేటప్పుడే అలాంటి కండిషన్లు
పెడుతున్న పెద్దలున్నారు!) పెళ్లి చేసి
కొడుకుని ఓ శత్రువుని చేసుకున్నాం అను
కునేలా వారిని ఇబ్బందిపెట్టకూడదనే నేను
అనడం ... తల్లిదండ్రులను ఆదుకోవడం
అంటే అటు ఆడదిడ్డరి కుటుంబాన్ని
టికీ బాధ్యత వహించడం అన్నట్లుగా
అర్థమౌతుంది సందించిన ప్రతి కానీకి
కర్మచూపగల కొన్ని కుటుంబాలుంటాయి.
అటువంటి కుటుంబాలలో ఒకతే అయిపోయి
కొత్తకోడలు రావించడం అనేది కుదరని
పనే. ఎందుకంటే ఆ యింట్లో అటు
భర్తకీ ఇటు ఆమెకీ కూడా విలువ
ఉండదు—అందరికీ అన్నీ సద్ది పెట్టడం
మినహా. ఇలాగే, కోడలు మీద భర్త కంటే

□ “మనలోనే ఎందుకుండా ఆవిడగారు?
ప్రతీదీ ఎత్తిపాడుస్తూ, పిల్లల్ని చెప్పిన
మాట వినకుండా చేస్తూ,” ‘చిలికిచిలికి గాలి
వానగా ఎన్నాళ్లనుంచో లోపలోపల ఉడుకు
తున్నది కొస్తా అవకాశం చూసుకుని
బయటపడింది. మాటా మాటా పెరిగింది.
‘నిన్ను పెళ్ళాడొస్తా? ఆవిడనా?’ అంటూ
నిలదీసింది ఇల్లాలు...అది ప్రశ్న? దానికో
జవాబానా? అతగాణ్ణి పెళ్ళాడినప్పుడే అతని
కుటుంబాన్ని తనదిగా చేసుకున్నట్టు కదా?
దాన్నించి తప్పించుకుపోడం అన్నది కుదర
నిదే !

అతనికో వ్యక్తిత్వం ప్రసాదించి, పెద్ద
వాణ్ణి చేసిన ఇంటిపట్ల గౌరవాభిమానాలు,
బంధాలు ఉన్నట్లుయితే—వారు నచ్చని కొర
తంగా అతన్ని యీ సుగుణాలనుంచి తప్పిం
చాలని చూడడం వేరన్న మనస్తత్వమే
అవుతుంది. ఎందుకంటే తనదీ అంటూ ఒక
కుటుంబం పెరిగాక మగవాడు అయిన భర్త
వాటిపట్ల గౌరవాభిమానాలూ బంధాలు
పెంచుకోకపోతే ఆడదైన ఏభార్యా సహించ
లేదు కదా ?

! ఎవరి తల్లిదండ్రులైనా సరే వారు
పెద్దవారయిపోతున్నకొద్దీ చేతనయినంతగా
ఆదుకోవలసిన బాధ్యత పిల్లలకి వుంటుంది.
ఇది భార్యాభర్తలమధ్య ఏకీభావం వున్న
ప్పుడే కుదురుతుంది. నూతన దంపతులలో
పాటు పెద్దవాళ్లంతా దిగబడాలనీ, భర్త

డాక్టర్ కమల్

నా ప్రి లేని గుండె పోటు!

ఇది సాధ్యమా ?

అంటే, నాప్రి ఉన్నట్లు అని పించకపోయినా గుండె పోటు రావచ్చు. అటువంటప్పుడు గుండె పోటుని సూచించే ఇతర లక్షణాలు ఉంటాయి. మొదట హఠాత్తు బలహీనత ఏర్పడుతుంది. తర్వాత చెమట పోస్తుంది; ‘అజీర్ణం’, ఆయాసం కూడా రావచ్చు.

చాలామంది, ఇది మామూలు అజీర్ణం అనుకుని ఏదో మౌన, మందు వుచ్చు కుని వూరు కుంటారు. కాని, డాక్టరు పరీక్ష మంచిది.

‘నాప్రి’ అంటే ఏమిటి? ఎన్నో అర్థాలు చెప్పవచ్చు. సాధారణంగా

గుండెపోటు, అంటే రొమ్ములో నొప్పిద్వారా తెలుస్తుంది. కొందరికి ఎంత అనుభూతులు వేరే కలుగ

నచ్చు. ఏమి ఏలా ఉన్న రొమ్ము ప్రాంతంలో ఏ ఇబ్బంది ఉన్నా డాక్టరుని చూడకపోతే ప్రాణ పాయమే కలుగవచ్చు.

డాక్. ఎల్. హర్షన్ సర్
(కాపీరయిలు)

తల్లినుండి పిల్లకు పారంపర్యపు వుడ్ వార్మ్ వార్త.
వాడుకగా వస్తోంది

మీ శిశువును వుడ్ వార్మ్

గ్రెస్ వాటర్ తో

ఆరోగ్యంగాను, ఆనందంగాను వుంచండి

శరశరాలనుంచి తెలివైన తల్లులు తమ శిశువులకు
వుడ్ వార్మ్ గ్రెస్ వాటర్ ను వాడతాయి. వుడ్ వార్మ్ కడుపులో
కుట్టు నొప్పి, వైశ్యం, వాయువు మరియు పళ్ల వచ్చునప్పుడి
బబ్బులు, ఈ వాడల నుండి తక్షణ విముక్తి కలిగిస్తుంది.

సురక్షితంగా వుండండి.
విద్యురంగా వుండండి.
వర్షా ఒక సీసాను
దగ్గరుంచుకోండి.

వుడ్ వార్మ్ గ్రెస్ వాటర్
తెలివైన తల్లులు
వంద ఏళ్లకు మించి
వాడుచున్నారు.

AT. 30 TL

ఎవరిని పెళ్లాడాను ?

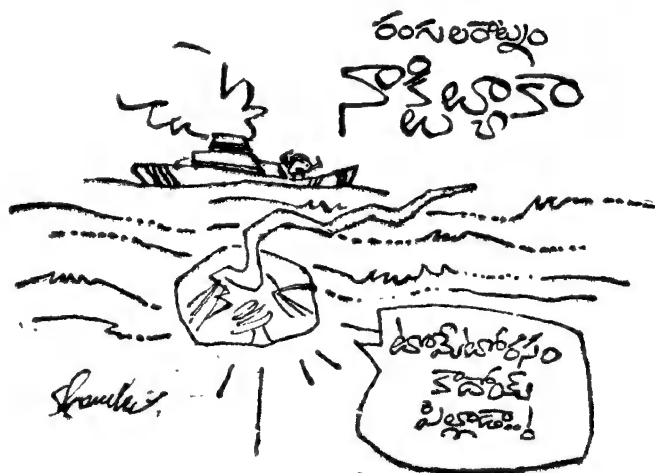
మామగారే అజమాయిషీ చేసే కుటుంబాలు కూడా ఉంటాయి. అలాంటి చోట్లా భర్తగారు అప్పించుకు తిరిగే చిట్కా కనిపెట్టి భార్య గోడు పట్టించుకోడు. భార్య మటుకు ఏ ముఖంతో చెప్తుంది?...ఇలాంటి చోటులలోనే తలెత్తుతుంది — నిన్నా? నీ కుటుంబాన్నా పెళ్లాడా నన్న (వళ్ళు. |

పెళ్లి చేసుకున్న ప్రతి ఆమ్మాయి రెండు సంగతులు మరిచి పోకూడదు. ఒకటి — ఆమెగారో అనాధని పెళ్లాడలేదు. రెండు, కొత్తగా భర్త అయినంత మాత్రాన అతగాడు కొడుకు నాకుండా పోడు...భర్త గారి కుటుంబం అనేది ఉండన్న విషయం పట్టించుకోకుండా ఉండాలని తలపోయడం — నెమ్మదిగా తన స్వంత కుటుంబానికే ఎవరు పెలు కోవడం లాంటిది.

నిజమే. పెంచి పెద్దచేసి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించి బలి పశువులా మేసి కట్నానికి అమ్మకున్నాక ఆ అబ్బాయిమీద వ్యయంగా కొనుక్కున్న భార్యకే ఎక్కువ హక్కు ఉండాలి. కాని మనిషికి మనిషికి మధ్య సాన్నిహిత్యం పెంపొందాలంటే ఈ ధోరణి దోహదం చేయదు. కష్టపడి, దిక్కుమొక్కు లేనివాడిగా పెరిగి వ్యవసాయం లేని నిలబడి కాళ్ళానిన కొడుకులకే 'మేమున్నామంటూ' పెద్దలు తయారు అవుతూ ఉంటారు. ఇక డిగ్రీలు యిప్పించి పెట్టుబడిగా మదుపుపెట్టిన తల్లితండ్రులు కోడలు వచ్చాక కొత్తరకం ఆధిపత్యం కోసం ఎదురు చూడంలో వింతేముంది ?

భార్య భర్తల మధ్య తమ తమ పెద్దల పట్ల ఒకరకం ఏకీభావం ఉండాలి. ఏ శ్రాంతిగా దూరంగా తమ సంసారాని పిల్లలు గడపాలని చూడడంలో అత్యాసలేదు. అంతమాత్రంచేతనే పెద్దలు కోడలు వచ్చి తమకొంప ముంచిందని వాపోవడం కూడా కద్దు. చిన్నదైనా కోడలు కనుక భర్తలో వదికాలాపాటు గడపాలని కలలు కంటున్నది కనుక పెద్దల విషయంలో ఒక నిర్ణీత

మైన వద్దతి అలవరచుకోవాలి. ఈ రోజుల్లో
అత్యయితకోసం పాకులాడే పెద్దరికంపే
డబ్బుకోసం పాకులాడేవాళ్లే ఎక్కువ కనుక
భర్తగారి సంపాదనతో మనశ్శాంతికి మడు
పుగా పెద్దవారికోసం కొంత వెచ్చించక
తప్పదని గ్రహించితే ఆ కోడలు కోటలో
పాగా వేసినట్టే. చేస్తున్న సహాయానికి
తృప్తిపడ్డం అనేది అరుదే అయినా పెద్దలు
కూడా తమ పెద్దరికం నిలుపుకుందుకు
ప్రయత్నించాలి. డబ్బుకోటోడు చాకిరీ, చాకి
రీకోటోడు దెప్పులు—ఇవన్నీ—చాలా పాతనీ,
చాలా కొత్తనీ అయిన సమస్యలే.

అదీ ఆ జంతువుపేరు. దీనికి సరియైన అర్థం “నిశాకాంతి”. ఇదొక వింత, నమ్ముద్ర సూక్ష్మజీవి. అంగుళంలో 25 వ వంతు ఉంటుంది గోళాకారంలో ఉన్న దీనికి ఒకతట్టు నుండి పెద్ద లోక లాగా ఒక “టెంటుకిలు” ఉంటుంది. మొదట్లో ఈ టెంటుకిలే అసలైన జీవి, వెనక ఉండే భాగం తిత్తి అని పొరపాటున అనుకొన్నారు.

స్వీమర్లలో పోయేవారికి ఒక్కొక్కసారి మైళ్లకొద్ది సముద్రం అంతా టోమాటో రసంలాగే కషబడుతుంది. సముద్రం అంతా అక్కడ నాక్వీల్యూకా ఉండడమే దీనికి కారణం. ఒక చిన్నబకెట్టులో సుమారు ఒకకోటి నాక్వీల్యూకాలుంటాయి !

నాక్విల్యాక అందం రాతి
పూట చూడాలి. దీని కారణంగా
సముద్రం అంతా మంటలురేగిందా

అని అనిపిస్తుంది. ముఖ్యంగా స్త్రీమరు డాటిన మార్గం అలా నీటిలో స్పష్టంగా కనబడుతుంది. అక్కడి నీటికదలిక వల్ల నాక్టిల్యూకా ఇంకా ప్రజ్వలమయి ఆ మార్గం మెరిసి పోతుంది. ఒక గ్లాసునిండా నీటిని తీసికోని, 10 అంగుళాల దూరంలో పుస్తకాన్ని చదవగల్గుతాము. ఇంతకూ ఈ కాంతి వేడి కాంతికాదు. చల్లనికాంతి మాత్రమే. మానవుడు సాధ్యం చెయ్యలేని కార్యం ఇది చేసింది. కాంతికావాలంటే వేడిలేదేవుట, కదా మనకి. అయినా నాక్టిల్యూకా ఇది సాధ్యం చేసింది. అలాగే కొన్ని ఇతర జంతువులుకూడాచేసాయి— జెర్రీ, మిణుగురు పురుగు, సముద్ర గర్భంలోని కొన్ని చేపలు మొదలె నవి.

—జమ్మి తోనేటికాపు

ఉన్నవ విజయలక్ష్మి

జరిగిన కథ

సుజాత పుట్టగానే మార్కు భార్య అన్నాడు మిన్నగాళ్ళి. సజాతకి మార్కుపై అపేక్షలేదు. చూపునికి చదువు అబ్బకపోవడమూ, అతని ప్రవర్తనా మూల తల్లిదండ్రుల వనస్సును కాదా మార్చివేసింది. సుజాత అన్నపూర్ణ ఇంటికి రింగు వర్క్సులో టైపు గా చేరింది. ఆకంపేని యజమాని నీకంఠం అతని కొడుకు శ్రీధర్. శ్రీధర్ కి సుజాతపై అపితమైన ప్రేమ. సుజాత శ్రీధర్ కి వివాహానికి మొదట్లో నిలకడం అంగీకరించక పోయినా తర్వాత సంతోషంగా అందుకు జరిపించేస్తాడు. రాజారావు శ్రీధర్ మిత్రుడు. అతని చూసినప్పుడు సుజాత చాలా భయపడింది. ఒకప్పుడు రాజారావు వల సుజాతకి చాలా అవ్వాయని జరిగింది. ఆ సమయంలో వచ్చి పోదామకుంది కూడా.

12

కొంతసేపటి తరువాత ఆ నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుంటూ రంగనాథంగారు జాలిగా దిగులుగా అన్న మాటలు వినవచ్చాయి—‘పోనీ, ఓ పని చేస్తేనో’ — తెల్లవారగానే వెళ్లి ఆ రాజారావుతో మాట్లాడతాను — పరిస్థితున్నీ అతనికి చెప్తాను—భార్యబిడ్డలు వుంటే వున్నారు...’

‘అతను ఇష్ట పడతాడటంకీ.’ బేలగా అడిగింది మీనాక్షమ్మ. ఎలాగో అలా అతను అంగీకరిస్తే ఇంక తను అభ్యంతరం ఏమీ వుండదనిపించింది వాళ్ళకి.

‘ఒప్పించాలి మరి—చట్టాలూ సాంప్రదాయాలూ ఇక్కడ పనిచెయ్యవు—ముందు అమ్మాయి జీవితం ముఖ్యం — ఆ తరువాత ఎలాగయినా జరిగినీ...’

‘లాభంలేదు — ఆయనిప్పుడీ పూలోలేదు’ అంది సుజాత. అతనిపేరు తలుచు

కుంటేనే కంవరం పెడుతున్నా నిజంగా అతను కనిపించి తండ్రిమాట ప్రకారం తన మెడలో తాళి కట్టడానికి అంగీకరిస్తే తనూ అందుకు సిద్ధపడాలనే అనిపించింది.

‘శలవలకి పూరికి వెళ్లాడా?’

‘ఉహూ — కాదు—మరెక్కడో ఉద్యోగం వచ్చిందని ఇక్కడ రిజైన్ చేశారుట’ కొంగులో ముఖం దాచుకుని చెప్పింది.

‘ఉద్యోగమూ కాదు—వల్లకాడూ కాదు—ఇలాంటి డేవో వస్తుందని భయపడి పారిపోయి వుంటాడు.’ వళ్ళు పట పట మారుకున్నారు రంగనాథంగారు.

నిజమే అనిపించింది అం ద రి కీ— ‘అలాంటి వ్యక్తికేసం ఎక్కడని వెతకటం—ఎలానో ఎడను కనుక్కుని వెళ్లినా అతను అంగీకరిస్తాడని నమ్మకం ఏమిటి—కాలయాచన తప్ప మరో ప్రయోజనం వుండదు.’ అనుకున్నారు.

‘ఇంక ఒక్కటేమార్గం—అది ఇక్కడ సాధ్యంకాదు — ఏ డాక్టరు నడిగి మందు తెచ్చుకున్నా పూలో అల్లరిపడిపోతాం— అదివరకు అనుకున్నాం కదూ యాత్రలకి వెళ్ళాలని—ఆ వంకనే బయలుదేరుదాం...’ అంది మీనాక్షమ్మ బాధతోనూ సిగ్గుతోనూ కుంగిపోతూ.

అంతకన్న మరో ఉపాయమూ లేద లేదు రంగనాథంగారికి. ‘నాలుగు రోజుల్లో పేవరుద్దిది వాళ్ళమొహాన్న పడేస్తాను— పూర్ణయ్యగారివో వెయ్యిరూపాయలు అప్పు ఇమ్మంటాను.’ అన్నారు.

అలా వాళ్ళు ఇంకా ఎంత సేపు కూర్చునేవారో కాని పనిమనిషి ఏదీ తలుపు

తట్టడం వినిపించి ముగురూ ఉలిక్కి పడ్డారు.

గబగబా తాసిన నీళ్ళు మొహం మీద చల్లుకొని కొంగుతో తుడుచుకుంటూ వెళ్లింది మీనాక్షమ్మ—కడుపు చించుకుంటే కాళ్ళమీద పడుతుంది. వాళ్ళు ఏడుస్తున్నట్లు మరో మనిషికి తెలియకుండా జాగ్రత్త పడుతూ మామూలుగా పనులలో భౌరబడిపోయిందావిడ.

జ్వరం వచ్చిందని మురుగుపెట్టుకుని పడుకున్నారు రంగనాథంగారు. తల నొప్పిగా వుందని కళ్ళు మూసుకు పడుకుంది సుజాత. కాని ఎల్లకాలం అలాగే పడుకుంటే కుర్రడుగా — ముందు కర్తవ్యం తరుముకు వస్తోంది. అందుకే మర్నాటి నుంచీ పేడరు ముందు పెట్టుకుని దిద్దటానికి వుపక్రమించారు — సైకి అలా మనిషిలా వున్నా ఆయన మానసికంగా పూర్తిగా చితికిపోయారు—కన్న బిడ్డమీది మమకారం చంపుకోలేక అలా సానుభూతి చూపించ గలుగుతున్నారే కాని తలచుకుంటున్న కొందీ ఆయనకి భవిష్యత్తు అంతా అగమ్య గోచరంగా వుండేది. తాము అనుకున్నది నెరవేరుతుందా—సుజాతకి మామూలుగా వెళ్లి చెయ్యగలుగుతామా—ఏ వడి దుడుకులు లేకుండా దాని జీవితం సుఖంగా గడుస్తుందా—అపౌరాత్రులు ఇవే ఆలోచనలు—ఒక్కొక్కసారి ఆ భాధని అలా తోల్తోవలే భరించటం సాధ్యం కాక భార్యని పిలిచి అదంతా వెళ్ళబోసుకునేవారు—కూతురు వంటే మరీ క్రంగిపోతుందని నోరు నొక్కుకుంటూ ఒక రి నో క రు ఓదార్పుకువేవారు — అయినా అదంతా

మజాత గ్రహించుకోగలిగేది—అలా వాళ్ళని ఏడ్పించి బ్రతక్కుపోతేనే అనిపించేది చాలా పొద్దు—కాని తాను అలంటి పని చేసిన నాడు వాళ్ళ బ్రతుకు తెలా వుంటాయో వూహించుకోగలదు—తనకి సుఖం ఎలాగా లేదు—వాళ్ళని సుఖపెట్టగలిగే శక్తి అంతకన్నా లేదు—కనీసం వాళ్ళ దుఃఖము అవసూనాలూ భరించలేక ఆత్మహత్యలకి పాల్పడే సిఁహి కల్పించకుండా వుండగలిగితే చాలు.' విరిక్తగా బాధగా నవ్వుకునేది.

వేళకి ఎంగిలిపడ :మే తప్ప కడుపు నిండా తిండి, కంటినిండా నిద్ర అనేది ఆ వ్యక్తుల మరిచేసోయారు - అడవాళ్ళలో వాలుగు గోడల మధ్యా కూర్చుని కుమి పోవడం భరించలేక అలా కాస్తేవు పిచ్చి వాడిలా తిరిగి వచ్చేవారు రంగనాథంగారు

ఓ సాయంకాలం ఆయన అలాగే తన వంచుకుని నడుస్తున్నారు—మనస్సు తన ధోరణిలో తను ఆలోచిస్తూండటం వల్ల వెనుకనుంచి వస్తున్న అడవులు వినిపించు కోలేదు — రంకెలు వేసుకుంటూ పరుగ పరుగున వచ్చిన అంబోతు ఒక్కసా కుమ్మేసి ఆయన్ని అంత దూరం వడేసి తన దారిన తను చక్కాపోయింది — నలుగురూ వచ్చి చూసి ఆయన్ని ఆస్పత్రిలో చేర్పించారు మరో ఇద్దరు ఆ వార్త ఇంటికి చేరేశారు.

అల్లీకూతుళ్ళు ఏడుమూ ఆస్పత్రికి వెళ్లసరికి రంగనాథంగారు కొనసాగిపోతే వున్నారు — వీళ్ళని చూడగానే ఆయనకి దుఃఖం ఉబికి వచ్చింది. 'ఆ మూయి జాగ్రత్త—దాన్ని కంటికి రెప్పలాచూసుకో' అన్నారు గుంభనగా — ఆయాన పడుతూ ఆయన చెప్పిన ఆఖరిమాటలు అవే — అంతే—అంతా అయిపోయింది.

మనిషి ఎన్నోరకాలుగా ఆలోచిస్తాడు— ఏమేమో చెయ్యాలనుకుంటాడు — తను అనుకున్నవి అనుకున్న విధంగా నెరవేరి నప్పుడు అదంతా తన ప్రయోజనకరమే అని భుజం చరుచుకుంటాడు — కాని, ఒక్కసారి అతని ఆలోచనలు సాగనివ్వ కుండా చెయ్యటమే తనకి సరదా అయి నట్లు మానవ జీవితాలని ఆటబొమ్మలుగా జేసి ఆడుకుంటూంటుంది విధి — అలా పరిసితులు ఎదురుతిరిగి చెయ్యిజారి పోయి నప్పుడు మాత్రం అంతా దైవ

నిర్ణయం ఏది ఎలా జరగాలో అలా జరుగు తుంది అంటూ వేదాంతం వల్లవేయటం సహజంగా జరిగిపోతుంటుంది — అయినా ఆకస్మిక వట్టుదలని వదులుకోలేదు— ఏ మాత్రం ఆ వ కా శం మినుకు మినుకు మంటూ కనిపించినా తాత్కాలికంగా తల ఎత్తిన వేదాంతాన్ని ప్రక్కకినెట్టి మళ్ళీ తన ప్రయత్నంలో పడిపోతాడు — అందు లోనూ ఆ సమయంలో అనుభవిస్తున్న గాధని మించిపోయిన భయంకరమైన పరి

స్థితి ముంచుకు రాబోతోంది అన్నప్పుడు; దుఃఖాన్ని ప్రక్కకినెట్టి కర్తవ్యం ఆలో చించటం కంటే మరొక మార్గం మాత్రం ఏముంటుంది ?

అందుకే,

'నువ్వు నాదగ్గరికివచ్చి కొన్నాళ్ళుండా లమ్మా—ఎప్పుడువస్తావు' అన్న అన్నగారి మాటలకి—

'ఆవిడ్ని అడిగితే ఏం చెప్పారు—మూడో నెలలో మీరుచ్చి తీసుకువచ్చురుగాని—

అందాకా నాకు ఇక్కడే వుండాలనేనుంది. కాని మీకు ఇబ్బంది అయిపోతుంది రాముని తారదని వుంచుదాం. మరి చిక్కు చిక్కు మనకుండా కాస్త సందడిగా వుంటుంది. చిక్కటి.' అన్నదనినగారి మాటలకి మీనా క్షమ్మ ఒక్కటే సమాధానం చెప్పింది.

'నామనస్సేమీ బాగుండలేదు. కొన్నాళ్ళు తీర్చియ్యాతలు చేసేవస్తాం' అని.

'ఒక్క దానినీనా — మొగసవాయం లేకుండానా?' తెల్లబోయారు అన్నగారు.

'ఫరవాలేదు ఆ మూయి వుందిగా, ఈరోజుల్లో ప్రయాణాలు కష్టం ఏమిటి?

'పోనీ రెండునెలలు శలవపెట్టే నేనూ పోస్తాను.'

'అట్టే ఎందుకూ—మళ్ళీ శలవకోసం ప్రయత్నించటం అదీ—ఈ ప్రయాణం అదివరకు అనుకున్నదే—డబ్బు అదికూడ సమకూర్చి పెట్టారు—మీ బావదగ్గర చదువుకున్నవాళ్ళు దేశంఅంతటావున్నారు—కొంతమంది ఎడమలు సంపాదించి పుత్తరాల్నికూడా ప్రాణాలు—రేపొమాపో ప్రయాణం అనుకుంటుండగా ఇలా జరిగింది.' ట్రాబులంతో గొంతుపూడిపోతున్నా, అన్నగారి నొగడ వదిలిండుకోలానికి అన్ని మాటలు చెప్పివచ్చింది.

'బియ్యే వదిలిన కూతురు తోడుందిగా ఇంక భయం ఎందుకు.' శాంతమ్మ భర్త చాలుగా అనుకోటం ఆ తల్లి కూతుళ్ళ చెవి వడకపోలేదు. 'ఎందుకీ వాళ్ళకి

సుజాత

మనమీద అంత అక్కసు' అనుకున్నారు.

అంతా ఎవరిదారిని వాళ్ళు వెళి పోయారు.

పూర్వాయుగారి దగ్గర నుంచి తెచ్చిన డబ్బులో కొంత అప్పటికే భర్తయి పోవటం వల్ల మరో వెయ్యి కూడ తీసుకుని బయలుదేరారు ఓ రోజున—

వాళ్ళు చేసిన ఒకటి రెండు ప్రయత్నాలూ ఫలించలేదు—స్వంత పూరికి మనుష్యులకి చాలా దూరంగా ఒక పూరిని ప్రసవించింది సుజాత.

తుమ్మెద రెక్కలాంటి నల్లటి పుంగరాల జాట్లూ, చిక్కుడుగింజల్లాంటి కళ్ళూ బుల్లిసోరూ దంతపు బొమ్మలా పున్న ఆ వసిపావని చూసిన సుజాత మనస్సు తనకి తెలియకుండానే వరవశం చింది ఒక్క క్షణం—అంతలోనే ఎక్కడ లేని కసి అసహ్యం పుట్టుకు వచ్చాయి—అలా రాగ ద్వేషాల మధ్య కొట్టుకులాడి పోయే తన మనస్సులో పాపకి ఎలాంటి స్థానం వుందో ఆమెకే అరం అయేది కొడు.

వారం రోజులు గడిచి పోయాయి.

'నాలుగైదు రోజుల్లో ఈ పూరు విడిచి వెళ్లిపోదాం సుజా—తిరగరాని దేశాన్ని తిరిగి అడరాని అబద్ధాలు ఆడి ఎలాగో ఇన్నాళ్ళూ గడుపుకు

వచ్చాం—ఇంక ఈ పాపాన్నికూడ వదుల్చుకునే మార్గం ఆలోచించాలి ...' బాధ, సిగ్గు, అవమానం అన్నీ కలిసి ఒక దీర్ఘమైన నిట్టూర్పు రూపంలో ఆవిడ గుండెలు చీల్చుకువచ్చాయి.

సుజాత అయోమయంగా తల్లివంక చూసింది.

'ఏ చెట్టుక్రిందో ఎక్కడో ఎవరూ చూడకుండా పడుకో బెట్టేద్దాం...' అనిడ కంఠం వణికింది. 'ఏ పుణ్యస్థుడైనా, ఏ దయగల తల్లిఅయినా పాపని చూసి పెంచుకునేలా చెయ్యమని ఆ భగవంతుడికి ఓ నమస్కారం చెయ్యటంకన్న మనం చేయగలిగిందేమీలేదు...' కొంగు నోటిలో కుక్కుకుని ఏడుపు ఆపుకుంటూ వ్రానంగా కూర్చురితల నిమరుతూ వుండిపోయింది.

'అమ్మా' పాణుపులా కూర్చుండి పోయిన సుజాత అప్పటికి గొంతు పెగుల్చుకుంది. 'కన్న బిడ్డ ఏ ఏ చెట్టుక్రిందో పుట్టుక్రిందో వదిలేయటం ధర్మమా అమ్మా'

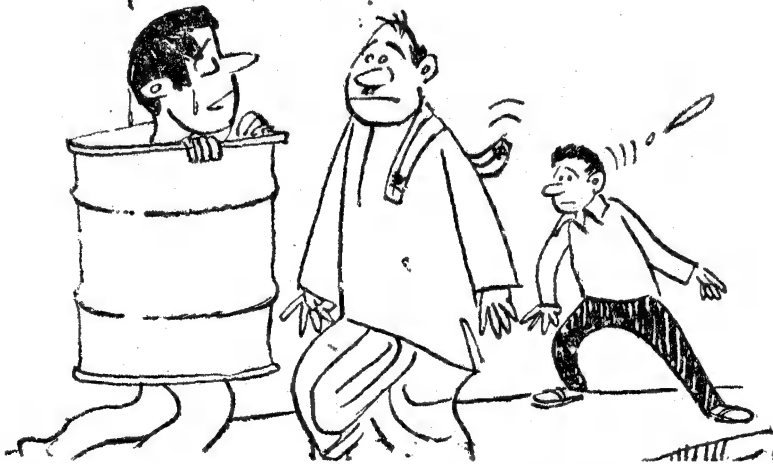
'ధర్మం, అధర్మం, మంచి చెడూ అనేవి మనుష్యుల వరిసిద్ధులని బట్టి నిర్ణయించుకోవాలి—అలానాడు కుంతి, మేనకా ఏంచేశారు?—అన్నీ నీకూ తెలుసు—ఈ మన ప్రయాణాలలో తెలిసినవా శ్లేష రైనా కనిసిస్తారేమోనని ప్రాణం గజగజలాడిపోయేది—ఎలాంటి ప్రమాదం లేకుండా గండం గడిచింది—ఈ ప్రాంతాల్లో మనం అందరికీ కొత్తే—మనం ఈపూరు వదిలిన మరు నిమిషంలో మనల్నిగురించి మరిచిపోతారు—అయినా ఇక్కడయితే ఎవరికైనా అనుమానం రావచ్చు—మరోదగ్గర...'.

'మన్వికచెప్పకమ్మా నేను విసలేను.'

'వినక'లే ఎలా—అనలు ఈ పాపని అంతంచెస్తే పీడవదిలిపోతుంది అన్న ఆలోచనకూడ వచ్చింది. నా పాపెట్టి పూవాకి ఒళ్ళే జలదరించింది. మనగౌరవం కొపాడు కోటంకోసం చూస్తూ చూస్తూ శిఖా హత్యకి పాల్పడలేకపోయాను...'.

'అమ్మా'—తల ఎత్తి విస్మయంగా వింటూండిపోయిన సుజాత ఇంకేమీ మాట్లాడలేక పోయింది. ఆ క్షణంలో తల్లివల్ల అబిడ్డ కేదయినా అవద సంభవిస్తుందేమో నన్నట్లు ఆమెచేతుల కంద నీయకుండా ఇంకా దగ్గరగా గుండెల

చెరువులో స్నానం చేస్తుంటే...
ఎవరో బట్టలు ఎత్తుకు పోయాడు
వెధవలు... .. !

కడుముకుంది ఆప్రయత్నంగానే.

‘అంతటి దారుణమైనవని చెయ్య క్కలేళ్లుకుండా మనం మర్యాదగా బయట వడేమార్గం నేను చెప్పింది ఒక్కటే— అడిగిన వాళ్లందరికీ సమాధానం చెప్పటానికి, మన పాపాన్ని ప్రక్షాళనం చేసుకోవటానికి కొన్ని పుణ్యక్షేత్రాలు కూడ దర్శిద్దాం...’

సుజాత కళ్లవెంట తెగిన ముత్యాల చేరులా ఆశువులు జారి పడుతున్నాయి. ‘పోసి నేసిపాపని పెంచుకుంటేనా’ అంది అమాయికంగా చూస్తూ.

‘ఏమిటి? దీన్ని పెంచుకుంటావా, నలుగురూ నవ్విపోరు—ఇంక పెళ్లి పేరం లం...’

‘అమ్మా! అదిమాత్రం వాపర్లకాదు— నా షావ్ షావ్లతో ప్రమేయంలేకుండానే నాజీవితం మరినంత అయిపోయింది—వివాహం చేసుకునే యోగ్యతని నే నానాడే కోల్పోయాను—ఈ పాప సమస్య తల ఎత్తక ముందే నే నా నిర్ణయానికి వచ్చేశాను—

అందుకే మనస్సు కుదురు లెకపోయినా, చదువు మీద ఏకాగ్రత కుదరకపోయినా, అంత పట్టుదలగా చదివి పరీక్షలకి వెళ్లా— ఎలాగో ఆ డిగ్రీ చేతికి వచ్చేస్తే ఇంక నా బ్రతుకు నేను బ్రతకగల ననిపించింది కాని అలా గుట్టుగా బ్రతికే అవకాశం కూడ లేకుండా పోయింది—పాప పుట్టుక నాకు సంతోషాన్ని ఇవ్వకపోయినా, అందరి తల్లులలాగే నవమాపాలూ మోశాను, ప్రసవ వేదన అనుభవించి కన్నాను...’

‘అందుకని దీన్ని పెంచుతానంటావు— పాప తండ్రి ఎవరు అని అడిగినవాళ్లకి ఏమని సమాధానం చెప్తావు...’

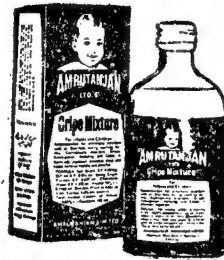
‘పాప ఎక్కడో దొరికిందని చెప్తాను’ ఆ సమస్యని సులభంగా పరిష్కరించేయగల మన్నట్లు చెప్పింది సుజాత.

‘నువ్వెవ్వరై నమ్మే దెవరు? ఈ పాప నీ బిడ్డ అని పూహించుకోవటానికి నలుగురూ నాలుగురకాల కథలు కల్పించటానికి ఎంతోకాలం పట్టదు — నీమీద ఎవ్వరికీ ఎలాంటి గౌరవం వుండదు. అవకాశం

వస్తే నిన్ను అవమానించాలి— చూస్తూ— ఆ జీవితం ఎంత దుర్భరమో నువ్వు ఇప్పుడు పూహించుకో లేవు—ఈ సంఘం నీకు ఎలాంటి రక్షణ ఇవ్వదు. సామభూతి అంతకన్నా చూపించదు—వీరియితే ఇంకా ముళ్ల కం చె ల లోకి విసిరేయాలనే చూస్తుంది...’ ఒకేధోరణిగా తల్లిచెప్పిన మాటలు వింటున్న కొలదీ సుజాతకి భవిష్యత్తు మరీ భయంకరంగా అనిపించ పొగింది. చివరికి మెల్లగా అంది. ‘ఏ ఇష్టమే కానీ అమ్మా — కాని ఇక్కడా అక్కడా ఎందుకు ఏ కుక్కలయిగా పీకీ చంపేస్తాయేమో— ఏ అనాథ శరణాలయం లోనే వదిలి పెడతే, బ్రతికి వుంటుంది అనే ఆశయినా వుంటుంది — దీనికి నువ్వేమీ అడ్డు చెప్పకు.’ కన్నీళ్లతో ప్రాణీయము తున్న కూతురు మాటలకి మీనాక్షమ్మ ఏమీ అనలేక పోయింది.

ఓ సారెప్పుడో చూసిన శిశు శరణాలయం ద్విష్టిలో పెట్టుకునే సుజాత ఆ మాట అవగలిగింది—

ఆరోగ్యంగా చిరునవ్వు చిందిస్తున్న ఆ పాప రహస్యం ఏమిటి?

**అమృతాంజన్
గైప్ మిక్చర్**

అది పాప ఆకలిని చురుకుపరుస్తుంది.

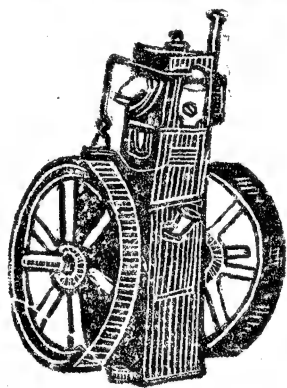
ఉదర సంబంధపు అనారోగ్యాలను అనునయింపజేస్తుంది.

ఆవటంతో అది సహజంగా పాప ఆరోగ్యాన్ని అభివృద్ధిచేస్తుంది.

తయారుచేయువారు:

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ మదరాసు.4

‘మినా’ డిజిల్ ఇంజన్
6 H.P. 650 R.P.M.

ఉత్పత్తిదారులు :-

శ్రీ తిరుమల ఇంజనీరింగ్ కార్పొరేషన్,
191 నాజి ఉజ్జయిని నగర్,
కొల్హాపూర్, (మహారాష్ట్ర)
అండ్ ప్రజెక్ట్ కల్లావారిపేటెంట్లకావాలి

తెల్లమచ్చలు

మా మందు వాడడం ప్రారంభించిన మూడవ నాటికే మచ్చల రంగు మారగలదు. ప్రచారం కొరకు ఒక సీసా ఉచితముగా యిస్తాము. వెంటనే వ్రాయండి.

GREEN PHARMACY,
9. P. O. Katrisarai (Gaya)

వాయిదాలచెల్లింపుపై ట్రాన్సిస్టర్

రూ. 320/- విలువగల

ప్రపంచ ప్రఖ్యాతిగల

‘హిక్వా’ 3 బ్యాండ్

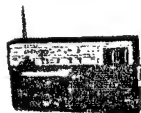
ఆల్ వర్క్స్ ఫీల్డరులే

ట్రాన్సిస్టర్ నెలకు రూ. 10/- ఎంతున

వాయిదాలపై చెల్లించి పొందండి. ఎవరము

లకు వ్రాయండి.

JAPAN AGENCIES, (APWM-10)
Post Box 1194, Delhi-6.

సుజాత

స్కూల్లో చదువుకునే రోజుల్లో వో ఏడు క్రిస్మస్ శరణ్లో కొంత మంది పిల్లలూ టీచర్లూ కలిసి టూల్ ప్రోగ్రాం వేసుకున్నారు — పైదరాబాదు, అటునుంచి ఎల్లోరా అజంతా అన్నీ చూసి రావాలని—అప్పటికి అచ్చస్కూలు బ్రతికే వుంది—వయస్సొచ్చిన అడపిల్లని అలా ఇక్కడికి అక్కడికి పంపించటం ఏమిటని అవిడ కేకలు కూడా వేసింది—‘అడ పిల్లల మూలే కనక మొగపిల్లలు అల్లరి చెయ్యటం ఆ గొడవ లేని వుండవుకాని, అయినా ఏమిటో అంతదూరం’ అంటూ నవగేసింది మినాక్షమ్మ.

‘మరేం ఫరవాలేదు—ఈ అమ్మాయిల అరికాల్లో ముల్లు గుచ్చుకోకుండా క్షేమంగా తిరిగి మనకి అప్పగించటానికి ముగ్గురో నలుగురో సంతులమ్మలు కూడ వుంటారు— చాలా సరదగా వుంటుంది—ఇలాంటి విజ్ఞాన యాత్రలే విద్యార్థుల మానసిక వికాసానికి దోహదం చేస్తాయి—మనం అన్నింటికీ భయపడితే ఎలా.’ అంటూ సచ్చచెప్పేదు రంగనాథంగారు.

సులోచనా టీచర్ వాళ్ళ అత్తయ్య కూతురు హనుమాయమ్మగారు పైదరాబాదులో ఓ శిఖ శరణాలయం సూపరిం టెండెంటు అవిడ్డి చూడటానికి వెళ్ళా సులోచనా టీచర్ సుజాతనికూడ తీసుకు వెళ్ళింది—హనుమాయమ్మగారు వుండేది కూడ హోమ్ లోనే—అవిడ సులోచనా టీచర్ ని చూసి చాలా సంతోషించింది— సుజాతతోకూడ ఎంతో చనువుగా నూట్లా డింది— కాఫీ ఫలహారాలు అంటూ చాలా అట్టహాసం చేసింది—ఆ తరువాత వీళ్ళకి హోమ్ అంతా తిప్పి చూపించింది— అదంతా జరిగి అయిదు సంవత్సరాలు కావస్తున్నా ఆ హోమ్ ని గుర్తునట్టగలనని పించింది సుజాతకి. రాత్రి బయలుదేరి చీకటి తెల్లవారకుండా రైలుదిగిన వాళ్ళ సామాను వెయిటింగ్ రూమ్ లో వేడేశారు... పాపకి పుట్టినప్పటినుంచి పోతపోలే అలవాటు చెయ్యటంవల్ల పాలుకలిసి కడుపు నిండా పట్టింది సుజాత—స్వేషను బయటకువచ్చి బాక్సీ తీసుకున్నారు— హోమ్

పేరు చెప్పకుండా దానిదగ్గరలోవుండే మరో గుర్తు చెప్పింది సుజాత. అక్కడ బాక్సీ దిగి వాడికి డబ్బుఇచ్చి పంపేసి తలమీదుగా కొంగు కప్పుకుని గబగబవెళ్ళి పాపని శరణాలయం గేటుముందు పడుకోబట్టి మళ్ళీ స్వేషనుకి వచ్చేశారు—కొన్ని కొన్ని భయంకరమైన పరిస్థితులు ఎదురయినప్పుడు తెగువ మొండితనం దానంతటాడే వస్తుంది తాత్కాలికంగానైనా.

మినాక్షమ్మ పూదయం ఎంత పీడితంగా వుందో సుజాత పూదయం అంత అల్లకల్లోలంగా వుంది—‘ఏమిటది— ఆ పాప అంటే తనకి ఇంత మమతా మమకారం వున్నాయా—దన్ని విడిచి పెట్టటం తనకింత శాధగా వుంటుందనే వ్రాహ్మణా తనకి అప్పుడు రాలేదు...’

వకాసంగా ఎటో చూస్తూ కూర్చున్న కూతురిని ఉద్దేశించి అంది మినాక్షమ్మ ‘ఇప్పుడింక ఎక్కడికి వెళ్ళాం...’

‘నేను ఎక్కడికి రాలేనమ్మా— ఏ పుణ్యక్షేత్రాలూ దర్శించుకోవాలని లేదు— ఇక్కడే ఏదయినా ఉద్యోగం చూసుకుంటాను— కొవ్వొస్తే మళ్ళీ మన పూరు వెళ్ళిస్తా...’

కూతురు ధోరణికి అవిడ కాస్త విసు పోయినా అప్పటి అమె మనసిందిని అరం చేసుకుని పూరుకుంది—

కాస్పేరటి తరువాత ‘ఇల్లేదయినా దొరుకుతుండేమో చూపాను,’ అంటూ బయలుదేరి బోయిన కూతుర్ని చూస్తే అవిడికి నిజంగానే భయం వేసింది. ‘స్వంత ఇల్లు, పూరు వదులుకుని అక్కడ వుండటం ఏమిటి—పద ఇంటికే వెళ్ళి పోదాం తిన్నగా. నీకు జబ్బు చేసిందనీ నిరసంగా వున్నాననీ నేను అందరికీ చెప్పాను— ఆ ఉద్యోగం ఏదో కొన్నాళ్ళు అక్కడే చేద్దువుగాని’ అంటూ నచ్చచెప్పిపోయింది.

‘వద్దమ్మా— అక్కడ మన వాళ్ళంతా నా పెళ్ళిని గురించ ఒకటే గొడవ చేస్తారు— నేను వాళ్ళ మధ్య బ్రతిక లేను.’ అని వెళ్ళిపోతున్న కూతుర్ని అవిడ అనుసరించింది విధితేక. మధ్యాహ్నం సరికి వో యింట్లో చిన్న భాగం కుదుర్చు కున్నారు అంత అనుకూలంగా లేకపోయినా.

కూడ తెచ్చుకున్న సామాను, బావారు మంచి కొనితెచ్చుకున్న వస్తువులూ అన్ని

పర్వకుంటోంది మీనాక్షమ్మ.

కిటికీ దగ్గర నిలబడి వీధిలోకి చూస్తున్న సుజాత ఆలోచనలు మరెక్కడో తిరుగుతున్నాయి.

‘తరువాత వాళ్లు ఆ పాపని చూసి వుంటారా, ఎలా వుందో అని మనసు ఆటవడిపోసింది. ఒక్కసారి వెళ్లి చూసి వస్తేనే అన్న కోరికని అరికట్టుకోటం సాధ్యం కాలేదు.

‘వృద్ధే వస్తాను’ అంటూ చెప్పులేసుకుని వీధిలోకి వెళ్లింది.

స్కూలునించి వచ్చిన పిల్లలతో ఖబుర్లు చెప్తూ, అంతకన్న చిన్నపిల్లల మాటలు వింటూ, మరీ వసీవాళ్ళ బోసినప్పటికీ మురిసిపోయి జాలిగా వాళ్ల బుగ్గలు నిమరుతూ వాళ్ళందరి మధ్యా వుంది హనుమాయమ్మ గారు ఆయాలతో పాలు.

నమస్కారం పెడుతూ లోపలికి రాబోతున్న సుజాతని అవతం ఆఫీసు రూంలో కూర్చోమని చెప్పింది హనుమాయమ్మగారు. కాని అవిడ మాటలు పూర్తి కాకుండానే—

‘నేనండీ సుజాతని, అప్పుడు సులోచనా టీచర్ తో వచ్చాను—మర్రి పోయారా’ అంటూ కాస్త చొరవగా లోపలికి వెళ్లింది.

గుర్తు తెచ్చుకోటానికి ప్రయత్నిస్తున్న దానిలా ఒక్కక్కణం రెప్ప వాల్చకుండా చూసి—

‘ఓ నువ్వా అమ్మా — ఏమంటుంది మా సులోచన’ అంటూ అభిమానంగా ఖబుర్లలో దిగింది అవిడ.

‘నేను కాలేజీలో చేరాక అవిడ్ని కలుసుకోటం అంతగా వడలేదండీ — ఎప్పుడో ఏడాదికితం చూశాను — ఈ మధ్య మా నాన్నగారు పోయారు—’

‘అయ్యో పాపం — ఎన్నాళ్లయింది.’ అంటూ సానుభూతి చూపించింది హనుమాయమ్మ.

‘ఇంకా ఏడాది కాలేదు—అమ్మ ఎప్పుడూ అదే తలచుకుని ఏడుస్తూంటే నాలుగు పుణ్యక్షేత్రాలు దర్శించుకుందాం రమ్మని తీసుకొచ్చాను—నా కిక్కడేదయినా పుద్వ్యగం చూపించ గలరేమోనని వచ్చాను.’ తను వచ్చిన కారణం ఏదైనా చెప్పాలనిపించటమే కాకుండా, అవిడ సహాయంవల్ల ఉద్యోగం దొరుకుతుందేమోనన్న ఆశ కూడ కలిగింది.

‘ప్రస్తుతం మా కాళిలో ఏమీలేవు —

ఏదైనా అవకాశంవుంటే చెప్పిలే’ అని కొన్ని ఎడనులు ఇచ్చింది ప్రయత్నం చేసుకుని.

మాట్లాడుతూ అవిడవెంట హోలం తా తిరుగుతున్న సుజాత ఓ పుయ్యాల తొట్టి దగ్గర చుటుక్కున ఆగిపోయింది.

‘నాళ ప్రొద్దుటే గేటుదగ్గర దొరికింది’ అంది హనుమాయమ్మ.

‘చేతికి ఈ తాడేమిటి’ అంది సుజాత అమాయకత నటిస్తూ.

‘ఆ అభిగ్యురాలు పిల్లని వదిలేస్తూ కూడ మమకారం చంపుకోలేక రక్త కట్టెం దనుకుంటాను — ఏదయితేనేం, దానంతట అది చీకపోయేదాకా తియ్యొద్దను కున్నాం. అండావిడ

‘అది రక్తకాదు—అది గుర్తుగాపెట్టుకుని తరువాత ఆపిల్లని మాదాలి అనే కోరిక ఆ సమయంలో అంతగా లేకపోయినా ఎందుకో సుజాతకి అలా చెయ్యాలనిపించిందని హనుమాయమ్మగారికి చెప్పేవారెవరూ లేరు.

‘ఇది లేకపోయినా పాపని గుర్తు పట్టుటం ఇక్కడ ఏమంత కష్టం అయ్యేదికాదు.’ అనుకుంది సుజాత తనివితీరా పాపని చూసుకుంటూ.

‘చక్కగావుంది కదూ’ అంది తను చాలాసేపు వ్రసానంగావుంటే బాగుండదని పించి.

‘ఎలావుంటేనేం—తల్లి తండ్రుల ఒడిలో పెరిగే అదృష్టం ఈపాపకి, దీన్ని పెంచుకునే అదృష్టం వాళ్లకి లేకపోయేక’ విరక్తిగా నిట్టూర్చిందావిడ. సుజాత తలవంచుకుని పాపబుగ్గలు నిమరుతూ వుండిపోయింది.

‘ఏక్కడికి వెళ్లావమ్మా’ అని అడిగింది ఇంటికివచ్చిన కూతుర్ని మీనాక్షమ్మ.

‘అదివరకు వచ్చినప్పుడు ఒకావిడ పరిచయం అయిందే — ఉద్యోగం ఎక్కడయినా దొరుకుతుందేమో అడుగుదామని వెళ్లాను. ఏవో కొన్ని ఎడనులు ఇచ్చింది.’ అంది.

ఆ తరువాత అప్పుడప్పుడు వెళ్లి హనుమాయమ్మగారిలో మాట్లాడి పాపని చూసి నవ్వుండేది—వాళ్లు పాపకి జ్యోతి అని పేరుపెట్టారు.

‘నేనింక పెళ్లి ఎలాగా చేసుకోను— అలాంటప్పుడి పాపని పదులు కోటం ఎందుకు—కొన్నాళ్లు పోయాక నేనే తెచ్చి

పెంచుకుంటాను — వాళ్లు అడిగినంత డబ్బు ఇస్తాను—నా సంపాదనలో కొంచెం కొంచెం జాగ్రత్తగా కూడవెడతాను. అవసరం అయితే ఆ పూళ్ల ఇల్లు అమ్మి పారేసి పూర్ణయ్యగారి అప్పు తీర్చేసి మిగిలింది కూడ పాప కోసం బ్యాంకిలో వేస్తాను...’ అని ఆలోచిస్తూండేది సుజాత.

కాని మీనాక్షమ్మగారికి విషయాలేవీ తెలియదు పాప వెడదవదిలిపోయినందుకావిడ స్థిమిత పడింది — అందరూ అమ్మాయి పెళ్లెప్పుడు అని అడుగుతూంటే మీ ఎరుకలో ఎదైనా సంబంధం వుంటే చెప్పండి అని వాళ్లతో చెప్పేది. తల్లి తన దగ్గర ఆ ప్రపాపన తీసుకొచ్చినప్పుడల్లా సుజాత చిరాకు పడిపోవటం. మరోసారి చెప్పే కళ్ల నీళ్లు పెట్టుకోటం పరిపాలయిపోయింది—వెళ్లయి, నీ సంసారం అంటూ ఏర్పడితే గతం దానంతట అదే మరుపుకు వస్తుంది అని నచ్చచెప్పటానికి ప్రయత్నిస్తూండేది అవిడ—అసలు ఎప్పటికయినా కూతురు మనస్సు తిప్పకుంటుందా, భర్త పిల్లలూ అంటూ సంతోషంగా బ్రతకగలుగుతుందా అని లోలోపల కుమిలి పోతుండేది — ఆ దిగులుతోనే అవిడ ఆరోగ్యం పాడయిపోయింది—హటాత్తుగా పరిస్థితి విషమించటం, ఆస్పత్రిలో ఆమె మనస్సులో బాధ వెళ్లబోనుకోవటం, సుజాత అంటే అభిమానం పెంచుకున్న శ్రీధర్ తన మనస్సు విప్పి చెప్పటమే కాకుండా, దుఃఖంతో విలవిల్లాడి సోతున్న ఆమె చేతిని అతను ఆదరంగా తన చేతిలోకి తీసుకోటంతో తన కళ్ల ఎదుటే కూతురి వివాహం జరిగిపోయింది అన్నంత ప్రశాంతంగా కళ్ల మూసిందావిడ.

కాని సుజాత మనస్సు ఎల్లా తేల్చుకోలేని పంకట పరిస్థితిలో కొట్టుకులాడి పోయింది.

‘నా శరీరం అపవిత్రమయి పోయింది—ఇంకొకరిని మోసం చేసే సాహసం నేను చెయ్యలేను.’ అని ఎన్నోసార్లు దృఢంగా అనుకుని, వో నిర్లయ్యానికి వచ్చినా, శ్రీధర్ వ్యక్తిత్వం, అమరాగం, ఆసక్తి ఉణంసేపు ఆమె హృదయం అమెకే తెలియని విధంగా స్పందించి ఒక దివ్యానుభూతితో పరవశించిపోయేలా చేసేవి.

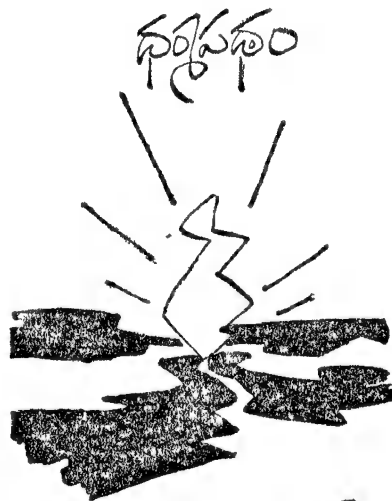
(ఇంకా ఉంది)

☐ మానవ ప్రకృతిని మూడు విధాలుగా పెరు చెయ్యవచ్చు కొందరి దృష్టిలో భగవంతుడు లేడు. కొందరు బయటికి దేవుడులేడని చెప్పతూ పున్నచూ వాళ్ళ మనస్సుల్లో దేవుడు ఉన్నాడేమో అనే సందేహమూ, లేడని బయటికి చెప్పినందు వల్ల భీతాహమూ వారి మనస్సును పీడిస్తూ ఉంటాయి. కొందరికి దేవుని అస్తిత్వంలో పూర్తి నమ్మకం వుంటుంది.

మరి విషయంలోనూ యిదే తీరు!

కొందరు మతాన్ని పాటించరు. కొందరు తాము మతాన్ని పాటించమని చెప్పతూ, లోలోపల అయూ మర ధర్మాలను పాటిస్తూనే వుంటారు. కొందరికి మతంపైని పూర్తి నమ్మకం వుంటుంది.

ప్రపంచంలో ఎన్నో మతాలు పున్నవి. మతాల పైని నమ్మకం పున్నవాళ్ళూ, లేనివాళ్ళూ అన్ని దేశాలలోనూ పున్నారు. మతం పై విశ్వాసం ఉన్నవాళ్ళకు దేవుడిమీద కాని, లేదా ముక్తిపైనిగాని విశ్వాసం వుండి తీరుతుంది. హైందవు

మతసామరస్యం ఋషిస పేంకటరమణింశ్చ

అకు వలెనే మహమ్మదీయులకూ, క్రైస్తవాలకూ కూడా దేవునిపై విశ్వాసం వున్నది. ఆ దేవుని అనుగ్రహం వల్ల మోక్ష ప్రాప్తి కలుగుతుందని వారి అభిప్రాయం. దేవుణ్ణి అంగీకరించని జైన, బౌద్ధాది మతాంతరులు నిర్వాణాన్ని విశ్వ

సిస్తారు. ఎవరు ఏ పేరు పెట్టుకున్నా గమ్యం ఒక్కటే!

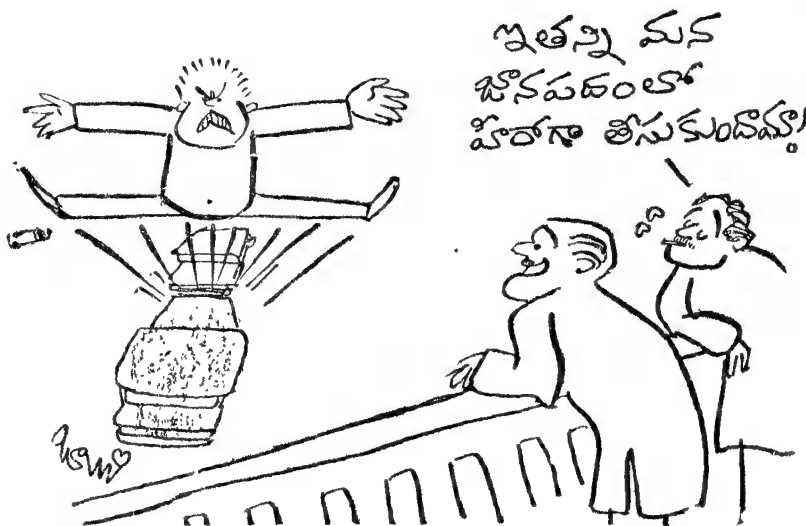
అందరూ భగవంతుని దగ్గర నుండి వచ్చినవారే అనిపిస్తే, తాకిక సంబంధాలతో కొట్టుమిట్టాడుతూ, యీ లోకంలో ఎన్నో కష్టసుఖాలు అనుభవించినా చివరకు భగవంతుడిలో చేరకలసే వుంటుందనిపిస్తే అందరి యొక్క అభిప్రాయం.

వివరించి చెప్పాలంటే — సృష్టి యానతూ ఆచరించివున్నవాడు భగవంతుడు పరమాత్మ. ఆ భగవంతుని విలాసమైన సృష్టి చరాచరాత్మకములైన అనంతకోటి జీవరాసులతో కూడివుంటుంది. ఈజీవరాసుల్లో వుండే జీవాత్మ పరమాత్మనుండి వచ్చి వేరుగా ఏర్పడినదేగాదా! ఆ జీవాలు జన్మంతర వాసనలవల్ల అనేక కష్ట సుఖాలను అనుభవిస్తూ, చివరకు జన్మరాహిత్యం పొంది పరమాత్మలో లీనమయ్యేంతే ముక్తి.

జీవాత్మకూ, పరమాత్మకూ వుండే సంబంధంలో అభిప్రాయభేదాలు కానవస్తున్నవి. కొందరు జీవాత్మ పరమాత్మ యొక్క రూపభేదమని అంటారు. కొందరు పరమాత్మయొక్క అంశ అని అంటారు. ఈ రెండిటికీ బింబ ప్రతిబింబ భావసంబంధమని కొందరి అభిప్రాయం. ఆయా జిజ్ఞాసువుల సాధనలలోని వైవిధ్యవల్ల ఇలాటి భేదాలు ఏర్పడ్డాయిగాని ఫలితాంశం ఒక్కటే!

జీవుడు ముక్తిని పొందడానికి సాధన అవసరం. ఆ సాధనమార్గాలను నిరూపించడానికే మతం ఏర్పడింది. ఆ మతం ఏ దేశానికి చెందినా, ఏ వర్ణాతిని అనుసరించినా భగవంతుని చేరడమే పరమార్థం.

మతాలన్నీ సదుపదేశాలే చేస్తాయ్ చెడ్డను ప్రోత్సహించవు. మతాలపేరు చెప్పుకొని, పరస్పరం అనవసరంగా ద్వేషాలు పెంచుకొని కలహించడం ఏ మతకర్తకూ సమ్మతం కాదు. ఒకే లక్ష్యంగల మతాలన్నీ సమ్మేళ్యాన్ని సాధించి, తే ని పో ని ద్వేషాలు పెట్టుకోక ప్రజాభ్యున్నతికి పాటుపడడం శ్రేయస్కరం! ●

ఫోస్ఫోమిన్ శక్తిని పెంపొందించును,

అధికముచేయును.

సహనశక్తిని పెంపొందించును.

శరీరము

యొక్క

రోగనిరోధక శక్తిని

ఎక్కువచేయును

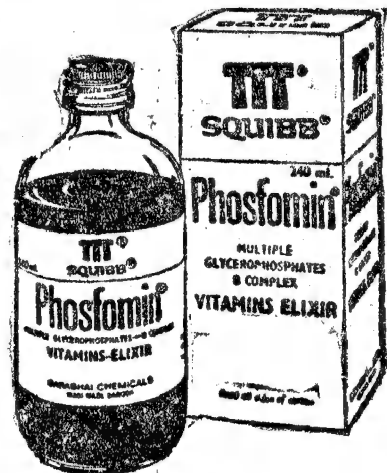
అవును —

మృత్యుంజయము అంతటికి ఫోస్ఫోమిన్ ద్వారా ఆరోగ్యము కలుగును.

ఫోస్ఫోమిన్...ది కాంప్లెక్స్ విటమినులు మరియు గ్లైసరోఫోస్ఫేటుల అదనపు పండ్ల రుచిగల టాబ్లెట్.

SQUIBB® TIT® © డా. ఎల్. స్క్విబ్ & సన్, న్యూయార్క్ నగరం, న్యూయార్క్

SARABHAI CHEMICALS

shilpi SC 49/67 TCS

బార ఎమ్ ఆర్ ప్రాసెక్టర్

నాకు కాస్త చిరాకు వేసింది. క్రొత్తగా కారుకొన్న విషయం బంధువులందరితోనూ చాటింపు చెయ్యాలన్న మాలతి ఉబలాటం వచ్చలేదు. అసలు పెళ్లికి కారులో ఎందుకు వెళ్లాలి, అంటే మాలతి మూతి మూడుచుట్లు తిప్పి, “అహ! మా తమ్ముడిని, పెళ్లి కూతుర్ని అందులో కూర్చోబెట్టి ఏం ఊరే గించరు లేండి. దూరాభారం అని. కారుకొన్నది ఎందుకూ, మీరు ఆఫీసుకి, క్లబ్ కి వెళ్లటానికేనా?” అంటూ దెప్పి పొడిచింది.

“ఏమండోయ్ మరదిగారూ?” మరోమారు హెచ్చరించింది.

“అలాగేనండి—తప్పకుండా” అన్నాను.

ఒక్క చిరునవ్వు విసరి మళ్ళి మడిగాలిలా వెళ్లి పోయింది. ఆ మడిగాలి వెంట రేగిన కాగితంముక్కలా “అక్కయ్యగారూ.... మరో....” అని దీర్ఘం తీస్తూ మాలతికూడ బయటికి ఉడాయించేసింది.

నవ్వుకుంటూ సుంచం మీద నాలిపోయాను. ఆడవాళ్ళంత తొందరగా వరసలు కట్టెయ్యగలరు! మా ఆవిడ తమ్ముడి పెళ్లికి ఓరోజు ముందుగా ఈ ఊరికివచ్చాం. పురాతనపు కోటగోడలు. రహస్య ద్వారం, తిల్లా, కొండమీది నరసింహస్వామి దేవాలయం ఇత్యాదులు ఒక్కరోజేలోనే ‘ఆవిడ’ నహాయంతో దర్శించేసింది మాలతి. అప్పటి నుండి ఈ వరుసలా, అనుబంధాలాను. ఈ ‘అక్కయ్య’ గారి చలవేమిటోగాని, బాబిగాదు మటుకు నా భుజి స్పందనల పై నుంచి దిగటం లేదు. పెళ్లికొడుకు అక్కడర్లా వదలి మాలతి మాత్రం, విడిది ఇంటోని నమ్మూ, బాబిగాడిని భాతరు చేయక ఆడపెళ్లివారిలో కేరిపోయింది. ప్రతివనిలోనూ అక్కయ్య, మాలతు లదే పై చేయి. పెళ్లి హడావిడిని మరింతచేసి వదిలారు. అఖరుకు పెళ్లి కొడుకు తాళి కడుతున్న సమయంలో పెళ్లికూతురు పూలజడని అక్కయ్యగారు అలవకగా త్రిప్పట్టుకుంటే, మాలతి కెమరా క్లిక్కు మనిపి పింది. అటుతరువాత ఆ నవదంపతుల మొహానవున్న పంపుపైకంటే మించిన తియ్యటి భావనల కొలక గోస్తూ ఒకళ్ళ కేసి ఒకళ్ళు చూసి నవ్వుకున్నారు.

మాలతి మొహంలో అప్పటికాంతి మా పెళ్లి అరిగిన క్రొత్తల్లోని రోజులని గుర్తు చేశాయి. తియ్యటి అనుభూతులను వెమరువేస్తూ నవారు సుంచంపై సుఖంగా మేనువాలినప్పు ఆ అనుభూతుల తాలూకు ఆకృతియైన బాబిగాదు ఒక్క ఊపు ఊపి వదిలాడు.

“వాన్సోయ్—కత్తులు” అంటూ.

“కత్తులేమిటా?” అన్నాను.

“మరేం సినిమాలో మనం చూడతా?— యుద్ధం చేసే కత్తులు నాన్నా—పెద్దవి! క్రరల్లోవున్నాయి..”

ఫిరెస్టు రేంజర్ గారి ఇంటిని మాకు విడిది ఇల్లుగా ఇవ్వటం ఎంత ప్రమోదమూ అర్థమైంది. నారాయణమూర్తిగారు చేతిక్రరల్లోని కత్తులను ఉదయం పీల్లలముందు ప్రదర్శించిన వైచిత్ర్యం ఇది. సామాన్యకొట్లో వడేశారు చాటిని తరువాత. చిక్కలు అందుబాటులో లేకుండా వుంచాల్సింది.

“నేనూ, నూరి పెరట్లోకి వెళ్లి యుద్ధం చేశాం నాన్నా. ‘కె’ మని మునగచెట్లో దిగబడింది. ఆ మాసాలాయన వచ్చిలాగేగుకున్నాడు....”

□ ఆవిడ చాలా కలుపుగోరు మనిషి. ఇళ్ళే మాటలు కలిపెయ్య గలదు.

మధ్యాహ్నం రెండింటివేళ అణగిపోతున్న పెళ్లి హడావిడిని గుర్తుచేస్తూ, మడిగాలిలా దూచుకు వచ్చింది విడిది ఇంటోకి.

“మరదిగారూ, ఇవాళ వెళ్లిపోతున్నాం. స్టేషన్ దాకా డ్రాప్ చేయ్యాలి మీ కారులో” అంది.

మౌనంగా మాలతి వేపు చూసాను.

అంతా తన ప్రయోజకత్వమేనన్నట్లు దరహస చంద్రికలను విరజిమ్ముతుంది భార్యమణి! విజానికి

మీసాలయన అంటే వారాయణమూర్తి గారు. మారి అంటే 'అక్కయ్య'గారి కుమారుడు. "దెబ్బలేం తగల్గేదాకా?" నిశితంగా పరీక్షించాను బాబిని. ఆరేండ్ల వేదపని ఇంత గొప్పగా పెంచుకున్నప్పుడు మాలతీకి మనసులోనే తోహారు ల్పొస్తూ.

"తల అడ్డుగా తీపాడు " ఉమా..... సూరి బాగా యుద్ధం చేస్తాడనాన్నా. ఆ మీసాలయన వచ్చి లాగసుకోకపోతే మారిని వోడగొట్టేద్దామని వాకలాంటి కత్తికొని యివ్వవూ?" అన్నాడు.

"కత్తులెందుకురా చిట్టతండ్రీ, పిస్టల్లేకొందు గానీలే....." కర్కశద్వి నరజానాను.

ఇహ మొదలెట్టాడు మావాడు "పిస్టలంటే ఏమిటి? దీపావళి పిస్టలేనా?— చెక్కుతుపోకే వద్దు —కత్తులే—కావాలి" అంటూ.

పిడిగోని నిభాయించుకోటం కష్టం. మాలతి వుంటే బాగుండేది. ఈవిడేమో అక్కయ్యగారివెంట వయనన్నెపోయి!— ఐనీక్రిం ఆనజాపితే 'కత్తులు' మరచిపోతానని సుఖమైన పరిష్కారాన్ని బాబిగాడే బోధించాడు. విడిదింటల్లో కూర్చుని ఐనీక్రిం ఎవరికీ అర్థంలేదే? డ్రైవర్ మీరాస్వామిని తోడుయిచ్చి పోటలుకు పంపాను.

అరగంట తరువాత తిరిగివచ్చిన మీరాస్వామి మాలతి కోసం విడిదిల్లో గాలించేస్తూ "అమ్మగారూ..... అమ్మగారూ" అంటూ పిలికేకులు పెడుతున్నాడు. ఆ కేకలు ఆడపిల్లవారి ఇంటిదాకా విసబడ్డ యీ అన్నట్లు తిరిగివచ్చింది మాలతి.

మీరాస్వామికి ప్రభాకుటి ముడివేసి చూసింది. "ఇయేళ రోడ్లో కారు ఎల్లెలేదండీ" అన్నాడు మీరాస్వామి.

"ఎందుకూ?" అంది మాలతి.

"పోస్టాఫీసుకాడ యావమాను రోడ్డుకడ్డంగా వడిపుందండీ. దాన్ని తీటానికి రాత్రిగానీ కాదట. ఉన్నది ఒకటే రోడ్డు. మరోరాస్తాలేదండీ అమ్మ గారూ" అన్నాడు.

"అవుతే ఇవాళ మీ అక్కయ్యగారు వెళ్లలేదన్న మాట" అన్నాను.

నేనూహించినట్లు అవిషయం మాలతిని బాధించలేదు. పైపెచ్చు "పోనీదురూ ఇవాల్టికి అవిడ ఇక్కడే వుండి పోతుంది. రేపు వెడతారు—చక్కటి కాలక్షేపం" అంటూ మురిసి పోయింది. అటు తరువాత పనికట్టుక బయలుదేరింది అక్కయ్య గారికి వార్త చేరవెయ్యటానికి. అలా వెళ్ళినామె రాత్రి భోజనాల తరువాతగని తిరిగి కనబడలేదు.

"డాబావీర ఎడమవేపు భాగం ఖాళీచేసివుం చండీ" అంటూ ఆర్డర్ తీసి విసిరేసింది.

"ఎందుకూ?" అన్నాను.

"రాత్రికి అక్కయ్యగారు వాళ్ళ వదుకోటానికి ఇక్కడికే వస్తున్నారు"

నాకు నచ్చలేదా విషయం.

"అక్కడేమైంది? మవ్వ కావాలంటే అక్క డికే వెళ్లి వదుకోరాదా? మీ ఆడమగయోశ మంతా ఇక్కడ చేరారంటే మేం నిభాయించు కోలేం" అన్నాను.

"సరిపాలేదులేండి. అందరూ ఎవరున్నారు?

అక్కయ్య, శ్యామల, వారాయణ మూర్తిగారి చిన్న చెల్లెలనూ. అక్కడ అసలే హడావిడిగా వుంది. అందులోనూ కార్యం అదీ తలపెట్టుకున్నారా— పడుకోటానికి స్తలం వున్నా గోలపెక్కువ. ఇవాల్టి కెలాగోలాగు పర్చుకోండి. వారాయణమూర్తిగారి చెవిలో కూడ ఓముక్క వెయ్యండి....." అంటూ మాయమైంది.

ఆడవాళ్ళతో మెగుక రావటం కష్టం. రాత్రి డాబాపై కుడివైపున పెద్ద జంపభావాని పరచి రెండు తలగడలు విపరీత వేశారు మాకు, ఎడమవేపు నాలుగు పక్కలు చేసుకుని, వాటిపై మల్లెపువ్వు లాంటి తెల్లటి దుప్పట్లు పరచుకుని తాంటూ లం సేవిస్తూ కబుర్లు మొదలెట్టారు. పెళ్లిలో ఆడబడుడు కట్టిన కంజీవరం చీర బార్బర్ మొదలు రాజీయోలాకా, ఏక ధాటిగా ఊకదంపుడు మొదలైంది.

మారి, బాబి అప్పుడే నిద్రలో నెట్టారు. నిద్రలో పైతం చిలిపిగా నవ్వుకుంటున్నాడు బాబి. వారాయణమూర్తిగారు పిట్ట గోడకు చేరగిల బడి చుట్ట ముట్టించారు.

రాత్రి వడకొండు గంటలవుతూంది. తెల్లని వెన్నెల. డాబాకు అంటుకన్ను మేవెట్టు పిల్ల గాలులకు తల ఊపుతూంది. గాలి ధాటిపెక్కువై నపుడల్లా తెల్లని మేఘాత జంపభావాపై రాల తూంది. దిండుపై తలచాల్చి, వెళ్ళికిలా పడుకుని మబ్బుల చాచిన దోబూచులాడుతున్న చందమామను చూస్తూంది సోయాను చేసు.

అక్కయ్యగారి మృదుమధుర కంఠం ఓలగా కర్ణాలకు సోకుతూంది. మాలతి, అవిడ ప్రతి మాటకు అల్లనల్లన నవ్వుతూంది.

చుట్ట కాలుస్తూన్న వారాయణమూర్తిగారు చుట్ట విసరేశారు. హటాత్తుగా వాళ్ళవేపు తిరిగి అక్కయ్య గారిని ఉద్దేశిస్తూ "మీ మారి, పిళ్ల బాబి ఇవాళ కత్తియూద్ధం చేశారండోయ్" అన్నారు.

ఆడవాళ్ళ దృష్టి అంతా ఇటు తిరిగింది. కబుర్లన్నీ సూరి, బాబీల కత్తియూద్ధం మీదికి మళ్ళింప బడ్డాయి. వివరాలు చెప్పమని వారాయణ మూర్తిగారికి ఆదేశం అందింది. బాబి నాకు చెప్పిన విషయానికి ఆయన వాక్యమతస్సరి కలిపి హాస్యంగా సవివరంగా ఇతివృత్తాన్ని అందించారు వారాయణమూర్తి.

అక్కయ్యగారు ఢిల్లీన నవ్వేశారు. "కుర్రాళ్ళలో వున్న గొప్పతనం అదేనండోయ్. జీవితాన్ని అనుభవించటం వాళ్ళకు బాగా తెలుసు. పెద్ద య్యోక మనం ఇలా 'సినికల్'గా యారావు తాం. ఆ ఉత్సాహం, ఊపు, ఆనందం కోరుకున్నా రావు. ఒహావేళ వచ్చినా, సంఘటనలోని మధురిమ గోచరించదు మనకు. అంతా పేలవంగా, రసహీనంగా కనబడుతుంది" అందామె.

మాఅవిడ వెంటనే నెత్తాను పాడేసింది "అవు నండోయ్ అక్కయ్యగారూ—చిన్నతనం ఎంత బాగుంటుంది! పెద్దయ్యోకొద్దీ ఎంచోలో హుషారు చచ్చిపోతూంది. పెళ్ళయ్యాక మరీ డలోగావుందను కోండి" —నావిదో విసురు! నవ్వుకున్నాను.

అక్కయ్యగారు మందస్మితం చేశారు. "మీరలా ఆరరాదు. హుషారు చేరు—ఉత్సాహం చేరు. హుషారుగా లేకుంటే ఆ తప్పు మనదే. ఉత్సాహ మన్నది మటుకు మనస్సుకు పంపించిందనిది. కుర్రవాళ్ళు నిష్కలక్ష, వృధాయలు కాబట్టి వాళ్ళేపుడూ ఉత్సాహంగా వుంటారు" అంది. మాలతి మాట్లాడలేదు.

అవిడే అంది మళ్ళీ "ఒక రకంగా ఆలోచిస్తే చిన్న తనం అన్నది మానవ జీవితానికోవరం. కొందరి పట్ల అది శాపంగా కూడా పరిగణిస్తుంది ఒక్క సారి. పసిపొద్దయాలపై పడ్డ అమభూతుల తాలూకు ముద్రలు ఎన్నటికీ చెరిగిపోవు. వాటికనుబంధంగా సుఖదుఃఖాలు మటుకు జీవితమంతా వెంటాడుతూనే వుంటాయి" అవి. "మీరంటున్నది నాకు అర్థం కావటం లేదు" అంది మాలతి.

చిన్నగా నవ్వింది అవిడ "వివరంగా చెప్ప మంటారా? కథ అనుకోరుకదా?"

"లేదు" అంది. చెప్పండి" అంది మాలతి. వారాయణ మూర్తిగారు మళ్ళీ చుట్ట ముట్టించారు. బాబి ఇటు పిరిలి వదుకున్నాడు. మన్నని గారికి మరింత మేఘాత రాలిపడింది. మబ్బుల చాటునుండి వెలికి వచ్చాడు నంబుడు. తెల్లని వెన్నెల్లో అక్కయ్యగారు దేవకన్యతా గోచరించారు నాకు.

* * * జీవితాలకు, నవలలకు ఒక మహార్తరమైన భేదం వుంది. మొదలు, తుది వుంటుంది నవలకు. పుట్టుక, చావు తీస్తే జీవితాలు ఎప్పుడు ఎక్కడ మొదలెడతాయో, ఏ రకంగా ముగుస్తాయో తెలియదు. అవలు మొదలు, ముగింపు వుండవు ఒక్కసారి. కేవలం ఘటనాత్మకంగా మిగిలిపోతుంది. నంబం ధం లేని పన్నెవేళం సినిమారీలులా గోచరిస్తుంది మరోసారి. అవుతే వీటివల్ల కలిగి అమభూతులు మటుకు చిత్రమైనవి.

అందుకే నాకు రామంతో ఎప్పుడు పరిచయం అయిందో గుర్తులేదు. కానీ, పరిచయం ప్రగాఢమైన స్నేహంగా పరిణమిల్లటం మటుకు గుర్తుంది. నాకప్పుడు తొమ్మిదేళ్ళ పుంటాయేమో. రామం నాకంటే రెండేళ్ళ చిన్నవాడు. మా ఎదురింటి వారి అబ్బాయి అతను.

నాకు అన్నదమ్ములు లేరు, తోటి స్నేహితు రాళ్ళ ఇళ్ళలో వారి తమ్ముళ్ళను చూస్తూంటే అర్థంకాని వెలితి వేసేది. ఆ చిన్న అబ్బాయిల నవ్వులు, చిలిపి చూపులు, తగవులు, ముద్దు మాటలు నన్నంతో కలవర పెట్టి నాకూ వో తమ్ముడుంటే బాగుండు నన్న భావపని మరింత అధికం చేశాయి. ఆ తమ్ముడు నాకు రామంతో కనుపించాడు. నేనూ చిన్నదాన్నే. స్వార్థ రహితమైన మా స్నేహాంత చిగురులు తొడిగి పుష్పించటానికి అట్టేకాలం పట్టలేదు. రామం చాలా తమాషా అయిన కుర్రవాడు. వయసుకీ మించిన తెలివి తేటలుండేవి. "మా అబ్బాయి పెద్దవుతే కర్తవ్యరవుతాడు" అంటూ వాళ్ళ అమ్మ పొగిపోయేది. ఒక్కడే అయిన వంశాకురాన్ని చూపి మురిసిపోయేవారు వాళ్ళ నాన్నగారు.

నేను వీధి చివర ఎలిమెంటరీ స్కూల్లో అయిదో తరగతి చదువుతుండేదాన్ని. రామం మూడో తరగతి. ఇద్దరం కలిసి బడికి వెళ్లేవాళ్ళం. రామానికి మూడు చక్కల సైకిల్ కంటి వుండేది. నేను వెనక వేపు నుంచుంటే ఏకచక్ర త్రోక్కుక పోయేవాడు బడికి.

అప్పుం, నిద్ర తప్పితే అప్పీ రామం ఇంట్లోనే శిరిగి పోయేవాడు. వాళ్ళ అమ్మ నాన్నగారికి సైతం ఎవరేని ప్రేమ ఏర్పడదని నాపై. రామానికి అటు ఎప్పుడు తెచ్చినప్పుడు, బట్టలు కుట్టించినప్పుడు వాకు కూడా ఏదో తెచ్చి పెట్టేవారు. అంతలే అనుబంధాలు ఏర్పడటానికి కారణం కూడ అవగావన కాని వయసేది.

లక్కవీడత అటలు, బొమ్మల పెళ్ళిళ్ళ అంటే శిరిగియేది కాదు రామానికి. “ఫీ! అడవిల్ల అటలు” అనేవాడు ఏదేళ్ళ మగధీరుడు. నేను ఉగుక్కుని ఇంటికి వెళ్ళిపోతే బాడనొండేవాడు. వాళ్ళ అమ్మగారు వచ్చి బ్రతిమాలి తీసుకవెళ్ళేది వచ్చు.

“తమ్ముడు కదమ్మా— వీదో అన్నాడే అనుకో. ఆలా కోపించుకుంటే ఎలా?” అనేది అత్తయ్య. తరువాత ఇద్దర్నీ బంకితో కూర్చోబెట్టి పెరుగిస్తుం ముద్దులు చేసి పెట్టేది అవిడ. అందులో సంజకోటానికి వేసిన చింతకాయ పచ్చడి అంత పోయిగా వుండేది రామం చూపులు.

“నా పెద్దకూతురై పోయిందండోయ్— మా ఇంట్లో వుంచుకోమా?” అని అత్తయ్య అంటే అమ్మ నవ్వేసి “ఇప్పుడు మటుకు క్షణం మా ఇంట్లో వుంటేగా?” అనేది. నా పుట్టిన రోజు వండుగ కూడ ఒకటి వాళ్ళ ఇంట్లోనే జరిగి పోయింది.

రామంలో చక్కని నిర్మాణాత్మకమైన కళ వుండేది. అది గుర్తించిన వాళ్ళ నాన్నగారు అందుకు

చా ర

తగిన వరీకరాలని ఏమకూర్చేవారు. రంగు రంగుల మైనంతో గజా పలకపై రకరకాల బొమ్మలు చిత్రించేవాడు రామం. చాల రోజుల డాక రామం చిత్రించిన బాతు బొమ్మ ఒకటి నా దగ్గర వుండేది.

ఒకసారి పెరట్లో క్రికెట్ ఆడుతున్నాం. రామం వీసీరిన బంతి నుదురుకు వచ్చి తగిలింది. కళ్ళ తిరిగి పడిపోయాను. తరువాత వారం రోజులు ఏక ధాటిగా జ్వరం ఆ వారం రోజులూ రామం బడి మానేశాడు. నా మంచం దగ్గరే కూర్చుని వుండే వాడు. అతని కళ్ళలో కాంతి మాయమైంది. నది రోజులు ఉపవాసాలు చేసిన వాడిలా మొహం పాలిపోయి వుంది.

“నా మూడ కోసం వచ్చిందా?” అనేవాడు పళ్ళాన కంతంతో.

లేదని అతన్ని నమ్మించటానికి ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేశానో చెప్పలేను. మా అమ్మకూడ రామాని నాపైగల ప్రేమకి అశ్చర్యపోయేది. అత్తయ్య సైతం రామంతోపాటే నాకు నవరిచర్యలు చేయటంతో జ్వరం ఎలా వచ్చిందో అలాగే పోయింది. అటు తరువాతరోజు రామంవాళ్ళ పెరట్లో పగం విరిగి పోయిన క్రికెట్ బ్యాట్ ని చూశాను. బంతి పాట్లు పీలిపోగా అందులోని దారం బయటికి తొంగి చూస్తూంది. అప్పటి నుండి క్రికెట్ జోటికి పోలేదు రామం. ఈ సంఘటనతో రామంపై ప్రేమ కాకుండా, గౌరవ భావం అంకురించింది నాలో.

జీవన ప్రవంతి సాగే వధం విచిత్రమైనది. మంచి, చెడు మలుపుల్లో సుఖదుఃఖాల ఎత్తుపల్లాల్లో లయలు వేస్తూ ముందు కురుకుతుంది. వచ్చిక బయళ్ళలో హాయిలు పల్లుతూ గలగలా పారుతుంది. మరు భూముల్లో చొచ్చుక పోతుంది మరో

సారి. పరిగ్గా అలాగే జరిగింది రామం జీవితంలో. ఏదేళ్ళ అబ్బాయికి టి. బి. రావటం ఇవాల్టికి సైతం విచిత్రంగా తోస్తుంది నాకు. అప్పట్లో నా కా జబ్బు పేరూ తెలిదు. అంటున్నాది అని రామం ఇంటికి నేను వెళ్ళకుండా నాన్నగారు కట్టడి చేయటం మటుకు గుర్తుంది.

బొంగరంలో గిరగిరా తిరుగుతూ, నన్ను తన చుట్టూ త్రిప్పుకునే రామం నీరశించి పోయాడు. మునిసిపల్ పార్కులోని గులాబీలను నా కోసం చేజిక్కించుకుని, వెంటాడుతున్న తోటమాలిని నిమిషంలో దాటుక వచ్చిన్నప్పటిలాగ, అతని ఎడద ఆయాసంతో ఊగిసలాడేది. చిలిపిగంతులు అగి పోయాయి. మంచం— తప్పితే వసారాల్లో వేసిన పడక కుర్చీలో కూర్చుని వుండేవాడు..

ఆ ఊళ్ళో, పెద్ద ఆస్పత్రులు లేవనుకుంటాను. లేక జబ్బు ప్రాథమిక దశలోనే వుండేమా—మొత్తానికి రామాన్ని ఏ ఆస్పత్రిలోనూ చేర్చించలేదు అతని తలిదండ్రులు. రోజూ డాక్టరు మటుకు ఉదయం ఎనిమిదింటికి వచ్చి ఇంజక్షన్ ఇచ్చి వెడుతూండే వాడు. సిరెంజలోని మందును చూడటానికి డాక్టర్ వెలుగులో చేతిని సైకిలితలే నూదిమొసిన తరళతలాడుతున్న కత్తిని గుర్తు చేసేది. ఏమాత్రం కండలేని రామం చేతులు, తొడలు నిర్లక్ష్య జ్వంగా ఆ నూదిపోట్లకు గురి అవుతూంటే అతని కళ్ళలో తిరిగిన నీరు నిలిచిల్లాడించేది నన్ను. రాను రాను డాక్టరంటే అనవిమతమైన భయం పట్టుకుంది రామానికి. బిత్తర చూపులతో లోనికి పారిపో ప్రయత్నించేవాడు. వాళ్ళ అమ్మ, నాన్న ఎంత బుజ్జగించినా అతనిలో ఆ భయం పోలేదు. ఆఖరుకు నాచే చెప్పించారు. తెలిసే తెలియని జ్ఞానంతో రామానికి బోధించాను నేను, మందు పుచ్చుకోటం అతని ముచికేసని.

“నన్నే వేస్తుంది రాజ్యం” అనేవాడు.

“కొంచెం వెప్పగా. అది ఎన్నిరోజులు. మందు తీసుకుంటే నీకు వేగంగా నయం అవుతుంది. తరువాత మనం ఎంచక్కా అడుకోవచ్చు” అనేదాన్ని. రామం కళ్ళలో కొద్దిగా ఆశ తొంగిచూసేది. పాలిపోయిన అతని పెదాలపై చిరునవ్వు విచ్చుకునేది. తనకు ఒంటల్లో బాగయ్యాక ఏంచేయాలో చెప్పేవాడు. అంతదీన్ని వయస్సులోనే చక్కని భావనాక్తి వుండేది రామానికి. కబుర్లు చెబుతున్నప్పుడు అతనికళ్ళు ఒలకబోసే కాంతులు ఎప్పుడూ ఎప్పు వెంటాడుతూనే వుండేవి. కాని నేను వెళ్ళిపోగానే మళ్ళీ అతనిలో ఉదాసీనత కనబడేదట.

“అమ్మామ్, రాజ్యంల్లో నీతమ్ముడిని నువ్వే కాపాడుకోవాలి” అంటూ అత్తయ్య కళ్ళనీరట్టుకునేది.

రామం నన్ను వదలి వుండటానికి నమ్మతించే వాడుకాదు. నేను కాసేపు కనుమరుగవుతే కలతి నొండేవాడు. “అప్పుడే బడికి వెళ్ళాలా రాజ్యం” అనే వాడు—దీనంగా. ఆవాక్యంలో నేను తనని వదలి బడికి వెళ్ళిపోతున్నాననే భావం, తను బడికి రాలేక పోతున్నాడన్న భావన కలగావులగా కనుపించి నన్ను బాధించేది. నన్ను తన దగ్గర వుంచుకోవా

ఇక నుంచైనా హాటలు కెళ్ళి ముందు జైలులో డెబ్బులున్నాయో లేనో చూసుకుని మరీ వెళ్ళాలాగింద్ !!

లనే తాపత్రయంతో రామం తన అహోన్మితవృత్తితో పాగాడు. "అడవిల్లం అటలు" అని ఏవగించుకునే వాడు "గచ్చనకాయలు అడదామా?—బొమ్మల పెళ్లిళ్లు చేద్దామా?" అనేవాడు. నేను వరదాలో బొమ్మల పెళ్లిళ్లు జరిపిస్తే పడకకుర్చీలో పడుకుని మౌనంగా తిలకించేవాడు.

నావల్ల రామానికి మానసికశాంతి అభివృద్ధి అయ్యి అత్యున్నత స్థాయిలో చేరుకుంది. రోజుకి మానసిక శాంతి అత్యవసరంకాదు? అందుకని ఆమెనన్ను క్రితంకంటే ఎక్కువ ప్రేమతో చూడసాగింది. అందులో కాస్త స్వార్థం వుండేమో, కాని, నాకు ముటుకు అత్యున్నత ప్రేమలో కవటం కనుపించలేదు.

రామం బలవంతా ఒకరోజు రాత్రి వాళ్ళ ఇంటిలోనే పడుకున్నాను. వదిలైన ప్రాంతాల్లో అమ్మనచ్చి కేకేసుక వెళ్లింది. హాల్లో నాన్నగారు పచారు చెప్పి వ్చారు. నామనెందుకో భీతినొందింది. నేరమ్మ రాత్రీలా సుంచువ్చాను నాన్నముందు.

"సో—నీగదిలోకి వెళ్లి పడుకో. మరోసారి అయి వెళ్ళావంటే కాళ్ళు విరగడలాను" అన్నారు వాన్నగారు.

తరువాత అమ్మని కేకేశారు.

"వెళ్ళి కాసేపే అయిందండీ...." అంది అమ్మ.

"అయిదు నిమిషాలు చాలవు అంటున్నాది రావటానికి! ఇకముందు నుండేవా జాగ్రత్తగావుండు" అన్నారు నాన్న.

అమ్మ ఏదో చెబితే తీవ్రంగా విమర్శించారు. నాన్నగారికంతకంటే రావటం సేనేనాడూ చూడలేదు. గదిలోకి వెళ్లి మంచంమీద పడి నిశ్చబ్దంగా రోదించసాగాను. అమ్మ నామనను కొద్దిగా గ్రహించినట్లుంది. దగ్గరగాకూర్చుని వా కన్నీరు తుడిచి పముదాయించ సాగింది.

"చూడు రాజ్యం, రామానికి జబ్బువస్తే నువ్వు బాధపడుతున్నావుకదా? అలాగే నీకూ జబ్బు వస్తే మేమెంత బాధపడతాం చెప్పు? నువ్వెళ్లి ఎప్పుడూ రామం దగ్గర కూర్చుంటే నీకూ ఆ జబ్బు రాదా?" అంది.

నాకావిషయం రుచించలేదు. రామం దగ్గర కూర్చున్నంత మాత్రాన నాకెందుకు జబ్బువస్తుందో అవగాహన అవలేదు. నాన్నకోమారు జ్వరంవస్తే అమ్మ ఎప్పుడూ నాన్న దగ్గరే కూర్చునేదే—మరి అమ్మకి జ్వరం రాలేదుగా? ఇలాంటి సందేహాలు ముప్పిరి గొన్నాయి. అమ్మమాటలు, నాన్న చేతలు రామానికి నాకూ వున్న అనుబంధాన్ని అప్పుడే త్రైంపి వేసినట్లు నీపించాయి. ఇకనుండి రామాన్ని చూడటానికి వెళ్ళరాదన్న విషయం అతిగా కలచివేసింది నన్ను. రాత్రంతా రోదిస్తూండే పోయాను.

రోజులు భారంగా గడసాగాయి. బడినుండి తిరిగి వచ్చాక నేను రామం ఇంటివేపు వెళ్ళకుండా అమ్మ కంట కనిపెట్టుకుని వుండేది. వీధివేపు అడుగు వేసానంటే "ఎక్కడికే?" అనేది. బిక్క చచ్చి పసార్లో కూలబడేదాన్ని. ఎదురింటి వరండాలో పడకకుర్చీలో కూర్చుని వున్న రామం దీని మైన చూపులు నన్ను ఆకట్టు వేసేవి. కాని, నిస్సహాయ స్థితిలో వుండేపోయాను వేను. మరో సారి పసార్లోంచి కాలు కదిపినందుకు చెళ్ళన చెంప దెబ్బ ప్రసాదించారు నాన్నగారు. పరిస్థితులు భౌతికంగా నన్ను రామం దరిజేరక బంధించినా మనసు మటుకు అతని చుట్టూ పరిభ్రమిస్తూండేది. నాకు జ్వరం వచ్చినపుడు బడికి సైతం వెళ్ళకుండా నామంచం దగ్గరే కూర్చుని వున్న రామం ముకుళిత వదనం పడేసేదే న్యృతీపథంలో మెదలేది. అటువంటి అమృతమూర్తితో అయిదు నిమిషాలు మాట్లాడి మనసులోని బాధను సైతం

వెళ్ళ గ్రక్కుకోలేని దౌర్భాగ్య పరిస్థితి నాది! ఓరోజు ఉదయం అత్తయ్య మాయింటికి వచ్చింది. అమ్మలో ఒక రకమైన తత్తరపాటు కనపించింది నాకారోజు. అత్తయ్య కంఠంలోని ఆర్తత నాప్పుడయంతరంగంలోనున్న రేపింది. రోజూ రాత్రి రామం నాపేరు నిద్రలో కలవరిస్తున్నాడట. "రాజ్యం మన ఇంటికి ఎందుకు రావటం లేదు." అనడుగుతున్నాడట. "అమ్మారాజ్యాని కెందుకో నామీద కోపం వచ్చిందే" అనేవాడట. పరిస్థితి ఇలాగే వుంటే, ఎన్నిమందుల పుచ్చుకున్నా లాభం లేదని, రామం మానసికంగా కృశించి పోతున్నాడని అత్తయ్య కళ్ళనీరెక్కుకుంది. రోజూ ఒక్కసారి వచ్చి మాట్లాడించి వెళ్ళటానికి అనుమతి ఇవ్వమని అమ్మని బ్రతిమాలింది. అమ్మమాత్రం ఇరాఖండిగా వీల్లేదంది. వీరకమైన సహాయం కావాలన్నా చేస్తాం, ఇది మాత్రం వీల్లేదంది. వాళ్ళకి రామం ఎంతముఖ్యమో, నేను తనకి అంతే నన్నది. కళ్ళనీళ్ళతోనే అత్తయ్య వెళ్లి పోయింది.

అమ్మమీద కోపం వచ్చింది నాకారోజు. మధ్యాహ్నం బడికి వెళ్ళకుండా దుఃఖిస్తూండే పోయాను. సాయంకాలం చెరువు కట్ట ఆంజనేయ స్వామిని వారి గుడికి వెళ్ళాను విశ్రీవంగా వున్న ఆలయ ప్రాంగణం విస్తారంగా అగుపడింది నాకు. విగ్రహాని కెదురుగా నుంచొని కళ్ళ మూసుకుని దండం పెట్టాను. రామానికి నయం అవుతే కొబ్బరి కాయ కొడతానని మ్రొక్కుకున్నాను.

"రోజూ వస్తున్నావేమిటమ్మా" అని పల రించాడు పూజారి.

విషయం చెప్పాను.

విచిత్రంగా వీక్షించాడు నన్ను కాసేపు. తరువాత కుంకుమ పొట్లంకట్టి యిచ్చి, కాసేంత ప్రసా

పిల్లి మార్కు పాన్ మసాలా పౌడర్

వక్క తమలపాకులతో, ఇది ఒక చిటికెమ వేసుకుంటే ఏలకులు, లవంగాలు వగైరా ఏవి ఆవనర ముండను. అన్ని సుగంధ పదార్థములు దీనిలోనే ఉన్నవి. మీ తాంబూలము నకు సువాసన, రుచి ఇచ్చును. సాంపిలు వివరములకు వ్రాయండి:

అరో మా టీక్ కెమికల్ అండ్ ఆయిల్ కంపెని. 7 A, సింగన్న నాయక్ వీధి, మద్రాసు - 1.

P. B. నెం. 1267

ఫోన్: 22099

కృష్ణాపుష్కరం ఎగ్జిబిషన్ బహుమతులు :

- * టువ్ బెంజో ట్రాన్సిష్టరు
- * స్టైయిన్ లెస్ స్టీల్ టిఫిన్ కారియర్
- * స్టీల్ ఫోల్డింగు కుర్చీ

ఇంకా ఎన్నో బహుమతులు విజయవాడ కృష్ణా పుష్కరం ఎగ్జిబిషన్ ప్లాట్ నెం. 161-B కి తప్పక దయచేసి, బహుమతి కొపనులను పొంది, సై బహుమతులను గెలుకొనండి.

దం చేతులో వుంచాడు.

“ఈ ప్రసాదం తింటే రామానికి నయమువు తుందా?” అన్నాడు.

“ఓ! తప్పకుండా” అన్నాడు.

పరుగు పరుగున ఇంటికి చేరుకున్నాడు. ఆరాత్రి అందరికీ కన్ను కప్పి రామాన్ని చేరుకున్నాడు. నన్ను చూడగానే రామంలో కలిగిన సంతోషం వర్షనా తీతం. కానీ, మరుక్షణంలో అతనిముహం చిన్న బోయింది.

“నువ్వు నాదగ్గరకు రాకు రాజ్యం” అన్నాడు.

దెబ్బ తిప్పట్లు చూశాను.

“సిక్కిందా జబ్బు వచ్చేస్తుంది రాజ్యం. నాలా దువ్వు పీలబడిపోవు. వెళ్లిపోరాజ్యం”—అతని నిదాలు వెలుకుతున్నాయి. కనుకొలుకుల్లా పీరు తొనకిన లాడింది.

“ఎవరు చెప్పారు?” అన్నాడు.

“అమ్మ”

“అంతా అబద్ధం. వాకేమీ జబ్బురాదు” అన్నాడు రామంలో ఎలాంటి మార్పు లేదు. “అమ్మ అబద్ధం చెప్పాడు. నువ్వు వెళ్లిపో రాజ్యం” అన్నాడు.

అతని మాటలను కర్మశంకా ధ్వనించాయి. అవుతే చూటల వెనకవున్న నిగూఢమైన బాధ, అంతకంటే వాడైగల అపారమైన ప్రేమ నన్ను బంధించి వేసింది.

“వెళ్లిపో రాజ్యం—వెళ్లిపో” గట్టిగా అరచి తల ప్రక్కకు త్రిప్పేసుకున్నాడు రామం.

అలాగే అత్తయ్య అటుగా వచ్చింది. భార మిలిలాంటి ఆవిడకన్న చరిస్తీతిలోని అనవాయ తన, దీనత్యాన్ని ఎత్తి చూపుతున్నాయి. రామం కంటే పీలబడిపోయిందామె. నన్ను చూడగానే ‘ఎందుకమ్మా ఇక్కడికి వచ్చావు’ అంది. మనసు చెప్పి ప్రసాదాన్ని అందించాను.

చా ర

“నాకల్లే” అంటూ అక్కన జేర్చుకుందామె. ఆణిముత్యల్లాంటి నీటిబిందువులు నా శిరస్సుపై జలజలా రాలాయి. అత్తయ్య కేగిట్లో అంతు లేని కాంతి లభించినట్లయింది. అలాగే ఎంతసేపు ఉండిపోయానో చెప్పలేము.

నాశిరస్సు నిమరుతూ, అప్యాయంగా అంది అత్తయ్య “నువ్వు ఇంటికి వెళ్లిపోమ్మా రాజ్య లక్ష్మీ. రామానికి త్వరలో నయమై పోగలదు. డాక్టరు గారు చెప్పారు. అటు తరువాత మీరి ద్దరూ కలిసి ఆడుకోవచ్చు” అని.

నానోట మాటలు పెగల్లేదు. అత్తయ్య వేసే సారి, రామం వేసేసారి పిచ్చుమాపులు చూసి వెను దిరిగి వచ్చాను. ఆరాత్రి నాకు విచిత్రమైన కల వచ్చింది. ప్రసాదం తిన్నరామం కులాపా అయి నట్లు, మేమిద్దరం కలిసి ఆడుకున్నట్లు! కానీ కలలు జీవితాలు కాలేవుగా!

నేను దగ్గర లేని లోటును విస్మరించేందుకు, రామం మనసు మరో వేపు మళ్లించేందుకు అత్తయ్య, మామయ్య చేసిన ప్రయత్నాలు నాకు అప్పట్లో పరిగ్గా అర్థం కాలేదుగాని, ఈనాడు కళ్లకు కట్టినట్లు తోస్తున్నాయి. రామానికి మామయ్య ఎక్కడి నుండో ఓచిన్నకుక్కపిల్లను తీసుకువచ్చి యిచ్చారు. తెల్లనిదేహం, చెవులదగ్గర నుండి జారుతున్న పట్టు లాంటి జాలులో ముద్దుగా వుండేదది. మెడదగ్గర మటుకు నల్లని మచ్చ ఒకటి వుండేది. చిన్న కాళ్లతో అది రామం చుట్టూ చెంగుచెంగున ఎగురుతూంటే భలే ముచ్చట వేసేది. కొద్ది రోజుల్లోనే ఆ కుక్క పిల్ల అంటే అపారమైన ప్రేమ నిర్బుడ్డది రామానికి. అవుతే అయిదో రోజునుండి దాన్ని దూరంగా వుంచ సాగాడు. దగ్గరగా వస్తే తరిమి

కొట్టేవాడు. దాని మెడకో గొలుసుమే పరండా లోని చివరి స్తంభానికి కట్టివేసి వడకకుర్చీలో కూర్చుని వుండే వాడు. దహన్యంగా మరోమారు కలుసుకున్నప్పుడు కారణం అడిగితే “దానికి జబ్బు వస్తే ఎలా రాజ్యం” అన్న రామం సమాధానం అంతులేని వేదనని రగిల్చిందివాలో.

రామానికి ప్రాద్దుపోవటానికి మామయ్య తెచ్చియిచ్చిన మరో సాధనం బై నాకులర్వో దాని కోద్ది దూరంలో కొండపై అప్పుడే నిర్మింపబడుతున్న కట్టడాన్ని తిరిగిస్తూండే వాడు రామం. దాదాపు నంద అడుగుల పైబడి వున్న ఆకట్టడపు స్తంభాలు తెల్లని పెయింట్ తో ఎండలో నిగిగిలాడేవి. దానిపై అధిరో హించి కట్టడాన్ని పూర్తి చేస్తున్న మనుష్యులు చీమల్లా గోచరించేవారు. దాన్ని చేరుకోవటానికికొండ పైకి వేసిన తెల్లని సిమెంటు రోడ్డు సాములా మెలికలు తిరుగుతూ చిత్రంగా చూపట్టేది. ఆకట్టడం పైనుండి త్రాటినందుకుని వెగంగా పనివారు క్రిందకు జారుతూంటే రామం ఆనకిగా చూసేవాడు. అంతటితో అగలేదు. అతను. అలవటను, నీరసాన్ని తెక్కజేయక ఆకట్టడపు మాడల్ను తయారు చేయటం మొదలెట్టాడు. పెన్ సై ఫిని తీసుకుని వెదురు బద్దలను సన్నగా చీలుస్తూంటే రామం సుదుట చెమట బిందువులు ముత్యాల్లా ఆవరించుకునేవి. వాళ్ల నాకొకతను అప్పుడప్పుడు ఈ పనిలో సాయపడుతూండేవాడు. దారం, జిగురు, రంగు కాగితాలు, కత్తెర దగ్గర వుంచుకుని దీక్షగా పరిశ్రమిస్తున్నరామం, ఆకట్టడాన్ని నిర్మిస్తున్న వారికంటే గొప్పగా కనబడేవాడు నాకు. రోజూ ఎదురుగా వున్న ఆకట్టడం ఎంతసాగితే, అంత వరకు సాగేది రామం నిర్మాణం. సాయంకాలం కూలిలు దిగిపోగానే, రామం కూడ తన పని ఆపేసి కుక్కపిల్లను కట్టిన స్తంభంపక్కనే దాన్ని వుంచి తదేకంగా రెండిటివక చూస్తుండే వాడు.

రామం కడుతున్న కట్టడం దాదాపు నాలుగు అడుగులు ఎత్తు వుండేది. దాని పెరుగుడుతో పాటు రామంతో నావెడబాటు పెరగ సాగింది. నిన్నపోయ స్థితిలో అతనివేపు చూస్తున్న నన్ను చూసి ఒక్క చిరునవ్వు నవ్వేవాడు రామం. ఆ చిరునవ్వు ఎంతో బలం యిచ్చేది నాకు. రోజూ దేవుడి గుడికి వెళ్లటం మటుకు మానలేదు నేను.

ఒకరోజు సాయంకాలం ఎంత ప్రయత్నించినా గుడికి వెళ్లలేక పోయాను. కొండమీది కట్టడం దాదాపు పూర్తయినట్లయింది. పై భాగన చిన్నని రెండు పలయాలు నిర్మింపబడ్డాయి. వాటిని తనూ నిర్మించటానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తూ వ్వాడు రామం. కానీ, ఎందుకో కుదరటం లేదు. నన్నని వెదురు బద్దని, గుండ్రంగా వంపితే పుటుక్కున విరిగి పోయింది.

రాత్రి హోరుమని వర్షం వచ్చింది. కళ్లు మిరు మిట్ట గొలిచే మెరపులు, చెవులు చిల్లలు పడేలా ఉరుములూనూ. దూరాన ఎక్కడో

దీపండాం! వేకాండుం - వస్తానా!!

బడుగు వడ్డ శబ్దం అయింది. వాకెందుకో భయం
దీసింది. వసార వేపు కిటికీ రెక్కలెనిచి, రామం
ఇంటివేపు చూశాను. చీకటిగా వుంది. పెంకుల
పూద వానధారవడి రోద చల్లుతుంది. వీధిలో
నీళ్లు ఎత్తుగా ప్రవాహం తూముల్లోకి
ఘూసుకుపోతున్నాయి. అంత వర్షంలోనూ రామం
దొడ్ల వరండాలో కట్టివేయబడి వుంది కుక్కపిల్ల.
దోరులోనూ దానికంటే దీనంగా వినబడు
కూడి. ఆకాశంలో హఠాత్తుగా ఒక చీలిక
నీర్పడింది. తళుక్కున మెరిసిన మెరుపు వెలు
గుతో రామం కట్టిన కట్టడం వెలసైచిరిగి
పోయివుంది.

కిటికీలోంచి వస్తుని బల్బు మొహం వడింది.
మణుకుతున్న చేతులతో రెక్కలించి వచ్చి మంచం
మీద కూర్చున్నాను. ఈడురుగాలి, చలి, మెరు
పులు, ఉరుములు చిత్రమైన వాతావరణాన్ని
కల్పించి భీతిని నెలకొల్పుతున్నాయి. తెల్లవార
కట్టగాని నిద్ర నట్టలేదు వాకు.

ఉదయం ఎనిమిదింటికి రామోసు మెలకవ
వచ్చింది. బద్దకంగా కళ్ళు తెరచాను. చాల
రోజుల క్రితం మాయింట్లో రామం వదిలేసి
వెళ్లిన గాలివటం కప్పించింది గూట్లో. ఇంటి
కప్పులోని గాజుబద్దంగుండా దానిపై పడుతున్న
ఎండ ఎర్రని రంగును నలుములలా విరజిమ్ము
తుంది. గూట్లోనుండి బయటపడిన దాని
పొడుగాటి వచ్చని తోక, తెల్లని గోడపై నిర్జీ
వంగా నాట్యం చేస్తోంది. గాజు పొడిని పులుము
కుని పున్న తాపుపాటి దారపుకండె పరా
జితుడిలాగ వేంపై పడి దొర్లుతుంది. ఆకండె
తీసి గూట్లో నడేసి, నీధిలోకి అడుగుపెట్టాను.

ఎదురుగా రామం ఇంటికి వేసినతాళం వెక్కి
రిస్తూ కనబడింది!

రామం కట్టిన కట్టడం నీధిలోకి పడిపోయి,
వాను రూపాలు లేకుండా పోయివుంది.

ఒకక్షణం సంభ్రమం, దిగులు, దుఃఖం
ముప్పిరి గొల్పాయి వన్ను. ఉద్యోగంతో మనసు ఎగసి
పడింది. భయంతో వెలికికే వేసి పడిపోయాను.
మళ్ళీ కళ్ళు తెరిచే సరికి అమ్మ ఒడిలో వున్నాను.
నాన్నగారు కంగారు పడుతున్నారు. తెలివి రాగానే
రామాన్ని గురించి ప్రశ్నించాను. అమ్మ చెప్పిన
విషయ సారాంశం వినింటంటే రామాన్ని ఉదయం
ఆరింటి బండికి మదనవల్లె తీసుక వెళ్లారని.

“ఎందుకూ?” అన్నాను.

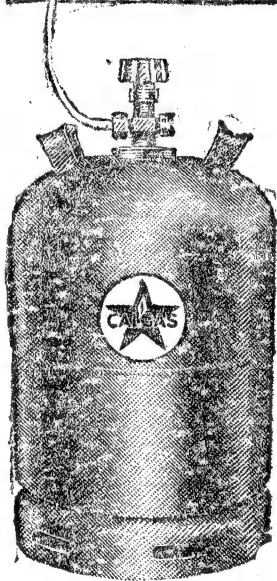
“అక్కడ పెద్ద అస్సత్రి వుంది. తొందరతో
రామం కుశాపాగా తిరిగి నస్తాడు. మవ్వు దిగులు
నీడకు. ఉదయం రిల్లా ఎక్కుతున్నప్పుడు నీను తన
కుక్కపిల్లని ఇచ్చివెళ్లాడురామం” అంది అమ్మ.

రామం ఊరికి వెడుతున్నప్పుడు వాకెందుకు
మెలకవరాలేదో నని వన్ను నేను దూషించుకున్నాను.
వెడుతున్నప్పుడు వాలో మాటవరుసకు ఒకముక్క
కూడ చెప్పుకుండా వెళ్లిపోయిన రామంపై
కొంచెం కోపం వచ్చింది. అవుతే అమ్మ అప్పట్ను
పెద్ద అస్సత్రితో అతని శరీరం కోలుకుని
ఇంటికి వచ్చేస్తాడన్న విషయం ముటుకు తెలిపి
వచ్చింది.

చాల మంది కొంత వంట చేస్తున్నారా?
తొందరగా వంట చేస్తున్నారా?
తక్కువ ఖర్చుతో వంట చేస్తున్నారా?

కాల్ గ్యాస్

మీరు వంట చేసినచో ఇది చాల తేలిక.

కాల్ గ్యాస్ వారి ఉత్పత్తి
C-GAS-G-5-58 TL

కాల్ గ్యాస్ ఒక ఆధునిక వంటచెయ్యకూడని హోంలొకు.
రెస్టారెంట్లలో, అనుపత్రులకు, మరియు హాస్టళ్ళకు అత్యుత్తమ
కావాలనిపడి.

ఎందు చేసినంతే, కాల్ గ్యాస్, మంచి వంటకాల తయారీకు
కావాలనిపిస్తే అరివేగమైన మార్గాన్ని, స్వల్పకాలంలో వేరేవిన్న
గుణం ద్వారాను, సమయాన్ని, సౌమ్యమును కలిగించుట ద్వారాను.
అంద చేయవచ్చును. వాడుక అల సులభము. అవసరమైన
స్పర్శ వేరించి, అద్భుతవచ్చును. వంటక్రమ మరియు
ఖర్చుతో తక్కువకూడాను. వంటచేయుటలో కాల పరిమితి
గంటం తరబడి తగ్గించివేయును.

కాల్ గ్యాస్ సురక్షితమైనది. కాల్ గ్యాస్ మీ వద్దకు జాగ్రత్తయితే
స్టీల్ సిలిండర్లతో వస్తుంది.

ఇంటికి వచ్చియున్న సర్వీసుకులరు.

సిల్ డిస్టిబ్యూటర్లు: - ఈస్ట్ కోస్ట్ గ్యాస్ కో.

15-0-5 కో-అవరేజీవ్ కాంపి, ద్వారానగర్, విశాఖ
పట్టణము-1 తెలిపేను: 3516 కన్నురా ఎస్కో, పొంత
రోడ్, మద్రాస్-2, తెలిపేను: 83425

విజయ గంధర్వాలు: - మద్రాస్, కాకనాడ, విశాఖపట్నం
విజయవాడ, ఏలూరు, గుంటూరు, పాలకొల్లు, రాజమండ్రి
నెల్లూరు, విజయనగరం మిరిగి పట్టణం, కాకాపాడి,
ఒంగోలు, వరంగల్, పాండిచెరి, కాంచీపురం, కర్నూలు,
అమీరు, తిరువతి, తొమ్మిరి, పార్వతీపురం, రామవరపురం,
సోంపేట, తిరుపతి, వర్ధమాన, వర్ధమాన, శ్రీ కావ్యం
గుంటూరు, కైఫూర్, అహ్మద్ నగర్, ఎర్రోడ్.

మూలశంకకు

త్వరగా
సమీక్షమైన
హెడన్ సాతో
చీకత్తును పొందండి

-శస్త్రచీకత్తు

అనసరములేదు!

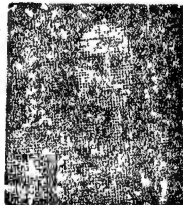
DOL-327 TEL

1968-69 లో మీ అదృష్టము

మీరు ఒక సొమ్మ కార్డు మీద యే పుష్కరము
పేరుపైబడినది, మీ ఆద్రుల తెలుసంది.
మీము మీకు రోజున పొందు వెంట జరుగు

ముఖ్య సంఘటనల
అవగా వ్యాపారంలో
తాళ వస్తాయి, వర్తి
మరో ప్రమాదానంద

ట్రాను వరు, పేర్
ల జననం, నివాస
ముఖ సం తో పాటు

మరియు వెలు వక్ర అంశం మేము
విరామములు రు. 1-25 నాకే పంపెదము.
పోస్ట్ జీఆర్ నంబర్ కు పాటు చిత్రాన్ని పంపగలరు.

PT. DEV DUTI SHASTRI
RAJ JYOTSHI (MAP)

P. B. 86. JULLUNDUR CITY.

3 వెలలు ఉచిత బహుమతి

(ప్రీతికల ఆంధ్రానిచ్చి కాశ్మీర్ ఆర్ట్స్
చిర్రెవరికొత్త ఆకర్షణీయమైన
నమూనాలలోను గంగులలోను యా
బుతువుకలగొట్టు మావద్ద గలవు
వెద్ద పైజాలో మాత్రమే లభి
మును. 1డిలక్స్-చీరరు. 11రూ; 2డి
రు. 20రూ; 3డి రు. 28రూ; 4డి
రు. 36/- రెండు లేక అంతకు పై చీరలక
ఆర్డరు పంపిన వారికి బొమ్మలు గుడ్డ ఉచితం
మీ ఆర్డరును పోస్టు పోర్ట్ ద్వారా
పంపెదము.

ARVIND AGENCIES (APW-22)
P. B. 1408. Delhi-6.

చార

కుక్కపిల్ల కోసం ఇల్లంతా వెదికాను. కనుపించ
లేదు. కాసేపటి తరువాత ఎదురింటి వంటాలో
చూశాను దాన్ని. రామం పడకకుర్చీ వేసుకుని
కూర్చునే ప్రదేశాన్ని నాలుకతో రాస్తూ, వింతగా
తోక నాడిస్తూంది. వెళ్లి ఇంట్లోకి తీసుకువచ్చాను
కాని మధ్యాహ్నానికింతా తప్పించుకుని, ఎదురింటి
వరెండాలోకి వెళ్లిపోయింది. వళ్లెంలో పాలుపోసి
అక్కడికే తీసుకువెళ్లి దానిమందు పుంచాను.
వాసన సైతం చూడలేదని.

రెండో రోజూ అంతే. మరికొన్ని రోజులు
గడిచే సరికి కుక్కపిల్ల పీరిసింబిపోసాగింది. తళ
తళలాడే దాని కళ్లెందుకో నిర్దీపంగా అగుపడేది.
మెడమట్టు నట్టులా మెరసే తెల్లని జాతు
రాలిపోయింది. బొమికలు వెళ్లకొచ్చాయి. కాస్త
యినా తిండి వదర్పాలని ముట్టుకునేదికాదు.

ఎప్పుడూ స్తంభం చుట్టూ తిరుగుతూ ఆ ప్రదేశాన్ని
నాలుకతో రాస్తూ కుయ్ కుయ్ మని అరు
స్తూండేది. అటు తరువాత ఒకరోజు అది
కనుపించలేదు. నాకరుతో ఊరంతా వెతికించింది
అమ్మ. నాకు తెలిసిన సరిగలాలన్నీ నేనూ గాలిం
చాను. అయినా లాభం లేక పోయింది. కుక్కపిల్ల
మళ్ళీ కనబడలేదు.

కుక్కపిల్ల మాయమై పోయాక ఆ ఇంటిలోను,
పరిసరాల్లోను ఏర్పడ్డ శూన్యత గుండెను దిగులుతో
నింపేది. నాపరితాపాన్ని, వాత్సల్యంతో అణగార్చి
వెయ్యటానికి రామంలేదు. నాలో నిన్ను నీడలా
ఆవరించుకో సాగింది. మనసు మునుపటి ప్రశాంత
తమ గోర్పాయి తిథిలమైపోయింది. చైతన్యం
ఇంకే పోయింది. భావనలు హారతి కర్పారంలా
హరించి పోసాగాయి. బెంగతో నాపెదపుల్లెన్నుడూ
'రామం—రామం'అంటూ పలకరిస్తూనే వుండేది.

క్షణం కళ్ళుమూస్తే రామం మూర్తి కనుపించేది.
వీధి వసారో, పెరట్లోని మనక నీడల్లో రామం
తిరుగుతున్నట్టే వుండేది. నీరు నిండిన కాలువగలు
పైన, చల్లని ఇసుక తిన్నెలపైన రామంతో కలిసి
ఆడుకున్నట్టే వుండేది. రామం కోసం దిగులు,
బాధ. రోజులు గడచేకొద్దీ పెరుగుతున్న మమకా
రంతో మెలికలు త్రిప్పుతున్న దుఃఖం! కాని,
కారుమొయిళ్ళ క్రమ్మిన నల్లని ఆకాశంలో
మూలగా మినుకుమనే నక్షత్రంలాగు, అనంత
మైన విశ్వంలో అణువులాగురామం తిరిగి వస్తా
డన్న భావన మటుకు నన్నంటుకుని ధైర్యం
యిచ్చేది.

తరువాత వెల రోజుల్లో మాకా పూరు నుండి
ట్రాన్స్ ఫర్ అయింది. ఆ ప్రాంతాల నుండి దూరంగా

మదూరంగా వెళ్లిపోయాం మేము. చిట్ట గడచి
పోయాము. జ్ఞాపకాలు మటుకు మరుగున పడ
లేదు. రామం నా కళ్ళలోనే మెదలుతూండేవాడు.
దీప్తివంతమైన మొసాం, చిలిపిగా వన్నే కళ్ళు,
అలవోకగా మదురు మీద రేగు తున్నమంగురు
లలో నా వంక అప్యాయంగా తిరికించే ముఖాద
నందం నేనేనాడూ మర్చిపోలేను. దివ్య సౌందర్య
మూర్తి రామాన్ని, వ్యాధితో చిక్కిపోయిన రామాన్ని
పోల్చి చూసుకొని క్షణం వుండదు. ఒక రకంగా
నాకు ఏకాంతం లేదు. రామం మూర్తి నిశ్చలంగా
నా హృదయంపై చిత్రించబడి వుంది. విషాద
మైన హస్తంతో పురివేయబడ్డ రెండు వనీదారాలు
నిడిపోవటం మలభం కాదు. ఎన్నో అనుభవాలు
మధ్య నలుగి పోతున్నా, మా స్నేహం స్ఫురణకు
రాని సమయం వుండదు. గడచిపోతున్న కాలం
నాలో చెరిపేయని గాయమిది.

* * *
అక్కయ్యగారు చెప్పటం ఆపేశారు. నిర్భేద్య
మైన నిశ్శబ్దం ఆనరించుక పోయింది బాబాపై.
చంద్రుడు మేఘాల చాటుకు తప్పుకున్నాడు.
మెల్లగా పీచున్న గాలి స్తంభించి పోయింది. నేనో
చెట్టు ఆకుల్లో కదలిక లేదు. వేపపూత రాలటం
సైతం ఆగిపోయింది.

నారాయణమూర్తి ఇంకా పిట్టగోడకు జేరగల
బడి వున్నారు. ఆయన గోటిలోని చుట్ట కొడి
గట్టి ఆసేయిస్తుంది. మధ్య మధ్యలో ప్రశ్నలూ
అడుగుతూ నందేహ నివారణ గావించుకున్న మాలతి
కూడ మవునంగా వుంది.

బాబిగాడు నిద్రర్లో నవ్వులనింకా ఒలకబోస్తూ
వాడు.

అక్కయ్యగారు నవ్వులు "మిమ్మల్నందరినీ
విషాదంలో ముంచేశానా ఏమిటి?" అని.

ఎవ్వరూ మాట్లాడ లేదు.

మళ్ళీ అవిడే అవ్వారు "చాలా ప్రాద్దుపోయింది.
ఇక వదుకుందాం" అని.

ఈ మాటూ సమాధానాలు లేవు. మాలతి
మటుకు లేచి మర చెంబులోని మంచినీరు గ్లాసులో
పోసుకుని త్రాగి, తిరిగి ప్రక్కమీద వాలింది.
చుట్ట వినీరి పారేసి వెళ్లితొ వదుకుని ఆకాశం
లోకి చూస్తున్నారు నారాయణ మూర్తి. బాబి
గాడికి దగ్గరగా జరిగి కళ్ళు మూశాను నేను
ప్రశాంతంగా తెల్లవారింది. లేచి చూసేసరికి

బాబా మీద నుండి అందరూ దిగిపోయి వున్నారు.

అక్కయ్య గారు వెళ్లిపోవటానికి సంసిద్ధు
లయివున్నారు. మాట్ కేసులను కారు డిక్టీలో
పడవేయించింది మాలతి. డ్రయివింగ్ సీటులో
వీరాస్వామి దర్భాగా కూర్చుని వున్నాడు. ఆ డ్

కుడివేపు నూరి కూర్చుని వీరాస్వామి నేడో ప్రశ్ని
స్పృహడు. కానీ సీమెన్స్ కిటికీలోంచి మాఠి
చేస్తున్న పాదవిడిని చూస్తూండి పోయాను
నేను.

అక్కయ్యగారు గదిలోకి వచ్చారు.

“చెడుతున్నా మండోయ్ మరదిగారూ” అందామె
“మంచిది” అంటూ చిన్నగా నవ్వాను.

అవిడ చెనుదిరిగింది.

గ్యామలోని కానీ ఒక గుక్కలో ఖాళీ చేసి “ఒక్క
మోట” అన్నాను. ఏమిటన్నట్లు చూసిందామె.

“నిన్న రాత్రి మీలో కథ చెప్పారు గుర్తుందా?
అందులో ఒక సంధేహం వస్తుంది వాడు” న్నాను

నవ్విందామె “మీరా నిద్రయం ఇంకా గుర్తుం
దన్నమాట. వేను చెప్పింది కథ కాదు. మాటల
పందర్బం వచ్చి నా చిన్నతనంలోని సంఘటన
చెప్పాను. ఇంతకీ ఏమిటి మీ సంధేహం?” అది.

చేతిలోని గ్యామను బల్ల మీద వుంచుతూ
“మీరా చిన్నతనంలోని రామం మళ్ళీ జీవితంలో
తారపడడంతో ఎలా వుంటుంది?” న్నాను.

మళ్ళీ మందస్మితం నల్పిందామె “మీరు
చాలా తమాషాగా ఆలోచిస్తారండోయ్ మరిది
గారూ. నిజ జీవితంలో మీరు చెప్పినట్లు జర

గదు. ఒక వేళ అలా సంభవించినా, నాటకీయం
గాను, అనవసరంగానూ వుంటుంది. అలా జర
గటం అనందదాయకమే అయినా అమోఘకరం
కాదు” అంది.

“ఎందుకని?”

“మీరు ఈ ప్రశ్న అడగడండా వుండాలింది.
వేను సంభ్రష్టికరమైన ప్రమాదానం ఇవ్వలేవేమో.
అవుతే ఒకటి మటుకు విజయం. చిన్నతనంలో వసి
పృథయంపై అమాయకంగా వద్ద అనుభూతి
అది. సంఘటన జరిగాక రామం ఏమయ్యాడో—
బాగున్నాడో, లేక చనిపోయాడో అన్న సంశయమే
ఈ అనుభూతిని వాలో ఇంకా మిగిల్చి వుంది.
రామం నిజ జీవితంలో మళ్ళీ తారపన్నాడే అను
కోండి. అవరీమితమైన అనందం కల్గి వచ్చునాలో.
కాని అది క్షణికం మాత్రమే. తరువాత జనా నేను,
రామం కలసి జీవించ లేము. అతని జీవితం అత
నిది, నా జీవితం నాదేనూ. అవుతే ఈ అనుభూతి
పై తం మాయమవుతుందన్నాడు. నా అనురక్తి
చిన్ని రామానికే. అనురాగం అమాయక మూర్ఖి
యైన ఆ పవనానికే. ఈ తనవ ఒక విలక్షణ మైన
అనందానికి అనురూపం మటుకే. బ్రతికి వుంటే
రామం ఎదిగి వుంటాడేమో కాని నా మనసులో

మటుకు అతని అక్కటిలి ఒకే పరిధి వుంది. అద
చిన్న తనం. పరిధి చెదరిపోతే అక్కటి చెదరిపోతుంది.
చిన్నారి రామంమూర్ఖి నా మనసులో నిలవదు
ఇక. వృద్ధయ కుమారపు ఒడ్డుపై జ్ఞవకాల తెరటు
వదలిపోయిన చార ఈ అనుభూతి సురదిగారూ.
మరో తెరటు వస్తే ముడిసి వేయబడమందా
వుంటుందంటారా?”

నవ్వాను నేను!

మాలతి పాదవిడిగా గదిలోకి వచ్చింది “ఇంకా
ఇక్కడే వున్నారా అకరాయ్యగారూ, (ఓంఘుమికి
టైం అవుతూంది” అంది.

“వస్తానండి” అంటూ సెలవు వున్నామని
అక్కయ్యగారు మాలతితో పాటు వెలుపలికి వెళ్లి
పోయారు. కిటికీ దగ్గరకు వెళ్లి మంచున్నానా
నేను. మరో విముషంలో కారు జరులుదేరింది.

దృష్టి వధం నుండి వేగంగా దాటుకు పోతున్న కారుని
చూస్తూ కిటికీ మవ్వలను గట్టిగా వట్టుకుని
“లేదు రాజ్యం అక్కయ్యా— లేదు. నీ మనసు
లోని అనుభూతిని చెరిసేవెయ్యడంమకు” లేదు ఈ
రానుక్కున్న” అంటూ ఘోషిస్తూండి పోయాను
నేను.

ప్రిన్స్ షేడ్ — మెత్తని
ఈకవలె సాగిపోవు షేడ్

ప్రూఫ్ కార్పస్ అంచు షేడ్ వాడండి

Prince

ప్రిన్స్ షేడ్

ప్రిన్స్ షేడ్

జరిగిన కథ

సావిత్రమ్మ ఒక మధ్యతరగతి ఇల్లాలు. ఆమె ఓర్మ మనసవల్ల. పెద్ద కొడుకు గోపీ వారలు చేసుకుని పై ఫూలోన్ 'యమ్మెన్' చదువుకుంటూ వుంటాడు. విద్యలేక చిన్నవాడు మురళిని వరసే పానికి పెంపకం ఇస్తుంది. గోపీ తెలివి తేటల్ని గ్రహించి అతనికి తన ఇంటిలోనే మంచి నిర్మాణ చేస్తాడు ప్రాసెనరు. అతని కమార్తె అనిత. అనిత ప్రవర్తన గోపీకి నచ్చదు. అనిత గోపీని పంజంధం గురించి ఆశామన్న ఉత్తరం ప్రాసెనరుపేర వస్తుంది. ఫలితంగా గోపీ ఆవోటు విడిచి పెట్టేస్తాడు శ్రీయోధిలామణి అతన్ని పై చదువుకోసం విదేశాలకి పంపాలను కున్నారు.

5

ఇ రైల్వేలో పుస్తకాలు వాసను యిస్తూ కొత్తగా వచ్చిన పుస్తకాలను చూస్తున్నాడు గోపీ.

'నమస్కారమండీ'

తల ఎత్తి బల్లమీద దగ్గరగా నిలబడి ఉన్న అనితను చూసి ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

'ఈ రెండు మూడు నెలల నుంచి మిమ్మల్ని కలుసుకుని క్షమాపణ చెప్పు కోవాలనుకుంటున్నాను. కాని తగిన అవకాశం దొరకలేదు' సైటకొంగు కొనలు నలుపుతూ నేల చూపులు చూసింది.

గోపీకి చెప్పలేనంత అనవ్వు వేసింది. ఓనుబొమ్మలు ముడిచి ముఖం ప్రక్కకు

తిప్పుకున్నాడు.

కన్నార్పకుండా అతడివే చూస్తూ గడవలో నిలబడ్డది అనిత. లోపలినుంచి వస్తున్న అతడికి అడ్డంపోయి 'మితో మాట్లాడవలసిన పని ఉన్నది. బదు నిమిషాల టైము యిస్తారా?' తల దించుకుంది.

'నాకు చాలా అర్జంటు పని ఉంది' అతడు గబగబా గుమ్మము దాటుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు. అతడు వెళ్లిన దిక్కు చూస్తూ కళ్ళలో నీళ్లు కళ్ళలోనే ఇంకింప చేసుకుంటూ వెనక్కు తిరిగింది అనిత.

గోపీ పెద్ద పెద్ద అంగలు వేసుకుంటూ వరండా దాటి పోయాడు. అతడి కొరకే ఎదురు చూస్తున్నట్టుగా ప్రాసెనరు రఘురామయ్య గేటు దగ్గర నిలబడ్డాడు.

ఆ మరునాడే గోపీ బొంబాయి ప్రయాణం. ప్రిన్సిపల్ ప్రాసెనరు ఇద్దరూ కలిసి యూనివర్సిటీ స్టాఫ్ లో విరాళాలు ప్రోగ్రెస్ అతడికి కావలసిన ఏర్పాట్లన్నీ చేశారు.

'స్టేషనులో గోపీని సాగనంపటానికి అతడి స్నేహితులు గుమిగూడారు. ప్రిన్సిపల్, రఘురామయ్య గోపీకి చెరాక ప్రక్క నిలబడ్డారు. వారిద్దరికీ తన కృతజ్ఞతలు ఎలా తెలిపాలో తెలియటంలేదని గోపీ వివక్షపడ్డ నిలబడ్డాడు. నల్లనూట్ లో పొందగా ఉన్న అతడిని చూసి వార్లిడ్లరూ మురిసి

పోతున్నారు.

'రాస్కెల్. ఎక్కడికి పోతున్నావు? నా కళ్లు గప్పి ఊరుబాటువామనుకుంటున్నావా.' కోటుపట్టుకుని గుంజతూ గోపీని తన వైపుకు తిప్పుకున్నాడు ప్రాసెనరు నిరంజనం.

ప్రిన్సిపల్, రఘురామయ్య నిర్వాంత పోయారు విస్మయంతో చూస్తూ వెనడుగు వేశారు. గోపీ తెల్లబోయి చూస్తున్నాడు. వోటినుంచి మాట పెకిలి రాలేదు. గొంతుతడి ఆరిపోయింది.

'కను మరుగైతే నీవు చేసిన అప్పు కమ్ముకుపోతుందనా నీ ఉద్దేశ్యం? నీ వెక్కిడికిపోయా జట్టుపట్టి లాక్కోస్తాను రాస్కెల్' దూకుడుగా అన్న తరువాత ప్రక్కకు చూశాడు నిరంజనం. ప్రిన్సిపల్ తనవైపే చూస్తూ ఉండటం కనిపెట్టి గోపీ కోటు వదిలిపెట్టాడు.

'ఇతడిమీద రెండు రకాల నేరాలున్నాయి సర్. మీరు ఇతడిని దూరదేశాలకు పంపాలని చూస్తున్నారు. ఇది అన్యాయం' జేపురించి భీకరంగా ఉన్న ముఖాన్ని జేబురుమా లతో తుడుచుకుంటూ ప్రక్కకు నిలబడ్డాడు నిరంజనం.

రైలువచ్చి స్టాప్ ఫారమ్ మీద ఆగింది. దిగేవారు దిగుతున్నారు. ఎక్కేవారు సామాన్లతో ఎక్కటానికి తొందరపడుతున్నారు. కూలీలు గోపీ సామాన్లు ఒకపెట్టెలో పెట్టారు. ఒకరినొకరు తోసుకునే జనం మధ్యలో గోపీ ఎప్పుడు కలిసిపోయాడో నిరంజనం చూడలేదు. ప్రిన్సిపల్, రఘురామయ్య జనం మధ్య చేతులతో తోవ చేసుకుంటూ గోపీ ఎక్కిన రైలుపెట్టె కొరకు వెతకటం మొదలుపెట్టారు.

నిరంజనం వాళ్ళ వెనకనే పరుగెత్తాడు. ప్రతిపెట్టెలోకి తొంగిచూస్తూ వెతుకుతూ నడిచాడు. చివరకు రైలు కదిలిన తరువాత ప్రిన్సిపల్ కూ, రఘురామయ్య కూ నమస్కరించి సెలవు తీసుకుంటున్న గోపీ కనబడ్డాడు.

ఆప్పటికే రైలు వేగాన్ని అందుకున్నది.

* * *

'ఏమిటా శంకరం? పొద్దుటినుంచి తిండి తిప్పలూ లేకుండా ఆ రంధ్రా త్రియింటికి రావటం— ఇది నాలుగోసారి. ఏమి తిరుగుళ్లురా యివి?' తనను తప్పు

కుని లోపలికి పోబోతున్న శంకరాన్ని అట
కాయించింది సావిత్రమ్మ.

‘లోపలికి వచ్చి అన్నం పెట్టమ్మా.
నెమ్మదిగా చెబుతాను’ కాళ్ళు కడుక్కుని
వచ్చాడు శంకరం.

‘ఏం చెబుతావురా నువ్వు? ఎక్కడికో
వెళ్లాను అందుకని ఆలస్యమయిందంటావు
అంతేనా?’ అతడికి అన్నం వడ్డించి ఎదు
గుగా కూర్చుంది.

‘నేను ఊరికే తిరగటంలేదమ్మా. బెజ
వాడ వెళ్లి రక్తదానం చేసి వస్తున్నాను
ఇప్పటికీ నాలుగుసార్లు ఇచ్చాను.’

‘ఎందుకురా రక్త మివ్వటం? వీకే
మయినా పిచ్చి ఎక్కలేదుకదా?’ సావిత్ర
మ్మకు అతడి మాటలకు కంగారు పుట్టింది.

‘ఎందుకా? ఎందుకో రేపు చెప్తాను’
చెయ్యి కడుక్కుని లేచాడు శంకరం.

ప్రొద్దునే స్నానంచేసి వస్తున్న శంక
రానికి రామనరసయ్య పెరట్లోకి వెళ్ళా
దొడ్డి గడవదగ్గర తారసిల్లాడు.

‘రాత్రి బాగా పొద్దుపోయిందేరా? సిని
మాలా? నాటకాలా?’

‘రెండూ కాదు మీరు కాఫీ తాగండి.
అంతా చెబుతా’ పాయజామా దానిపైన
కుడతా వేసుకుని శంకరం తల దుచ్చు
కుంటూ తండ్రిదగ్గర కూర్చుని మొదలు
పెట్టాడు.

‘నేను మిలిటరీలో చేరిపోతున్నా నాన్నా.
ఎల్లుండి బెంగళూరు ప్రయాణం.
ఆ ఏర్పాట్లతోనే రాత్రి ఘన ఆలస్య
మవుతోంది.’

‘మిలిటరీలో చేర్తావా?’ అదిరిపడ్డారు
రామనరసయ్య, సావిత్రమ్మా.

‘అవును. నేను ఎన్నిసార్లు పరీక్షకు
కూర్చున్నా ప్యాసు కాలేనని మొన్నటితో
ఋజుపయింది. నాకు కావలసిన డబ్బు రక్త
దానంచేసి సంపాదించాను. నాథర్పులకు పోను
వోవది ఎక్కువే సంపాదించాను. మిలి
టరీలో చేరితే ప్రతినెలా మీకు కొంత
డబ్బు వంపగలను. ఇక్కడుంటే నన్ను
చూసి మీరు—మిమ్మల్ని చూసి నేను నిరు
త్సాహపడటం అప్పు మరేమీలేదు. నన్ను
సంతోషంతో వంపండి’ లేచాడు కూర్చున్న
చోటినుండి.

‘ఆ మాత్రం ఉద్యోగం యిక్కడ
కొరకడుట్రా? దానికి అంతదూరం

పోవాలా’ సావిత్రమ్మ ముఖం అప్పుడే
దిగులుతో చిన్నబోయింది.

‘దొరకదు. దొరికినా జీతం చాలా
తక్కువ. నన్ను పోసియండి’ విసురుగా లేచి
బయటికి వెళ్లాడు. నాలుగు అడుగులు
వేసి మళ్ళీ వెనక్కు తిరిగి ‘నన్ను గురించి
ఏమూర్చిస్తారు?’ ఆ విమల కమలలను

గురించి ఆలోచించండి. వాళ్ళకు పరై
చదువులు లేవు. పెళ్లి వంజంధాంను
గురించి అనుకోవటంలేదు. అయినా నేను
చెప్పేదేముంది? చిన్నవాడిని’ పెద్ద పెద్ద
అంగలు వేస్తూ వెళ్లాడు.

శంకరం వెళ్లేవరకూ ఆగి ‘అవునే.
చిన్నవాడయినా పెద్దమాట చెప్పాడు. వాడి

చేసువుకు తగిన వధకాన్ని వాడు తయారు చేసుకున్నాడు. ఇకనుంచి వాడి బ్రతుకు వాడు బ్రతుకులాడు. ఇది మంచిదే' అని లేచాడు రామనరసయ్య.

'ఎంతవని చేశావురా శంకరం' సావిత్రిమ్మ చిత్తరువులో బొమ్మలా నిలబడిపోయింది.

'వాడికేమే — వాడిని గురించి దిగులు పడతావు? లేలే. నాకాసీను వేళవుతోంది' రామనరసయ్య తొందరపెట్టాడు వంటకు.

తల్లి వెనకనే వంటయింటలోకి వెళ్లి 'అమ్మా — శంకరం చేసినవని మంచిది కాదనుకుంటున్నావా?' అన్నాడు శేషగిరి.

కనుబొమలు పెైకెత్తి, తడిగా ఉన్న కళ్ళను విప్పిచూస్తూ 'వీకెలా ఉంది?' అన్నది.

'నాకా?' శేషగిరి కళ్ళు చక్కారలా తిప్పుతూ 'వాడు చాలా మంచివని చేశాడు. ఇక్కడి ఉద్యోగాలకంటే మిల్కీటీ ఉద్యోగం దర్జాగా ఉంటుంది. ఇప్పుడు యుద్ధాలు లేవు. వాడిని సంతోషంగా వెళ్లనీయండి. వాడు చెప్పినటు కమల సంగతి విమల

జీవితవలయాలు

సంగతి ఆలోచించండి' తేల్చి చెప్పాడు శేషగిరి.

* * * సావిత్రిమ్మ మనసంతా అయోమయంగా ఉంది. అందరూ తలా ఒక మాటా చెప్పి ఆమెను సమాధాన పరచటానికి ప్రయత్నించారు; కాని ఆమె మనసు కుదుట పడలేదు.

శంకరం వెళ్లేటప్పుడు అందరూ వాకిలి వరకూ సాగనంపారు. తన కాళ్ళకు దణ్ణం పెడుతున్న శంకరాన్ని పట్టుకుని గుండె నగిలేలా ఏడ్చింది సావిత్రిమ్మ. అక్కడి నుంచి లేవలేక పోయింది. శరకరం వెళ్ళు తుంటే మృత్యు దేవతకు ఆహారంగా పంపు తున్నట్టు నీసించిందామెకు. అంతే. మరి కన్నెత్తి అతడిని చూడలేక పోయింది.

శంకరం చాలా ఉత్సాహంగా ఉన్నాడు. జీవితంలో ఘనవిజయాన్ని సాధించినట్లుగా అందరికీ వీడ్కోలు చెప్పి తీవిగా నడుస్తూ స్టేషను చేరుకున్నాడు మాట్ కేసుతో.

* * *

రామనరసయ్య అసీను నుంచి త్వరగా వచ్చాడు. విసురుగా గదిలోకి వెళ్లి కోటు, ఉత్తరీయం గోడకు తగిలినూ 'ఇదిగో' భార్యను కేక వేశాడు.

ఆ ఇదిగో అన్నమాట ఎంత మెల్లగా అన్నా సరే — ఆమె ఎంత దూరము ముంచేనా వినగలదు. పెరట్లో అంట్లు తోముకుంటున్నదల్లా చెయ్యి కడుక్కుని, కొంగుతో తుడుచుకుంటూ ఏమిటంటూ వచ్చింది. ఇస్తూ గ్లాసెడు వేడివేడి కాఫీ తెచ్చి స్కూలు మీద పెట్టింది.

'ఏమాలించిందాని ఇవాళ రమాకాంత రావు మళ్ళీ అడిగాడు. ఇంకేమయినా సంబంధం ఉంటే చెప్పమన్నాను. ఒక కొత్త సంబంధాన్ని గురించి చెప్పాడు. అతడిని మన యింటికి తీసుకు రమ్మంటే తీసుకు వస్తానన్నాడు. రెక్కలే అతడికి ఆస్తి. మరు రూపాయల జీతం ఉద్యోగం యింకా పరిశీలించు కాలేదు.' కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కుని వచ్చి కాఫీ గ్లాసు అందుకున్నాడు రామనరసయ్య.

సావిత్రిమ్మ తల వంచుకుని నింటున్నది. 'రమాకాంతరావుకు ఈ సంగతి ఒక రోజు ముందుగా చెబితే చాలు. అతడిని నింట తీసుకు వస్తాడు.'

విమల పెరడంతా కలియ తిరిగి గోంగూర కోసుకు వచ్చింది. తల్లి తండ్రి మాట్లాడుతుంటే పొయ్యిదగ్గర చేరింది. వాళ్ళిద్దరూ మాట్లాడుకుంటున్నారంటే తన పెళ్లిసంగతేనని ఆమెకు తెలుసు. తన పెళ్లివిషయంలో వాళ్ళువడుతున్న ఆదుర్దా అంతా ఆమె కనిపెడుతునే ఉంది. వాళ్ళ బాధను అర్థము చేసుకుంది. కాని—తను వాళ్ళకు ఏవిధంగా సహాయపడుతుంది?

వాళ్ళు తీసుకువచ్చిన సంబంధం ఎటు వంటిదయినా తలవంచుకుని చేసుకుంటే సహాయపడినట్లువుతుందా? ఈ ఆలోచన రాగానే ఆమెకు 'అవిటివాడు అయినా అందగాడు. కావలసినంత ఐశ్వర్యం ఉన్నది' అని తండ్రి తల్లితో చెబుతున్న మాటలు జ్ఞాపకానికి వచ్చాయి. వెంటనే మనసంతా అల్లకల్లోలమయిపోయింది.

గోంగూర బాగుచేసి వస్తులోవేసి అన్నం నండింది. ముగ్గుపెట్టి లాంతర్లు తుడిచి వెలిగించింది. వాకిట్లో ఒకటి, హాల్లో ఒకటి తగిలించింది.

అన్నిటికంటే ఈ హామీలే నాకు
నచ్చిందిగా! ఇందులో
అన్ని సార్లుగానూ పాస్తాను - కిక్కు !

వినిమిదిగంటలకు 'ఎర్రబడిన ముక్కు' తుడుచుకుంటూ సావిత్రమ్మలేచి బయటికివచ్చి వంట ఇంట్లోకి తొంగి చూసింది. వంటంతా పొయ్యిమీద మూత పెట్టి ఉంది. మురళి భోజనం చేసిన వత్సం కడిగి గోడవారగా పెట్టిఉంది.

'మనసులో మాట మనసులో ఉండగానే అన్నివనులూ చేస్తుంది. ఎవరో నేర్పినట్టు వంటచెయ్యటం— అనుభవం ఉన్నట్టుగా ఇంటివనులు చేసుకుపోవటం— మనసెరిగి మాట్లాడటం బాగా వేర్చిన ఈ తల్లికి 'దోహం చెయ్యటానికి మనసు రావటంలేదు' గాఢంగా నిట్టూర్చింది సావిత్రమ్మ.

వంచమి బుధవారంనాడు సావిత్రమ్మ ఇల్లంతా బూజు దురిపింది ఇల్లు నాలుగుమూలలా కడిగి ముగ్గు వేసింది. కాళ్ళు విరిగిన కుర్చీ, కోళ్ళు ఊడిపోయిన మంచం పెరట్లో వదేసింది. చినిగినకోసలు పైకై కనబడనియకుండా సర్ది రెండు ఈతాకుల చావలు పోల్లో పరచింది. గోడకు తగిలించిన పటాలు తుడిచి మళ్ళీ తగిలించింది. ఇంకా నాలుగు మేకులు ఖాళీగా ఉంటే విమల కుట్టిన ఊలుపటాలతో ఆ పోలు అలంకరించింది.

సాయంకాలము నాలుగు గంటలకు సావిత్రమ్మ పాత మరచెంబులో పోసిన అటుకులు నూనెలో పోసి దేచి ఉప్పు కారం చల్లింది. రెండుగ్లాసుల కాఫీ ఎక్కువ చేసి చూత పెట్టింది.

పావు తక్కువ ఆరింటికి వర్జం పోయిన తరువాత రామనరసయ్య రమాకాంతరావును వెంజడి పెట్టుకుని వచ్చాడు. వాళ్ళ వెనకాలే మరో కొత్తమనిషి వాకిట్లో చెప్పులు విడిచి లోపల అడుగుపెట్టాడు.

రామనరసయ్య వాళ్ళిద్దరినీ చావమీద కూర్చోబెట్టి—చెంక వినకర్ర చేతికిచ్చి లోపలికి వెళ్ళాడు.

'అటుకులు బాదమాకుల్లో పెట్టి అమ్మాయిచేత పంపిస్తావేమిటి?' అన్నాడు ఉత్తరీయం సనరించుకుంటూ.

సావిత్రమ్మ బాదమాకుల్లో అటుకులు సర్ది విమలకోసం గదిలోకి వెళ్ళింది. విమల యింకా చీరె మార్చలేదు. తల మాత్రం దుచ్చకుని బొట్టు పెట్టుకుంది. కిటికీలో మంచి బయటికి చూస్తుంది.

'ఏమిటి విమలా జాగు చేస్తున్నావు ?

నాన్నా వాళ్ళా నిదురు చూస్తున్నారు. త్వరగా తెములు' సావిత్రమ్మ విమల కెదురుగా ముక్కుమీద వేలు వేసుకుని నిలబడి పోయింది.

కనుబొమలు ముడుచుకుంటూ విమల పెట్టెలోనుంచి ఇస్త్రీ చీరెతీసి కట్టింది. కుచ్చెళ్ళ సరిచేసుకుంటూ వంటయింట్లోకి వెళ్ళి ఒక్కొక్క బాదమాకు తెచ్చి వాళ్ళ ముందు ఉంచింది.

'అమ్మా మంచినీళ్ళు' రామనరసయ్య ఆమెను పలకరించాలని అన్నాడు.

కాఫీ మంచినీళ్ళు నాలుగు విడతలలో విమల అందించింది.

'విమలా—ఇలా కూర్చో.' పొణుపులా నిలబడిపోయిన విమల వెళ్ళి తండ్రి కెదురుగా కూర్చుంది. ఆమె కళ్ళు అప్రయత్నంగా రమాకాంతరావు ప్రక్కగా కూర్చున్న ఆయన మీద పడ్డాయి.

ముఖం ఎండిపోయి పీక్కుపోయింది. నలుపూ తెలుపూ కలగలుపుగా వున్న క్రాపు — ఎండిపోయిన దవడలు—కాయకాసిన కన్నా విమలను కన్నార్పకుండా చేశాయి. అతడు మాట్లాడుతున్నప్పుడు మాట తొప్పిపోయింది. ఒకటో రెండో వళ్ళు రాలి వుంటాయని విమల ఊహించింది.

పావుగంటసేపు కూర్చున్నారు వాళ్ళు. ఏవేవో ప్రశ్నలు అడిగారు. విమల వంచిన తల ఎత్తలేదు. రామనరసయ్య సమాధానాలు చెప్పాడు. తరువాత అశీసు రాజకీయాలు మాట్లాడు కోవటం మొదలు పెట్టారు. విమల మెల్లగా లేచి బయటికి వస్తుంటే గుమ్మంలో నిలబడ్డ సావిత్రమ్మ ఎదురుపడ్డది.

తొమ్మిదిగంటలు కాగానే విమల అందరికీ వక్కలు పరచింది. మురళి కమల పడుకున్నారు. ఆమె వాళ్ళదగ్గర చోటు చేసుకుని పడుకున్నది. ఎంతకూ నిద్ర రాలేదు. ఆ పెళ్ళికోడుకే కళ్ళకు కట్టి నట్టు కనబడుతున్నాడు వక్కమీదదొర్లుతూ పడకొండుగంటలు కొట్టటం విన్నది.

'వాకు అతడేం వచ్చలేదండీ.'

'నాకూ ఆలాగే అనిపించిందే.'

'అయితే ఏం చేద్దాం?'

'చూడుమరి మన కళ్ళయెదుట ఉన్న పంబంధాలు రెండు. వాటిలో ఒకటి

బొత్తిగా హీనంగా వుంది. మరొకటి అంతా బాగుంది కాని అవిటివాడు. ఏం చేద్దాం చెప్పు!'

'దీనికంటే అదే నయంగా ఉండేటట్లుంది' సన్నగా మూల్గింది సావిత్రమ్మ.

'అయితే మాట్లాడమంటావా?' సంతోషంకొద్దీ కంఠధ్వని హెచ్చించాడు రామనరసయ్య లేచి కూర్చుంటూ.

తల్లిదండ్రుల మాటలు స్పష్టంగా విన్నది విమల. ఈ రెండు సంబంధాలలో ఒకటి తనపొంపడటం తధ్యం. భయంతో విమల దేహం జలదరించింది. తెల్లనారు ఝామువరకూ అలా వక్కమీద దొర్లిన విమలకు నిద్ర ముంచుకు వచ్చింది. కరకర ప్రొద్దు ఎక్కుతుండగా దిగుస్స లేచింది.

* * *

రఘురామయ్య దగ్గరనుండి అనిత గోపీ ఎడను సేకరించింది. ప్రతిరోజూ రాత్రి వినిమిది గంటలకు గోపీకి ఉత్తరం వ్రాయాలని బల్లముందు కూర్చుంటుంది. ఎన్నో కాగితాలు చింపుతుంది. వదకొండు గంటలవరకూ అలా వ్రాయుతీంచి, వ్రాయు తీంచి వినుగుపుట్టి చేతులు పిసుక్కుంటూ వెళ్ళి పడుకుంటుంది.

రోజులను వారాలుగా—వారాలను నెలలుగా కాలచక్రం మార్చివేస్తున్నది.

సాయంకాలము ఆరుగంటలయినా వడగాడ్పు కొడుతూనే ఉన్నది. ఇంటిముందు, లానులో కూర్చుని సిగరెట్టు కాల్చి పారేస్తున్న ప్రాణెనరు నిరంజనానికి కారు దిగి విసురుగా లోపలికి పోతున్న అనిత కనబడ్డది. తండ్రి ఒంటరిగా కూర్చుని ఉండటం చూసి ఆమె తన వేగాన్ని మరింత హెచ్చించింది.

'అనితా' దిక్కులదిరేటట్టు కేక పెట్టాడు.

చీరె మార్చుకుని అరగంట తరువాత మెల్లగా కిందికి దిగి వచ్చింది. అవరాధిలా అడుగుతో అడుగుచేసుకుంటూ వెళ్ళి ఆయన ప్రక్కన ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నది.

'ఈ సెప్టెంబరులోనయినా ఆ సబ్జెక్టు పూర్తిచెయ్యాలమ్మా'

పిడుగులు రాలాయని ఎదురుమాసిన అనిత ఆయన మాటలలోని మార్గవానికి ఆశ్చర్యపడ్డది. సమాధానమివ్వకుండా తల

వంతుకున్నది:

‘ఎంతమోసం చెశాడు— ఎంత మోసం చేశాడు? నాలుగు వేలరూపాయలు వేరక జేబులో పెట్టుకున్నాను. తెల్లవారితే బ్యాంకులో జమ కట్టాలనుకున్నాను. దొంగ—(దోపి—వరారి అయ్యాడు. అతడికి ప్రిన్సిపల్, రఘురామయ్య సహాయం చేశారు’ నిప్పులు కక్కిండు.

అనిత తలవంచుకుంది. ఉండి ఉండి తండ్రి ముఖంలోకి చూస్తున్నది. ఆమె గుండె గబగబ కొట్టుకోవటం మొదలు పెట్టింది.

‘నాలుగువేలది ఒక సమస్యకాదు. కాని ఇదెట్లా? నా పరువంతా మంట కలుస్తున్నది కాశీలో’

‘సాటివాళ్లలో తలెత్తుకుని తిరగ ఉండొ అయింది.’

అనిత దిగున్నలేచి లోపలికి వెళ్లింది. ప్రాసెసరు నీరవుడై కూర్చుండి పోయాడు.

ఆరాతి భోజనాలదగ్గర ఇద్దరూ మాట్లాడుకోలేదు. ఆమెలేచి తన గదిలోకి వెళ్లిపోయిన తరువాత ఆయనకు తటాన ఒక ఆలోచన మెదడులో వరుగు తీసింది.

అనిత ఆత్మహత్య చేసుకుంటుందేమోనని రెండు ప్రాణాలను నిలుపునా లీసిన పాపం తనకు చుట్టుకుంటుంది. ఆయనకు కల పరపాటు అధికమై ఆగదిలో అటూ ఇటూ పవారు చెయ్యటం మొదలుపెట్టాడు.

అనిత గదిలో మంచంమీద దొర్ల నారంబించింది. ఆమె ఆలోచనలు ఒక రికి చేరుకోలేదు. చదనటానికి వ్రయత్నించింది. సాగలేదు. గోపికి ఉత్తరం వ్రాయటానికి పూనుకున్నది. రెండుసార్లు కాగితాలు చింపింది.

ప్రియమైన గోపాల్

ఆనాడు నీతో మాట్లాడటానికి అయిదు నిమిషాలపైము అడిగితే ఇవ్వలేకపోయావు. నాగలి సాకితేనే మైలపడరానని దూర దూరంగా వెళ్లావు. అన్నట్టి నీముఖం చూస్తే నన్నంత అనప్యాయకులున్నావో తెలుస్తుంది.

అయినా నీదేం తప్పు? మా యింటానింతో పళ్ళతో వినమ్రతతో మెరిగావు. నీ పుతాం వదులుతూ ఉంటే పరధ్యానంగా ఉన్న నన్ను పలకరిస్తూ మారిపోశావు.

జీవితవలయాలు

నా తప్పులనూ నా చిలిపితనాన్ని మానాన్న కంటపడకుండా కప్పివచ్చావు. నామీద నీకు సహజంగా ఉన్న జాలివల్ల, నేను ఎలా గయినా పరీక్ష ప్యాసయ్యేటట్లు చూడమని మానాన్న నీవివాదపెట్టిన భారం వల్ల నీ బాధ్యతలను నీవు నిర్వహించటానికి వ్రయత్నించావు.

కాని — నా బుద్ధిలోపానికి నీవేం చేస్తావు? కామేశం పన్నిన పలతోనుంచి నేను బయటపడలేక పోయాను. సర్వనాశన మయి భిష్మనై బయటికి వచ్చాను. కొంత కాలానికిగాని నా పరిస్థితి నాకు అవగాహన కాలేదు.

అయినా ఈ స్థితిలో కూడా నేను కామేశాన్ని నిందించను. నన్ను మొదట పెళ్లి చేసుకుంటానని, తరువాత చేసుకోనని కామేశం మోసగించలేదు. అతడు నాతో మాట్లాడితేనే చాలు— స్నేహం చేస్తేనే చాలు నా జన్మ పాపమవుతుందని నేనే వ్యామోహానికి లోనైనాను. నేనే అతడిని కన్వించాను. కన్వించి కన్వించి లొంగి పోయాను.

కాని—ప్రకృతి ప్రీతైన మోషిన గురుతర బాధ్యతనుండి అప్పించుకోవటానికి నాకేం శక్తి ఉన్నది?

నాన్న డెరో ఆకాశరామన్న ఉత్తరం నీమీద వ్రాసి వంపారు. బహుశః కామేశమే అయి ఉంటాడు. ఆనాడే నాన్న నాలుగువేలు తెచ్చి యింటా పెట్టారు. నాకు కను

విషయినా కామేశంమీద వ్యామోహం సొంతం పోలేదు. కామేశం అడగగానే నాన్నకు తెలియకుండా ఆ నాలుగువేలూ తీసియిచ్చాను. ఈ రెండు నేరాలూ నీమీదికి వచ్చాయి. నీవు వెళ్లేవాడు స్నేహనలో నాన్న గొడవచేశారని విన్నాను. ఆ ప్రిన్సిపల్ గారు కనుక ఎదురుగా లేకపోతే నీ పని ఆ వేళ ఏమయ్యేదో?

నిరవరాధిని—రాజమార్గము తప్ప గొండ్ల రెరుగని పరమ వనిత మూర్తిని—నీకు నాచలన కలిగిన కష్టనష్టాలకు నా మనసు ఎంత బాధ వదులున్నదో చెప్పనలవికాదు.

అయితే ఈ అవదారులూ ఈ కష్టాలూ నీకు తాత్కాలికమయినవి. మజ్బులు విచ్చి పోగానే నిండు చంద్రుడిలా ప్రకాశిస్తావు.

నీవు నిరవరాధివనీ—నిష్కలమృత హృదయంవనీ నాన్నతో చెప్పాని విన్నిమార్లు ఆయన గదివరకూ వెళ్లి వెనక్కి తిరిగాను. విజం చెప్పటానికి నా గొంతులో ఏదో అడ్డం వదులున్నది.

ఇంత జరిగినా నీవు అదృష్టవంతుడవు. నీ అదృష్టానికి నా అభినందనలు. ఇది జరిగిన వెంటనే విదేశాలలో విద్యాభ్యాసము నీకు లభించింది. నీవు తిరిగి వచ్చే సరికి ఎక్కడి వక్కడ సర్దుకుంటాయి.

నేను నా బీవితాన్ని ఎలా పరిదిద్దుకుంటానో—ఏం చెయ్యగలనో—ఇంకా నేను ఒక నిర్ణయానికి రాలేదు. ఇదంతా నీకు చెప్పాలనే అనాడు నిన్ను పైము అడిగాను. నీవు ఇవ్వక పోవటమే మంచిదయింది. ఎందుకంటే నేను ఇన్ని విషయాలు ఇంత విపులంగా నీతో ముఖాముఖి చెప్పలేక పోయేదాన్ని.

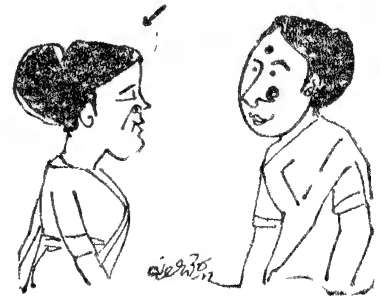
నీవు నా సహాధ్యాయునివా నా గురువీశాన్ని అగ్ర కమించావు. నీ పాదాలను నా కళ్లకు అద్దుకోవాలని అనిసిస్తోంది. నేను సిపట్ల చేసిన అపరాధానికి పన్ను మనసారా క్షమించు. నీ చదువు నిరాటకంగా సాగి పోవాలని నీవు గొప్ప సర్వస్వపు కావాలని నా ఆకాంక్ష.

అభాగ్యురాలు
అనిత

ఉత్తరం చదువుకుని తన మీద పడిన పర్యవసరం బరువును ఎవరో దించినట్లుగా తేలిక పడిన మనసుతో బరువుగా గగి పీల్చుకున్నాను గోపి.

(ఇంకా ఉంది)

‘మాకోడిది పిల్లనబ్బింతర్వాహితీస్థానా గడుస్తోంది! అప్పుడూ పదో డిగ్రీగా..’

యన్. పి. హైదరాబాద్

కొత్త పెన్ను కొన్నాను దానిలో మీకే మొదటి ఉత్తరం రాస్తున్నాను. మీరు వెలకు ఎన్నిసినమాలు చూస్తారు? శ్రీవారిలో కలిసి వెడతారా? లేక?...

కొత్త పెన్నుకి తుదాకా క్షణం! నెంకెన్ని అని పినిమలు చూడడం మధ్య తరగతివారికి కుదరని పని. అడపా తడపా వెడతాను. శ్రీ వారిలో వెడితే పిల్లల్ని వెంట పెట్టుకు వెళ్లను. పిల్లల్ని తీసుకు వెడితే శ్రీవారిని వద్దంటాను— అది వా వద్దలి! ఒక్కరైస్త్రీ సినిమాకి వెళ్లి ఎంజాయి చేసే అం చాలు లేదు.

లక్ష్మి, కాకినాడ

అంధ్రప్రదేశ్ ద్వారా పరిచయంచేసిన శ్రీమతి విద్యా కనకతంగంగారి చిరునామా తెలుప కోరుతాను...

ఇదివరకు 'విద్యా బ్యూటీ క్లిప్' రాయ 'పేటా హైకోర్టు, మద్రాసు 14. ఆమె చిరు నామా ఏదైనా మారిందేమో తెలియదు మరి.

పి. హెచ్. పి, గుంటూరు

పార్టీలుమారే నేటి రాజకీయ నాయకులను ఏమనాలి?

ఏ ఎండ్ కా గొడుగు పట్టే నేర్పరులు అనేనా అనవచ్చు. స్వార్థమే కాని పదార్థం ఎరుగని అమా యకులు అనేనా అనవచ్చు. కాదంటే వ్యక్తిత్వం లేని ఆదర్శానికి నిలబడలేని వినాయకులనేనా అన వచ్చును. మీ ఇష్టం.

కె. ఎన్, హైదరాబాద్

ఎవరినీ ఎక్కువగా ప్రేమించ వద్దం టారు. అయితే భగవంతునికూడా?

అహ. భగవంతుని సహితం. అతని ఎక్కడైనా వదలి పెట్టాల్సిందే.

ఎన్. జె. కర్నూలు.

శరత్ బాబు 'దేవదాసు'పై హా అభి ప్రాయం ఏమిటి?

శరత్ సహిత్యం వంగీయుల రచనల్లా లాగే చప్పగానూ తీయగానూ ఉంటుంది. ఆ రుమలు ఇష్టమైతే అమోఘంగా ఉంటాయి. లేకపోతే దిగమింగడం కష్టం. శరత్ పుష్పించిన వెన్నెముకల్లేని హీరోలలో పెద్ద పీట దేవదాసుకే నేయాలి. అనలు దేవదాసు పార్వతిని ఎందుకు పెళ్లాడలేదు? మళ్ళీ ఎందు కంత కుంగిపోయాడు — అర్థం ఉందా?!

యన్. ఇ. బి, గుంతకల్లు

భార్య తనభర్తకంటే ఒక సంవత్సర మైనా చిన్నది అయిఉండాలంటారు. కొర ణం ఏమైఉంటుందో?

ఏముంది సాధారణంగా భార్యలు బాధ్యతవల్ల నైతేనేం, భర్తగా వయస్సు మీరినట్లు అయిపోతారు. అందుకే నంభై ఏళ్ల పురుషుడికి అదే వయస్సు కల స్త్రీకి అంత తేడా! అందుకే భర్త కంటే భార్య చిన్నదైతే బాగుంటుందని. విజానికి తమ కంటే వయస్సులో చాలా పెద్దవారైన స్త్రీలని ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్న పురుషులు లేకపోలేదు. ఎల్. ఎన్. ఆర్. అనంతపురం

భార్యభర్తలమధ్య రహస్య లుండకూడ దన్నారే మీరు. భర్త తనుచేసిన పాడు

పనులన్నీ భార్యతోచేస్తే అమె కట్టిపెట్టే ఎటువంటి అభిప్రాయం ఉంటుందంటారు?

బాగుంది— విజాన్ని మరీ అలా మాటిగా 'కడుళ్లు వెదుళ్లు గరుడన్తంభా'లన్నట్టు చేస్తే ఎలా— డిప్లమేసీ ఉండకపోతే వచ్చే చిక్కు అది. పాడు పనులు చేసినట్టు అతగాడు చెప్పినా అమెగారు తనకి తానై గ్రహించినా— ఆ అభిప్రాయం ఏలాంటి ఉంటుందో వూహించ వచ్చు. కాని అడది కనక, వోర్లు ఎక్కువ కనక, అతని అండన బ్రతక్క తప్పదు కనక — క్షమించుతుంది. నట్టించుకోదు. మరిచి పోదామని అనుకుంటుంది. వి. ఆర్. ఎన్. చేబ్రోలు

చాలామంది సెక్సు పుస్తకాలు చూడడం వల్ల చెడిపోతున్నారా?

చెడిపోయే వాళ్లు— పుస్తకాలు చదవకుం డానూ, సినిమాలు చూడకుండానూ కూడా చెడి పోతారు— ఇవో వంక అంతే.

బి. ఎన్. ఆర్, కాకినాడ

నాకు నత్తి ఉంది.....

మాట్లాడే బప్పుడు స్వీడు తగ్గింతి మాట్లా డడం అలవాటు చేసుకోండి. బుగ్గలో చిన్నసైజు గోళీలు పెట్టుకుని మాట్లాడడం ప్రాక్టీసు చేయండి— నత్తి కంట్రోల్ అవుతుందంటారు. అనవసరమైన భయాలు, అత్యు విశ్వాసం లేని పోవడం కూడా నత్తికి దారి తీస్తాయి. ధైర్యంగా, నిర్భయంగా వలుగురిలో కలిసి తిరగండి.

అపారంభం హిల్స్ లో
పోయిందనుకున్నా మళ్ళీ
నిష్పంటోద్దామని వెళ్ళి!!

విప్లవ

యజ్ఞశిక్షణ

(ప్రాణం తీసుకుపోమ్మని యమునికిది స్వాగత వ్రతంకాదు... అరెరె! మాపులువాలేకావేం? దాడితప్పిన రేడిసిల్లలా ఖంగారుగా అటూ అటూ చూస్తావెందుకు? మనిద్దరినీ ఎవ రయినా చూస్తున్నారేమోననా! డియర్ ిచ్చమ్మాయ్! భయమెందుకు? 'టీన్స్'లో ఉన్న అమ్మాయిలకి కొన్ని అధికారాలున్నాయి. అందులో ఇలా చూచుకోడం కూడా ఒకటి. ఏం? అంచేత భయపడకు. సువ్వెన్నో 'టీన్స్'లో ఉన్నావో నాకు తెలిదు పోనీలే! లేకపోయినా ఫర్లేదు. ఇంకోక్కసారి నావంక చూడవూ? ... ఊ! అదీ! అప్పుడే వాల్చెయ్యకు మరి. అబ్బ! ఇప్పుడెంత అందంగా ఉన్నావో తెలుసా? ఊహ! నీకు తెలిసుండదు. తెలిసుంటే వాటిని ఇంత విరివిగా ఈ దీనుడిమీద ఖర్చైతే య్యవు! అదిగో! మళ్ళీ తల దించేశావ్! భూమితో ఏముందనమ్మా అలా క్రిందికి చూస్తావ్? అది సరే! రెండు జడల్లానూ ఒహటి ముందు కెండుకేసుకొన్నావ్? అది ఎంత అందంగా అమిరిందో నీకు తెలుసా? అసలీ అయిడియా ఎవరిచ్చారు నీకు? ఫూలిష్మెన్! ఒకళ్ళివ్వడమేమిటి? అందమైన అమ్మాయిలకి అయిడియాలు కూడా అంద మైనవే వస్తూంటాయి. ఈ ఐడియా ఏదే కదూ? నాకు తెలుసు మేడమ్! ఇక 'టీన్స్' ఏజ వాళ్ళ రెండో హాక్సేమిటో తెలుసా? చిరునవ్వులు చిందించడం! నిజం! అయ్యావ్ నాట్ జోకింగ్! ఏం తప్పులేదు. నేను మన హక్కుల్ని గురించి చెప్తున్నాను. మన డ్యూటీలు కూడా కొన్ని ఉన్నాయనుకో! కానీ వాటికీ, నీటికీ వడిచావదు. ఏదో ఒహటే ఫాలో అవాలి. అంచేత మనం హక్కులే ఫాలో అవుదాం! నువ్వు నవ్వుతే వో వింత అందంతో మెరసి పోతావు. నాకు తెలుసు. కానీ ఆ నవ్వులు నా కోసం చిందిస్తే నేనెంత ఆనందంతో మునిగిపోతానో నీకు తెలిదు. ప్లీజ్! ఒక్క చిరునవ్వు సరికెయ్! అదిగో! నావంక చూసి మళ్ళీ అటూ ఇటూ చూస్తున్నావ్! ఆర్ రైట్! నీకు భయంగా వుంటే నేనే నీకో చిరునవ్వు విసుర్తాను! కానీ కండిషన్! తరువాత నువ్వు నవ్వాలి. ఏం?...హాయ్ హాయ్! అద్భుతంగా నవ్వేన్ లిటిల్ గాల్! నీ కేరెంటో నాకు తెలిదు. నీతో కొంచెం మాట్లాడాలి ఎప్పుడు? ఎక్కడ? అయ్ లెక్ సై వెసీ! ఏం? (తై చేస్తావా?),

☐ కొంచెం ముంచుకుపోయినట్లు బాబాయి మోగుతున్నాయి పెళ్ళిసందిట్లో. ఆ మోతకి కొంచెం ఎక్కువ పోయిపోనే మంత్రాలు వర్ణించేస్తున్నాడు పురోహితుడు. పెళ్ళి కూతురు మెడలో మంగళసూత్రం ముడిపడింది, ఎవరో 'అక్షింతలు' అంటూ పిట్టలాకూశాడు. చూడ్డానికి బావుందా దృశ్యం. కానీ తనకి అంతకంటే బావున్న దృశ్యం మరోటివుంది. వివాహమండపం వెనకాల పందిరిగుంజ కాసుకుని అందంగా నుంచున్న ఓ రెండు జెడలమ్మాయి. గాడెన్ ఆఫ్ బ్యాటీ! ఆ అమ్మాయి తెల్లగా పాలైపోయింది. లెట్ ది పాలయ్ గో టూ హెల్! నల్లని ఆ కామర కళ్ళు— బహుశా ఈ టైపుతో బ్రహ్మదిదే మొదటి స్త్రీ. తను ఆరేళ్ళు

పామ్మూల్లో, అయిదేళ్ళు కాలేజీలో చదివేడు. మామయ్యల పెళ్ళిళ్ళు, పిన్నమూల పెళ్ళిళ్ళు అక్కయ్యల పెళ్ళిళ్ళు అన్నీ చూశేడు కానీ ఇంత అందమయిన దేవత ఇంతవరకూ ఎక్కడా కన్పించలేదు. 'లవ్వెట్ ఫస్ట్ సైట్' అని అతగాడెవరో అన్నారంటే అనరూ మరి! చచ్చినట్లు అని తీరాలి. హాయ్...హాయ్... ఆ అమ్మాయి తనవంకే చూస్తోంది. 'ఓ, ప్లీజ్ గో! ప్లీజ్, అలాగే చూస్తూండు. ఇప్పుడు ఆ యముడుగాడు నా ప్రాణం తీసుకెళ్తే నేనెవ్వైతే చెయ్యను. పైపెయ్య అతగాడికో 'బీర్' బాటిల్ ఆఫర్ చేస్తాను. తెలుసామ్మాయ్? ప్రాణం చావా? దీనరం నీ చూపుకోసం నా ప్రాణాన్నే లెక్కచెయ్యనని అంతే! అంతేగానీ నా

'వజంతుషన్లు చదివించండి...' వో దుర్మార్గుడు అరచాడు. చాలామంది అల్ల కల్లోలంగా మండవం వేపు పరుగెత్తి చుట్టూ గుంపుగా మూగేశారు. ఆ అమ్మాయి అసలు కనపడలేదు, ఒరే రాక్స్ సాన్! అప్పుకోండి! నా దేవత కన పడలేదు. ఆల్ రైట్! నేనే అనివదగ్గ రగా వెళ్తాను—వెధవకురీలు...మరీ దగ్గర దగ్గరగా అహరించేరు. పిటన్నిటిని దొలుకొంటూ వచ్చేసరికి అయిదు నిమిషాలు పడుతుంది. అరె! ఆ అమ్మాయేదీ? ఎటు పోతివో సఖి! ఇంత వ్యాయం చేయడం తావుందీ? నిదంత రాతిగుండెనుకోలేదే! ఇప్పుడు నీకోసం ఈ బిల్డింగంతా వెద కాలి. మేడమీద వెతకాలి. పెరట్లోని పూ తోటంతా కలియతిరగాలి. సరేకానీ! వెదుకు తాను. హోల్ నువ్వులేవు. ఉంటే ఈ హోలు ఇంత చీకటిగా ఉండివుండదు. వెలిగి పోతుండేది. అందులో నువ్వు దీపానివి మేడమీ! నిన్ను పెళ్ళాడినవాడికి ఎలక్ట్రి సిటీ ఖర్చుండదు: పవర్ హౌస్ లా ఇంట్లో వెలుతురు నింపుతుంటావు... అరె! మా అమ్మ ఎదురొచ్చేసింది. డేంజర్! ఫంపే స్తున్నావ్ మమ్మీ! నీ కొక్కడినే కొడుకు నవటం నా ప్రాణానికొచ్చింది. అక్కయ్య లాగా వేనూ ఆ డిపిల్లనయి పుట్టినా బాగుండేది. కానీ పుట్టలేదు. ఎలా చావను? ఎప్పుడూ నీకొంగుపట్టుకొనే తిరుగుతుండా లంటావ్! ఎలాగోలా ప్రొద్దుట్టుంచీ నీ క్కనబడకుండా తప్పించుకు తిరిగాను. అందుకు ఇప్పుడు లక్షప్రశ్న లేస్తావ్!

'ప్రొద్దుట్టుంచీ ఎక్కడా కనబడ వేరా! ప్లాస్టులో వోల్టేజీ తాగవేం! ఆరోగ్యం దెబ్బతినేస్తుందంటావ్! డబ్బున్న వాల్టేజీలో ఫస్ట్ ఒక్కడే కొడుకయి పుట్ట గూడదు.

ఒకేళ భర్తగాలి పుట్టాడా చచ్చాడన్న మాట! వాడికేమీ స్వాతంత్ర్యం వుండదు. అన్నిటికీ ఆడ్డుగోడలు. ఎండల్లో తిర గూడదు. ఎండాకాలం వడగొడుతుంది. వాసలో తడవకూడదు. వానకాలం జలుబు చేస్తుంది. చలిలో వణకకూడదు. చలికాలం చలిజ్వరం వస్తుంది. కారులో కాలేజికి వెళ్లి మళ్ళీ కారుతో ఇంటికొచ్చేయ్! ఆటలా దొడ్డు. అలిస్తే జ్వరం వచ్చేస్తుంది. రాత్రిళ్ళు ఎక్కువసేపు చదవొద్దు. పిని

మాలు చూడొద్దు. కళ్ళు గోవిందా! చదువయితర్వాత ఉద్యోగం చేయొద్దు. ఉద్యోగాలు మనకెందుకు? జీవితమంతా ఎక్కడికీ కదలకుండా, ఏమీ చెయ్యకుండా, ఇంట్లోనే ఉరేసుకు చావు! నాస్టెస్! బ్రతకడంకోసం బ్రతకడమయి పోయింది.

'ప్రొద్దుట్టుంచీ కనబడవేరా? నీ కోసం వెదకలేక చస్తున్నాను. ఇల్లా! స్వరాజ్యం పిన్ని నిన్ను చూడాలంటోంది...' 'అహ! ఏమీ నీ మాయా! అనప్రాణా వికి ఎవరో స్వరాజ్యం పిన్నిట. ఆ పేరే ఇంతవరకూ విన్నేదు తను...'

'ఇడిగోనే స్వరాజ్యం మావాడు! కలవ రిస్తున్నావుగా! ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు మాశాననీ!' అవిడోబోలు స్వరాజ్యం పిన్ని. నవ్వుతూ వచ్చింది. అవిడ బాట్టు అక్క డక్కడ తమాషాగా వెంటింది. అందంగానే వుంది స్వరాజ్యంపిన్ని. తనని చిన్నప్పుడు చూసిందట. అసలు గుర్తే లేదుమరి.

'ఏమాయ్! నేనేమయినా గుర్తున్నానా? కొంచెమయినా? వోరెల్లెంపాలు నిన్ను ఆటలాడించి జోలిపాలు పాడి విద్ర పుచ్చావోయ్ చిట్టి! ఎప్పట్నుంచో నిన్ను చూడాలని వీకేస్తోంది మనసు. తెలుసు టోయ్! నవ్వుతావేం? అడదానికి పిల్లల మీద ప్రేమ అలాంటిది బాబూ! అయి దేళ్ల క్రితం వో సారి వచ్చాను. కానీ దొరగారు అప్పుడు ఇంట్లోలేరు. మీళ్ళాసు పిల్లలందరూ కలసి పోల్ టూర్ వెళ్ళా ర్నగా! అమ్మ చెప్పిందిరే! పోనీ! ఇప్పటి కయినా చూశాను. చాలా పెద్దాడి వయి పోయావ్! మరి త్వరగా పెళ్ళిచేసుకో రాజా! అమ్మ చెప్పింది. పెళ్ళినద్దని గొడవ చేస్తున్నావటగా! ఏం? ఎందుకని? కాలేజీలో ఎవరయినా వో చిన్నదాన్ని చూసు కోలేదు కదా? అలాంటి దేమయినాఉంటే చెప్పేయ్! మీ అమ్మకి రికమెండ్ చేస్తాను...'

'స్వరాజ్యం!...' ఎవరో పిలచారనివద. నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయిందావిడ.

'అబ్బ! ఈ ఆడాళ్ళ వాగ్దాటే వాగ్దాటిరా దేముడా! తాము గుక్క త్రిప్పుకోరు. ఎదుటి వాళ్ళని త్రిప్పుకో నీరు!...అది సరే! ఈ స్వరాజ్యం పిన్నె వరు మమ్మీ! ఎప్పుడూ కనబళ్లేదే...' 'అవునురా! వాళ్ళు బొంబాయిలో

పుంటున్నారు. మేమిద్దరం అప్పారెల్లెళ్ళ కూతుళ్ళం. ఇప్పుడు వల్లి మామ్మ, రంగమ్మ మామ్మా...' 'దబ్బాల్ రైట్ మమ్మీ! స్వరాజ్యం పిన్ని నీకజనీ! అంతే మిగతా ప్లాష్ బాకంతా చెప్పు. హిందీ సినిమాలాగా!... సరే...కాసేపలా తిరిగొస్తా!...ఏం?...'

హమ్మయ్య! గొడవదిలి పోయింది. ఇంతకూ ఈబొమ్మ ఎక్కడ దాక్కు న్నట్లు, వోవేళ మేడమీద చెలికత్తెలతో వివారిస్తోందేమో! చూస్తేసరి. ఆ మేడ మెట్టిల్లా వంకర్లు తిరిగి పోయినయ్యే మిటి? ఇదేం ఫాషన్ దేముడూ? నాట్యం రానివాళ్ళు రెండుసార్లు ఇవి ఎక్కిదిగి రసింద్రభారతిలో బ్రహ్మాండమున స్పేక్ డాన్స్ ప్రదర్శనం లిచ్చెయ్యచ్చు. అదిగో స్వీట్ హార్ట్! గదిలో ఇద్దరు సిసిండ్రి జాతి అమ్మాయిలతో మాట్లాడుతూ కీల కీల నవ్వుతోంది. మరి అంత అందంగా నవ్వేసి నాప్రాణం తీసెయ్యకుదేవీ! మేడంతా చిందర చందరగా పరిగెత్తేస్తూన్న ఈ మైసర్ పిల్లకాయలు అల్లరితో ప్రాణాలు తోడేస్తున్నారు. వెధవగొడవ! ఇలాంటి చోట ఎందుకొచ్చావ్ నుందరీ!

'ఒక్కసారి; నీతో మాట్లాడాలి!' ఇలా అని నాకళ్ళు నీకు చెప్పటం లేదూ! దొంగవి. వినేవుంటావ్! కాని విననట్లు నటిస్తున్నావ్! ఈజనాభా అందరినీ అయిదునిమిషాలు ఎక్కడికయినా ఎక్స్ పోర్ట్ చేద్దా! మన ఆ అయిదునిమిషాల మాటలు తలుక్కుంటూ గుండెపీద చెయ్యేసుకొని యాభై ఏళ్ళ బతికేస్తాను. నిజం! నీ మాటల్లో ఆక్సిజన్ వుంది. త్వరగా రాజీ! హోకేసుల్లా ఉన్నవాళ్ళిద్దరితో ఏం జత నీకు? నాకేం నచ్చలేదు. మళ్ళా మనకి టైం గూడలేదు. సాయింత్రం ఏడింటి కల్లా మాఅమ్మ నన్ను ఇంటికి తీసుకెళ్ళి పోయి' ఎయిర్ కంప్రెస్ గదిలో, వాబెడమీద పడుకోబెట్టేసి, జోలిపాడేస్తుంది. ఇది హాస్యంవాదు. మా అమ్మ ప్రేమ. ఇంకా చెప్పాలంటే ఒక్కడే కొడుకు నవడం మూలాన నాకొచ్చినచావు. అయ్యో! వెళ్ళి పోతున్నావేం? చూపులలా నామీద గుచ్చుతా వెండుకూ? నిన్ను నేనేం వెళ్ళమనలేదే? నీకూ వెళ్ళాలనిలేదు. నీనడకే చెప్తోందా సంగతి. బాలిలేని ఆ శూర్యణు మార్పు

1-11-68

వరల్డ్ వార్ తో నాశనమయిపోయినా నీకేం వట్టదు. నిన్ను వట్లంకి కారువవగా అమ్మి పారేయాలి. అవి గోల్డ్ స్పాట్ లో నీరక్తాన్ని పీల్చేస్తూంటే, అదే నీకు సరయినశిక్ష. వారాణ్ణి ఎదురుగా లేపోతే వేనికేం తినగలను? నావల్లకాదు. వోహో! ఆదాళ్లగదిలో కూర్చుండి పోయావా డార్లింగ్! ఆవెధవాయ్ అన్నచూటకు నేను నీకు క్షమార్పణ చెప్పకొంటాను నుకు మారీ! ప్లీజ్! ఏమీ బాధపడకు బాధ పడితే నామీదపట్టే! హాల్లో పేకాట రంజగా పాగుతోంది నేను వాళ్లదగ్గరే కూచోని నీకీసం ఎదురు చూస్తుంటాను ఏం?...

‘ఏరోయ్! నీకూ వెయ్యమంటావా?’ గుంపులో ఒకడడిగాడు.

‘వద్దు’ అప్పుడప్పుడు బయటికొచ్చి తనవంక చిరునవ్వు విసిరి వెళ్తేండా అమ్మాయి. గంటలు నెకండర్లా గడచినయి. అయిదు న్నరయింది టైము. మనకచీకటి అలుము కొంటోంది ఇంకోగంటలో అమ్మ తనని తిరుగుప్రయాణం కట్టించేస్తుంది. ఈ లోపలే తన ప్రాణానితో మూర్ఖాడాలి. అదిగో! టాయిలెట్ అవుతోన్నట్లుంది. చేతిలో దువ్వెనా, పొడరుదబ్బా! త్వరగా కానీ రాణీ! టైము ఆరయిపోయింది. ఎవరిగడవల్లో వాళ్లున్నారు. మనం మాట్లాడుకోవాని కిదేసమయం! హాయ్ హాయ్! పచ్చేశావా?...

వెనుక పిల్లల బెటాలియన్ వీళ్లందరికీ నాయకురాలిలా ఉండే! అందరూ పాలో మని మేడ ఎక్కేస్తున్నారు. తనవంక మళ్ళీ అవే చూపులు. అదే నవ్వు. మేడ మీద ఇంకెవ్వరూలేరు. ఇదే సమయం. పిల్లల కాయలందరినీ తరిమేస్తే బాగుండు. ఇంకాలెవ్వం చేస్తే లాభంలేదు. తనూ మేడెక్కేయాలి. పిల్లలందరినీ ఏదో ఆట లాడిస్తోంది వరండాలో. తనని చూసి కూర్చుండల్లా లేచి నుంచుంది బాగా పిగ్గిపడి పోతోంది పావం! తనిక ధైర్యం చేసేయాలి.

‘ఏమండీ!’ తలెత్తి చూసింది.

‘ఒక్కసారిలా ఎస్తారా! కొంచెం మాట్లాడాలి...’

వచ్చి కొంచెందూరంలో నుంచుంది తల వంచేసుకొంది. తనకి మాటలు దొరకడం

లేదు. తనేం మాట్లాడదల్చు కొన్నాడో గూడా గుర్తులేదు.

‘ఏమండీ! మిమ్మల్ని వోదేవతలా పూజించుకొంటాను. అంతగా మిమ్మల్ని ప్రేమించేను. చెప్పండి, మన వివాహానికి మీకేమయినా అభ్యంతరమా?...’

‘నా కభ్యంతరమా? ఎందుకంత పరిహాసం చేస్తారు?...’

మైగుడ్ గాడ్! దేముడున్నాడండీ! అతనే మిమ్మల్ని నాకిచ్చేడు. చాలా మంచి డండీ!’

కిలకిల నవ్విందామె.

‘మీ పేరు?’

‘జ్యోతి!’

అవును. నా తెలివితక్కువ. పేరడగడ మేమిటి? మిమ్మల్ని చూస్తే చాలు మీ పేరెవరికయినా తెలిసిపోతుంది.

పిల్లలకాయలందరూ హోరున అరచు కొంటూ వచ్చేశారు.

‘అక్కా సోబాబు! దొరికిపోయాడు...నిడే దొంగ...’

‘నాకేం వేనొప్పుకోను. ముందు శంకరం కాడే బయటికొచ్చేడు...’

ఎవరో మెల్లెక్కుతున్న వప్పుడు.

‘నేను పస్తానండీ! మిమ్మల్ని మా అమ్మకు చూపిస్తాను...ఏం?...’

కొంచెంగా వెక్కిరించింది అమ్మాయి. అప్పుడే ఇంత చనువా జ్యోతి! కొన్నాళ్లగు నీపనిచెప్తాను. టా...టా...

ఏడయి పోతోంది టైము. తన వెనుకే మేడదిగి వచ్చేసింది జ్యోతి. చూపులు కలుసుకోవంలో ఎంత తియ్యదన ముందని: అనుభవం అవాల్సిందే!

‘పవరా! వెళ్లం! కారు వచ్చేసింది...’ అమ్మ బయటకు నడుస్తోంది. కారుడోర్

‘సెఫ్టలెస్ మెతడే...’

తెరచి వట్టుకొన్నాడు (డ్రయివర్. ఇప్పుడ చెప్పేయ్యాలి అమ్మకి.

‘మమ్మీ! ఇన్నాళ్లనుంచి వాప్రాణం తీస్తున్నావ్! పెళ్లాడమని’ ఇప్పుడు నాకు వచ్చిపిల్ల దొరికిందమ్మా! ఆ పిల్లని చూచిస్తాను. మిగతాదంతా నువ్వే చూసుకో!...’

అమ్మ నంతో నంతో ఉపొంగి పోతోంది.

‘ఎవరా? ఏది ఆ అమ్మాయి...’

ఆదాళ్లందరూ కారుదగ్గర కొచ్చారు. స్వరాజ్యం పిన్నికూడా హడావుడిగా వచ్చింది.

ఏమాయ్! బాంబాయ్ ఎప్పుడేనావస్తే తప్పకుండా మాయింటికీరా ఏం!...’

పరుగుతో వచ్చి నుంచుంది జ్యోతి.

‘దొంట్లూ జ్యోతి! సమయానికి వచ్చావ్!...’

‘అమ్మా!...’

అమ్మ జ్యోతితో మాట్లాడుతోంది.

‘ఏమే జ్యోతి! వెళ్లిపోతున్నాము. అన్న టాగ్లరేయ్! నీకు జ్యోతి తెలియకదూ! స్వరాజ్యం పిన్ని కూతురు. నీకంటే వో పంపత్తరం చిన్నదే అనుకొంటాను. అంటే చెల్లాయ్ అన్నమాట...బి. యెస్సీ చదువు తోందిట బాంజేలో...’

జ్యోతి మెల్లగా వెనక్కువెళ్లిపోయింది. ఆ అమ్మాయి మొఖం తను చూడలేదు.

‘అవునా! నీకు నచ్చిన పిల్లన్నావ్! ఎవరూ?...’

‘హహహ! భలేదానివే మమ్మీ! సరదాగా అన్నాను. నాకు నచ్చడమేమిటి?...నీయిష్ట మొచ్చిన పిల్లనెవ్వయ్యవే! నేను మంచాల్చాయి పోయాను. విజం! నమ్మలేవా?...డ్రైవర్ స్పార్ట్స్ వెయ్...త్వరగాపోసి!

జ్యోతి మేడమీద కిటికీలో నుంచి చూస్తోంది. ఆ అమ్మాయికళ్ల వెంబడి నీళ్లు కారుతున్నాయి. పోజీజ్యోతి! కప్పంతానాడే! ఒకవెధవకి ఇలాంటి వెధవ జీవితమే ప్రసాదిస్తాడు దేవుడు. పోరీ! గన్నుచెల్లాయ్! అనలేను. మనం ఆ అరంంలో కలుసుకోలేదు. అంచేత కలుసుకొన్నట్లుగానే విడిపోవాం! ఇంకా వేగంగా డ్రైవ్ చెయ్యరాజూ! చేతగాపోతే నువ్ తప్పుకో వేస్తాడుపుతాను. ఏమిటమ్మా కన్నీళ్లంటావా?...చచ్చ...కాదునుమ్మీ కంటాళ్ల నల కలుపడినయి నిజం. కావాలంటే నవ్వు తిను...నరా!.....

అయి
జూరరుడు!

అక వరం దిసరికం

పాల్వండు

అమర ప్రేమికుల ఆత్మహత్య

17 ఏళ్ళ రాజీవి అనే ఆమె 29 ఏళ్ళ వైద్య వాధన్ అనే అతన్ని ప్రేమించి, అతన్ని పెళ్ళి చేసుకోవాలని తీర్మానించుకుందట. కానీ ఆమె తలిదండ్రులు ఆమెకు మరొకతనితో ఆగష్టు నెలలో వివాహం జరిపేశారుట. అయినా రాజీవి మాత్రం వైద్యవాధాన్ని రహస్యంగా కలుసుకుంటూనే వుందట. మొన్న 5వ తేదీ యిద్దరూ తిరుపాపుళియారులో భారతీ లాడ్జ్ లో ఒక రూమ్ తీసుకున్నారుట. 8వ తేదీ వరకూ ఏ గొడవా లేదు. 9వ తేదీన రాత్రి వేసుకున్న తలుపులు తొమ్మిదవ కూడా తెరవకపోయేసరికి అనుమానం వచ్చి లాడ్జ్ యజమానులు పోలీసు రిపోర్ట్ చేసి, వారొచ్చి తలుపు ఉతక ఎత్తి లోపలకు ప్రవేశించారుట. బోపం రాజీవి, వైద్యవాధన్ చనిపోయి వున్నారట. వారి పక్కనే నల్లల మందు సీసా వుందట— ఖాళీగా.. విషయాన్ని అర్థమయ్యేలా విప్పి చెప్పడానికా అన్నట్లు. లైలామజ్నాలు, రోమియో జూలియట్టు యీ కాలంలో లేరని మనం గుండె బాదుకో నక్కరలేదు...

డొంబరూహాద్రి
అంసుకీ
యలగ్నాడొంద
ప్రసంగం

ఆదృశ్యమైన అమ్మాయి ప్రత్యక్షం

కొచ్చిన్ (కేరళ) లో ఓ అద్భుతం జరిగింది. జెట్టి అనే 24 ఏళ్ళ అమ్మాయి అదృశ్యమై, తిరిగి ప్రత్యక్షమయిందట. ఆమె తన పోదరుని యింటో బాత్ రూములో స్నానాలేసి స్టీజిలో కనబడిందట. ఆమె ఆ బాత్ రూములోకి ఎలా వచ్చిందో మాత్రం ఎవరికీ అంతపట్టలేదట.

ఒకే కాన్పులో ఆరుగురు పిల్లలు

ఇంగ్లండులోని బర్మింగ్ హామ్ నగరంలో నివసించే షీలా అనే అమ్మాయి అమాంతం ఆరుగురు పిల్లల్ని కనిపించటం. ఈ పిల్లలతో పలుగురు ఆడవారు ఇద్దరు మగపిల్లలూట. ఆఖరి ఆడపిల్ల మరణించిందట. ఇరుగురూ క్షేమంగా వున్నారు. 'మా అమ్మాయి కవలల్ని కంటుందేమో ననుకున్నాను. తీరాఆరుగురై కన్నగి' అందరూమే తల్లి.

* * *
'నిశ్శబ్దం' అని గోలచేసే చోటల్లా అరుస్తాం— కానీ నిశ్శబ్దం ఎంత భయంకరమైనదో, ఎంత భరించరానిదో మాత్రం ఎవరికీ అర్థం కాదు. జర్మనీలో కొటన్ నగరంలో 20 బిడ్డలు ఇర్బుచేసి ఓ భవనం అరికట్టే వద్దలతో కట్టారట. అయితే యీ భవనంలో పనిచేసేవారంతా తోకలి నిశ్శబ్దాన్ని భరించలేక మొగ్గోమని "ఈ నిశ్శబ్దాన్ని మేము భరించలేము. మాకు కనీసం శబ్దాలు కావాలి" అని గోలచేశారట. ఇప్పుడు ఆ భవనం కట్టినవారు గొడలకున్నామట పెట్టి లోపల యంత్రాలను అమర్చుతున్నారు. ఆ యంత్రాలద్వారా కార్లు, వెటరునరీస్ శబ్దాలు, హారను శబ్దాలు, మనుష్యులు నడుస్తున్న శబ్దాలు—యివే గాక టెలిఫోన్ మోగుతున్న శబ్దాలు పంటికి కూడా వినిపిస్తుంటాయట.

* * *
నాగలాపురం గ్రామ ఉపనర్సించి శవం కర్నూలుకు వెళ్లే మెయిన్ రోడ్డుపక్కగా వడి వుందట. ఈయనను ఎవరూ, ఎందుకు ఎప్పుడు చంపారో యింకా తెలలేదు. పీపుల్ ఆర్ బిజీ...

టిక్కెట్టు లేకపోతే అరణ్యవాసం!

రైళ్ళల్లో ప్రయాణాలు చేసేవారికి యీమధ్య టిక్కెట్టు కొనుక్కోవాలన్న వాంఛ బొత్తిగా పోయిందని యీ టిక్కెట్టు లేని ప్రయాణీకుల నల్ల ఆ శాఖకు కోట్ల కొద్దీ నష్టం వస్తోందనీ, కనుక వాళ్ళకు తేవలం అనరాదని విధించడమే గాక అట్టివారిని పూర్వగాడా లేనిచోట నట్టడ విధానం దివీ పారెయ్యాలని శ్రీ మొరార్జీదేశాయ్ అన్నారు. టిక్కెట్టు కొనలేదని నట్టడవిధానం

కేకాన్నా..!
పైకి సంపించి
సారూ..!

దివి పారేస్తే ఏ పులలో, పింహలో, లేక ఎలుకతో ఆ టిక్కెట్టు లేని ప్రయాణీకులను చంపేస్తే— మళ్ళా ఆ కేసు పరిశోధనకు పోలీసుశాఖ బయలుదేరవచ్చు—అయ్యా యిదో అదనపు ఖర్చుతో కూడుకున్న శ్రమకాదు—పైగా మనింట్లో పడ్డ దొంగను మనం కొట్టారా. చట్టానికి వప్పుజెప్పాలి అని రూబులున్న యీ స్వతంత్ర భారతదేశంలో యిలాటి విదూరం జరగవచ్చు! ఇది పొరపాక్కుల భంగం కాదు! టిక్కెట్టు లేకపోతే డబ్బు వసూలు చేయాలి. లేకపోతే కోర్టు ద్వారా శిక్ష వేయాలి. కాదు—యు అల్పే ధింకిట్!

అ జ్ఞా గ్రంథ!

అజ్ఞాగ్రంథ అకాం మృత్యువుకి తల్లి అని అర్థం అనే అన్నారా. అరణికి సమీపంలో వున్న కల్లు మంగళం అనే వూళ్ళో 15 ఏళ్ళ వశవి అనే కుర్రాడు పిండమరలో పడి నల్లిగా చనిపోయాడట. మిషను వేసి, అది తిరుగుతుండగా, చక్రానికి బెల్లు తగిలించవోయే వరికి, బెల్లు వూపుకు తట్టుకోలేక గిర్రున తిరిగి చక్రంలో కాలవడి, చూడిపోయిందట. మిగిలిన మనిషిలంతా వుండవుండగా అయిపోయి, అక్కడి కక్కడ చనిపోయాడట—పాపం!

కట్టెలు కొట్టడానికి అడవికి తనతో రమ్మంటే రాతేదన్న కోపంతో మునుస్సాని అనే అతను తన భార్యను కొడవలితో వరికి చంపేశాడట. ఇది ఆరూర్ తాలూకా కలవరపరవళ్ళ అనే గ్రామంలో జరిగింది. తన కోపమే తనకు శత్రువు అని వుత్తినై అన్నారా!

వ్యక్తిగత వైరాలు

చిన రామయ్య అనే హరిజనుడు అక్టోబరు 2వ తేదీన పాలంనుంచి తిరిగి యింటికి వెళ్తుండగా వో ముగ్గురు హరిజనులూ యీ టెలతో, గొడ్డళ్లతో అతనిని గాయపరచారట. ఆసుప్రతికి తీసుకువెళ్లె దారిలో అతను చనిపోయాడట. ఇది కంచెకవర్లలో జరిగింది. ఈ హరిజన యువకుని హత్య కేసులం వ్యక్తిగత నైరాలతో జరిగినదేగాని, హరిజన ద్వేషం చేసినది కాదు అని శ్రీ బ్రహ్మానందరెడ్డి అన్నారు.

మధురలో ప్రసూతి కేంద్రంలో చనిపోయిన ఒక శిశువు కలెబరాన్ని కుక్క కరుచుకుపోయిందట. గేటు దగ్గర కాసేప కుక్కలతో పోట్లాడడానికి నేల మీద పెడితే, అలోగా అసలు వారొచ్చి ఆ శిశువు శవాన్ని తీసేసుకున్నారు. ముఖమంతా కొరికేసిందట. పాట్లు వద్ద బొక్క పెట్టిందట. అయ్యా శిశువు మరణించినా, యీ రకమైన చిత్ర హింసాకాండ జరిగితే ఆ తలదండ్రులు ఎంత విలపిస్తారు! ఈ తప్పెవరిది? అనుపత్రివారిది కాదూ!

లోగడ కొన్నేళ్ళ క్రితం బరికున్న శిశువునే చంపి నోట కరుచుకు పారిపోయిందో కుక్క గుంటూరు అనువత్తిలోంచి—మీనా జ్ఞాపకం వుండి వుండాలి—కాదూ!

కిన్యాశుల్కం నిర్బంధ వివాహం!

బల్ బీర్ థాక్ అనే 19 ఏళ్ళ అమ్మాయిని మంచానికి గొలుసులతో కట్టేసి “మేం చెప్పి నతన్ని పెళ్ళి చేసుకోడానికి వోప్పుకుంటావా? లేక ప్రాణాల మీద ఆశ వదులుకుంటావా.” అని ఆమె తండ్రి తాల్ లోక్ థాక్ కత్తిలో బెదిరించాడట. అతనికి యీ క్రియలో 17 ఏళ్ళ కొడుకు, 18 ఏళ్ళ కూతురూ కూడా సహాయం చేశారట. పెళ్ళికొడుకు వడ్డ నుంచి కట్టుంగా రెండు వేలు తీసుకున్నాననీ, కనుక పరువు పోకుండా అతన్నే పెళ్ళి చేసుకు తీరాననీ, లేకపోతే చంపేసి అయినా తన పరువు కాపాడుకుంటాననీ తాల్ లోక్ థాక్ ఆమెను బెదిరించాడట. ఇది జరిగింది భారతదేశంలో కాదు, లండన్ లో. ఈ విషయం మీద కేసు కోర్టులో నడుస్తోంది— మన్లో మనమాట.. అడవిల్లలకు కట్టుం యిస్తారా? తీసుకుంటారా? కులాలను బట్టి మారుతుందేమో—మేరీ!

మీ ఇల్లాలు పాక కళ్ళలో ఉత్తమముగా వెలయుటకు ప్రపంచ ప్రసిద్ధిగాంచిన వంటకు కావలసిన **లాల్లా** మసాలా ద్రవ్యములు ఇవ్వండి

నిండు వానవయసు, శ్రేష్ఠమైన ఉపయోగము లాలావారి ఎగుమతి చేయబడు మసాలా ద్రవ్యములు ప్రపంచములో నాగరికతలో ఉన్నత స్థానములను గడించిన అమెరికా, ఇంగ్లాండు, ఆస్ట్రేలియా మొదలగు 50 కన్న ఎక్కువ రేషములలో ఉపయోగపడి ప్రసిద్ధిగాంచియున్నవి. వరికాక పోషక శక్తిగల వస్తువులకోసం, 100% పరిశుభ్రమైన, లాలావారి మసాలా ద్రవ్యములు, మాత్రమే యంత్ర పాదపములతో చేయి తగలకుండా తయారుచేయబడినవి. అవి సత్వము గాంచివలసిన మసాలా ద్రవ్యములను లాభియెత్తున ఎగుమతి చేయువారి వద్దనుండి వచ్చుచున్నవి.

పి. మిట్టలూల్ లాలా అండ్ సన్స్
అమెరికా, మద్రాసు-29, ఫోన్ : 64041

మసాలా ద్రవ్యములలో అధిక రుచిగలవి **లాల్లా వారి మసాలా ద్రవ్యములు**

వన్యం పొడి (పిండి) మొదలైన గతం మసాలా పొడి

ఆంధ్రప్రదేశ్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్
మెన్స్ శ్రీనివాస ఎంటర్ ప్రైజెస్
44/162, ప్రకాశంనగర్, కర్నూలు (A.P.)

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో స్థాకిస్టులు :

- (1) P. శ్రీరంగయ్యశెట్టి, జనరల్ మర్చంట్, కదిరి
- (2) నల్లసాయి ఎంపొరియం, 9-420, సె.బాన్ రోడ్, అనంతపురం
- (3) నియో ట్రేడర్స్, 249, 2RT, విజయ నగర్, హైదరాబాద్ -28
- (4) జై హింద్ ఎజెన్సీస్, 18-145, సె.హబ్ రోడ్, కర్నూలు
- (5) జై జనతా ఎజెన్సీస్, 3-294, టి.రెవెన్యూ, నంద్యాల
- (6) రవి ట్రేడర్స్, లీలామహల్ రోడ్, కొత్తపేట, గుంటూరు-1
- (7) యన్ ఆర్, జనరల్ మర్చంట్స్, మొయిన్ రోడ్, విజయనగరం-2
- (8) ద్వారకా ఎంపొరియం, కో-ఆపరేటివ్ కాలనీ జంగ్షన్, విశాఖపట్టణం
- (9) కర్నూ ఎంటర్ ప్రైజెస్ (క్రాస్ థియేటర్ రోపం) వల్లభాబుస్ట్రీట్, కాకినాడ-1.
- (10) వడ్లతి ట్రేడింగ్ కంపెనీ, ఏలూర్ రోడ్, విజయవాడ -2

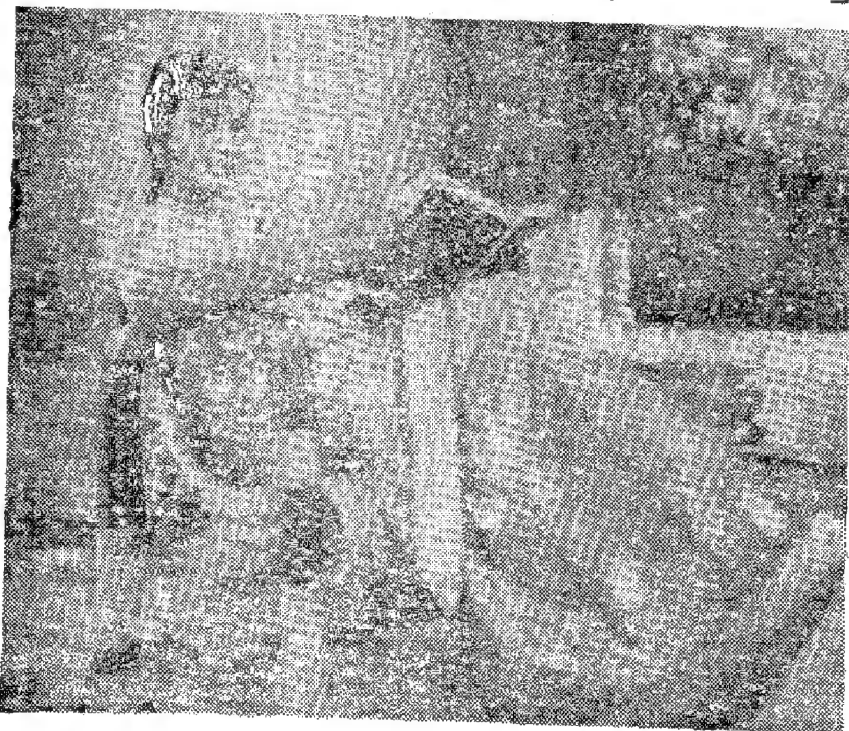
నటి సంధ్యారాణి

ఇటీవల విడుదలయిన 'జలేమొనగాడు'లో ఆటపాటల్లో ఓలలాడించిన అందగత్తె గానూ, - 'సుడిగుండాలు'లో వయసుమిల్లిన మహిళగాను నటించిన కుమారి సంధ్యారాణి; ఒకదానికొకటి సంబంధంలేని ఆ రెండు బామికల్ని ఎంతో వేర్పూటో ఒప్పించి రసజ్ఞులయిన ఆంధ్రప్రేక్షకుల ప్రశంసల్ని అందుకున్నది.

అంతకుముందు విడుదలయిన తేనె మనసులు, కన్నెమనసులు, ఇద్దరు మొనగాళ్లు, మరపురానికథ, అసాధ్యుడు మొదలైన తెలుగు చిత్రాలలోనేగాక 'ముహూర్త'

ఫోటోలు: ప్రభాకర్
ఇంటర్వ్యూ: మోహన్ కుమార్

'జలేమొనగాడు'లోని వాక్రాలు పోషించి ఉత్తమనటిగా రాణించాల్సి కోరిక'

'క్రికెట్ మాన్ అండ్ యిష్టం'

నాకో' అన్న ఒక తమిళచిత్రంలోనూ నటించి యిక్కడివారి అభిమానాన్నికూడా పంపించుకున్నది.

'ఇద్దరు ముగ్గురు మళయాళ చిత్రాల వాళ్లు అడుగుతున్నారు. ఆ భాష చిత్రాలలో నటించమని...ఇంకా ఏ విషయమూ నిర్ణయించుకోలేదు.' అన్నది సంధ్యారాణి.

* * *

'అమధ్య డార్జిలింగ్, 'కాలింసాంగ్ వెళ్లానండీ! అక్కడి పరిసరాలు ఎంత కాపున్నాయనుకున్నారు. బ్యాటి ఫు లో అట్యానేసియర్'. ఎంతో ఉత్సాహంతో చెప్పింది సంధ్య.

'డార్జిలింగ్ ఎందుకు వెళ్లారు, వేసవి విరామానికా ?' అడిగాను.

'ఇంకా నయం! పికారుకా? అని అడిగారు కాదు...మనీవర్తగారు హిందీలో రంగుల్లో తీస్తున్న 'మన్ కీ మీత్'లో నటిస్తున్నానుకదూ. ఆ చిత్రం అవుట్ డోర్ మోటింగ్ అక్కడ జరిగింది. అందుకని వెళ్లాను. ఇంకా అందులో ముఖ్య పాత్ర ధారులుకూడా వచ్చారు. అక్కడ నూకొక లాడ్జీలో విడిది యిచ్చారు. ఆ పరిసరాలు, ఊరు నూడాలని ఎంత కుతూహల వడే

వాళ్ళమో—షూటింగ్ అంటే అంత విడుదలైపోయింది. తెల్లవారుజామున 3-30 గం|| లకు లేచేసేవారు. వేళ్ళుకొంకర్లు పోయే చరి. ఆ చరిలో మేకప్ లూ, డ్రెస్ ఛేంజిలూ చేసుకుంటూ వాణికిపోయే వాళ్ళం. అంతటి చరిలో కదులుతున్న రైలుమీద పాట చిత్రీకరణ — డాన్స్ మూవ్ మెంట్స్ యివ్వాలి. వాణికిపోయే అ చరిలో మూవ్ మెంట్స్ వచ్చేవి కావు, ఎలా?... అలాగే నిలిదొక్కుకుని చక్కగానే పూర్తి చేశామనుకోండి...అంతవరి అన్న మాట! డాన్సింగ్ కన్న కాలింపాంగ్ యింకా బాగుంటుంది. అక్కణ్ణించి కాలిం పాంగ్ కి రెండున్నరగంటం ప్రయాణం! ఆ షూటింగ్ గురించి నెల్లళ్ళు ఉన్నాం అక్కడ !'

'ఈమధ్య ఆ పిక్చర్ షేడోర్ షూటింగ్ కి బొంబాయి వెళ్లాను. నేను మరొక చేసిన లాడ్జీలో వాడైరి మరచిపోయి వచ్చేశాను. రోజూ డైరీ రాసే అలవాటు.

అది (శ్రీక) పోనటం కొంత దిగులుగానే ఉంది. ఆ హోటలువాళ్ళకీ, ప్రొడక్షన్ వాళ్ళకీ కూడా ఉత్తరాలు రాశాను, చూపి వంపించమని. వాళ్ళనుంచి అసలు జవాబే లేదు' అన్నది సంద్య. ఈమాటలంటు న్నప్పుడు అమె నదనంతో నిజంగానే దిగులు ద్యోతకం అయింది.

* * *
'పెళ్లి చేసుకోవాలను కుంటున్నారా?' అని నేనడిగిన మరో ప్రశ్నకు పమాధానం చెబుతూ 'నో! ఇప్పట్లో ఆ ప్రసక్తి లేదు. నటిగా ఇంకా ఉత్సృష్టమైన పాత్రలు పోషించి ఉత్తమనటిగా రాజీం చాలనేది వా ప్రస్తుతపు కోరిక. ఆతర్వాత వివాహసమస్య' అన్నది.

సహజమయిన అందమూ, అకర్పణా కలిగిన కుమారి సంధ్యారాణిలో అల్లరి, చిలిపితనమూ, మూర్తిభవించి ఉన్నవి. పెట్స్ లో ఉన్నప్పుడుగానీ, ఇంట్లో ఉన్నప్పుడుగానీ—తనచుట్టూ పున్నవాళ్ళని

వచ్చిస్తూ; తను నవ్వుతూ ఎంతోసేపటి తిన్నంది సంద్య. ప్రస్తుతం కలిపాచ్చిన అభ్యుష్టం, నేనంటే నేనే! వింతకాపురం, ప్రతీకారం, ప్రతిమా ఫిలిమ్స్ చిత్రాలలో నటిస్తున్నది.

'క్రికెట్ మూవ్ అంటే నాకు చాలా యిషే మండి! ఇక్కడ మాయింట్లో తీరికగా పున్నప్పుడల్లా ఆడుతూ పుంటాను. చిన్నప్పుడు 'తీరెగ్ డ్ రెస్' అని ఒక ఆటవుంది. ఆ ఆటంటే అప్పట్లో ఎంతో లైకింగ్.'

వ్యయంగా వంటచేయటం, పాటలు పాడు కోవటం, మంచి మంచి పాటలు వినటం పంద్యారాణి పరదాలు.

అందచందాలు, చదువు, సంస్కారం; నటనలో కృషి, నాట్యంలో వేరు ఉన్న కుమారి సంధ్యారాణికి మన నిర్మాతలు కథా నాయకి వేషాలిచ్చి ఎందుకు ప్రోత్సహించడం లేదన్నది ప్రశ్న ! ●

కుమారి_భవించిన అల్లరి-చిలిపితనమూ...

సహజమైన అందమూ—అకర్పణా...

కె. జానకిరాణి, బాపట్ల.

ప్ర: మనిషికి జీవితంలో యెప్పుడు ముఖ్యాంతులు లభిస్తాయి ?

జ: అనుకున్నవి జరిగినప్పుడు; అందరికీ మంచిగా వున్నప్పుడు.

మచ్చ వెంకట రమణయ్య, ఉరవకొండ.

ప్ర: విద్యావంతులయినవారు, ఉన్నత భావాలు గలవారు సి ని మా లో చీరడం గురించి మీ అభిప్రాయం ?

జ: ఇప్పుడు సినిమాలో వున్న వాళ్లలో చాలామంది విద్యావంతులే వున్నారు; ప్రతివారికీ ఉన్నతభావాలు వున్నాయి.

ఎం. ఇందిర, బరంపురం.

ప్ర: మీరు వేసుకుంటున్న డ్రెస్ కు గాని ఆడవాళ్ల పరుపు టీసున్నారండి? వేసు ఒక స్త్రీ అని ఎందుకనుకోరు మీరు?

బహుమతి పొందిన ప్రశ్న

జి. భోగేశ్వరం, కోట.

ప్ర: అద్దంలో మీ ముఖం చూసుకుంటున్నప్పుడు మీ మనోభావాలు యెలా వుంటాయి ?

జ: అద్దంలో చూస్తున్నంతసేపు నేను మీ అభిమానాన్ని యింతగా చూరగొన్నందుకు నాపై నాకే ఈర్ష్య వున్నది.

నిజం

లలిత * * * * *

*** హాసం ***

జ: అంటే మీ వుద్దేశ్యంలో డ్రస్ వేసుకోడం తప్పా? మీరు యిలాంటి ప్రశ్నవేసి 'స్త్రీ' అనేడి పదాన్ని చులకన చేస్తున్నారని యెందు కనుకోరు.

ఎన్. ఆనంద్, గుంటూరు.

ప్ర: ముద్దులగురించి మీ అభిప్రాయం అన్న ప్రశ్నకు బహుమతి యిచ్చారే? ముద్దులంటే మీ కంత యిష్టమా? పైగా వసిదాన్ని అని బుకాయస్తారే ?

జ: ముద్దులపై నాకుగల అభిప్రాయాన్ని వెల్లెబుచ్చాను. బహుమతి నిచ్చింది వ్రాతా సంపాదకులు. అవును! ముద్దులంటే నాకు చాలా యిష్టం. ప్రతిరోజు బుజ్జుబుజ్జు ముద్దులు తనివీటిరా ముద్దు పెట్టుకోవడం నాకు సరదా; వసిదాన్ని అన్నందువల్ల మీ వయస్సేమయినా పెరిగిందా? లేక మనస్సేమయినా విరిగిందా ?

కె. రామకృష్ణ, హైదరాబాదు.

ప్ర: ఎవరయినా మన విషయంలో ఒక తప్పుడుపని చేస్తే వారిని మింగేద్దా మన్నంత కోపం వస్తుంది ? మరి అదేవని మనకు మనమే చేసుకుంటే మనపై

మనకు అలాంటి కోపం రాదెందుకని ?

జ: మనంచేసేతప్పుల్ని యింకొకరు వేరెత్తి చూపిస్తే మనస్సు వేడెక్కి కోపాన్ని రప్పిస్తుంది. మనకు మనంగా తప్పుచేస్తే మనస్సులోనే కుమిలి కుమిలి మనిషిని కృంగిదిస్తుంది.

కె. రవికుమార్, బాపట్ల.

ప్ర: మీరు సెన్సారు బోర్డు మెంబరయితే తెలుగుచిత్రాల సామయి పరుగుతుందంటాను ? మీరమంటారు ?

జ: ప్రేక్షకుల అభిరుచుల్ని బట్టి చిత్రాలస్థాయి అటు, యిటుగా వుంటుంది. ఎవరూ సెన్సారుబోర్డు మెంబరయినా చేసేవరకే చెయ్యగలరు. ఎం. ఉదయకాంత్, హైదరాబాద్.

ప్ర: మీ దృష్టిలో మనిషికి విలువ నిచ్చేదేది ?

జ: మంచి మనస్సు.

బికుమళ్ళ కృష్ణమూర్తి, హైదరాబాద్

ప్ర: మీ కంటే నాగా నటిచంద్రగిరి నటిచంద్రగిరి చిత్ర పరిశ్రమలో ప్రవేశిస్తే మీరు ఆమె నట్ల ద్వేషము, అనూయ కను బరుస్తారా ? లేక అభిమానము, ఆప్యాయత చూపుతారా ?

జ: నాకంటే బాగా నటిస్తే ఆమె నటనపట్ల ద్వేషము, అనూయ వుంటేనేగాని వ్యక్తిలో రాణింపు రాదు; ఉత్తమనటిగా ఆమెను మనస్ఫూర్తిగా అభిమానిస్తాను.

కె. సంగన్న, కూడేరు.

ప్ర: ప్రేమ అంటే ఏమి ? ఎన్ని విధాలు ? ప్రేమకు అందరూ పాత్రలేనా ?

జ: ప్రేమ అంటే పవిత్రతతో కూడిన అభిమానం అని నా అభిప్రాయం. దాన్ని యెన్నివిధాలుగా నయినా మనం ఆచరణలో పెట్టవచ్చు. ప్రేమకు తర, తమ భేదాలు లేవు.

ఎం. వి. రమణ, గూడూరు.

ప్ర: ప్రస్తుతం వెలువడుతున్న చిత్రాలపై మీ అభిప్రాయం ?

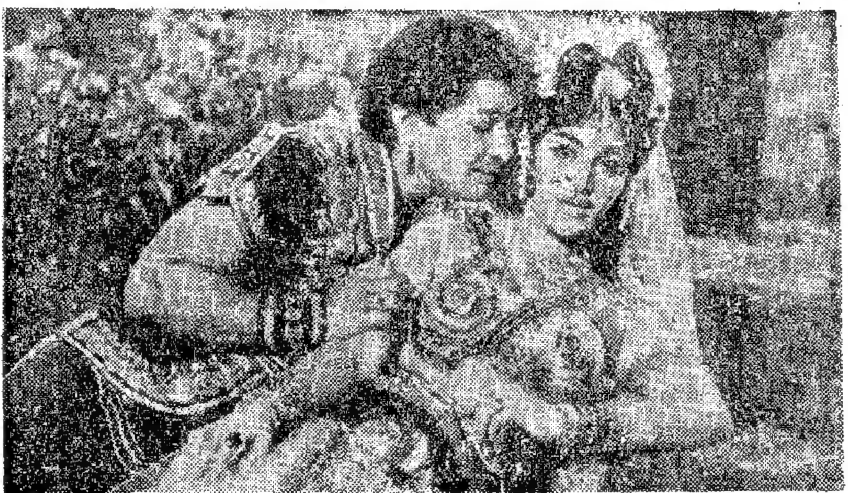
జ: నా అభిప్రాయంకన్నా మీ నిర్ణయమే మాకు ముఖ్యం.

ఇ ప్రభాకరరెడ్డి; పేమలత ఆదర్శ భావత్రయ. వారి కుమార్తె విజయలలిత; ఆమె కొంతారావును ప్రేమిస్తుంది; కొంతారావు ధూళిపాళ కుమారుడు; ధూళిపాళ వద్ద సత్యనారాయణ పుట్టాడు; సత్యనారాయణ కొడుకే రాజదాసు.

విజయలలితకు పుట్టినరోజు; ఆరోజురా వేయిగా పుండాలి; అందుకే ఆమె గజ్జె కట్టింది; చెంగు చెంగున వాట్యం చేసి కొంతారావును మురిపించింది; అటుతోనే గాక కమ్మటిపాటలో కొంతారావు పృథ్వీయాన్ని పులకింపచేసింది. విజయలలిత కొంతారావును ప్రేమించిందని వ్రాసాను. ఆమెను కొంతారావు వరిస్తాడా? వీళ్ళ ప్రణయం వరియ్యుతుందా? ధూళిపాళకు వీళ్ళ పెళ్ళి యిష్టమేనా? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం సురేష్ పిచ్చర్ని విరిగిస్తున్న జానపద చిత్రం విడుదలచే తెలుస్తుంది. బి. విశ్వనాథం దర్శకత్వం వహించే యాజానపదంలో కథకు ప్రాముఖ్యత యెక్కువ. ఒకే వ్యక్తిని యిద్దరు ప్రేమించడం, తెలిసిన తర్వాత ఒకరికొకరు మరొకరు ప్రాణత్యాగం చెయ్యడంలాంటి సెంటిమెంట్స్ గల చిత్రంగా కె. వి. శ్రీనివాసరావు కథ వ్రాయబడింది. కథాబలానికి జానపదం సముద్రాల సంభాషణలు మరింత బలాన్నిస్తూన్నాయి. వేణు సంగీతాన్ని విన్నప్పుడూ; కె. ఎస్. రెడ్డి వృత్త దర్శకత్వంతో యా చిత్రంలోని నాట్యాలు మన హృదయానికి అనిర్వచనీయమయిన అనందమభూతిని తీర్చుకున్నాయి. ఈ చిత్రంలో విజయలలిత, కృష్ణ ప్రేమికులుగా పటించక పోవడం ఒక విశేషం. కృష్ణ గెటప్, ఆగెటప్ లో అతడు చేస్తున్న సటనా పటమ మీ మనస్సుల్లో ఒలని పొయిని మరింత పెంచేలా చేస్తాయి కృష్ణకుజోడి గీతాంజలి. కొడ్లకెనారలో రెండు పాటలను చిత్రీకరించి యిప్పుడు నాటిని మొదటిస్టాల్ లో పక్షం రోజులు షోన్ దోర్ షోటింగును జరిపిస్తున్నాడు నిర్మాత రామానాయుడు. ఈ చిత్రం నవయుగద్వారా విశాలాంధ్ర అంతటా విడుదలవుతుంది.

దివ్యశక్తులుగల వజ్రాలు

యొకే పరుడు కృష్ణ; ఆయొకే తోనే జీవితంతు డొలాడు; అనితిరి సాధ్య

'పేదవాళి పెద్దమ్మ'లో కొంతారావు, సమ్రు.

సినిమా

మయిన వజ్రాలను సంపాదిస్తాడు. మహిమాన్వితమయిన యీ వజ్రాలను తోక కళ్యాణానికై వివియోగించాలను కుంటాడుకృష్ణ; ఈ వస్తువులను తన్నరించ దల్చుకుంటాడు రావి కొండలరావు; అందుకే తన రూపాన్ని మార్చుకుంటాడు; యేదో మంత్రం జపించి వాణిశ్రీగా మారిపోతాడు; కృష్ణకు మధుపానం యిచ్చి అతనికి మత్తెక్కించి అతని వద్ద మన్న దివ్యశక్తుల మహిమను పఠించ చేస్తాడు; మైకంలోవున్న కృష్ణను బంధి

స్తాడు. ఈ వజ్రాలేమిటి? కృష్ణ యెలా వాటిని పొందగల్గాడు? వాటితో రావి కొండలరావుకు సనేమిటి? బంధించబడిన కృష్ణ తప్పించుకుంటాడా? దివ్యశక్తులను కోల్పోయిన కృష్ణ తిరిగి వాటిని పొందగలడా? అన్న సందేహాలకు భారతి పిచ్చర్ని విరిగిస్తున్న మహాబ్యం జానపద చిత్రం సమాధానం యిస్తుంది. రవి కాంత్ నగాయిద్ దర్శకత్వంలో యాచిత్రం సర్వాంగ సుందరంగా తయారౌతుంది. మల్లికార్జునరావు నిర్మిస్తున్న యాచిత్రం చాహాని స్టూడి యో తో విర్వరామంగా షూటింగు జరుపుకుంటుంది. అప్పలా

'చింతకాపురిం'లో కృష్ణ, శాంతనన్.

'మంకును బిలి'లో గీతాంజలి, రాజశ్రీ, తోటనేలూరి, ఎద్దునాథం.

చార్య గంభావణలు మీకు ఒక మహాకవిని
జ్ఞాపకం వరుస్తాయి. ఆ మహాకవి యొక్క
చిత్రం విడుదలయినప్పుడు మీకే తెలు

సినిమా

కోదండరాజుని చిన్నబుచ్చి నట్టపుతుంది.
మందరి; పాటలనుగూర్చి నేను పోగిడితే మీకు విభిన్న రాగాల్లో నుదురాలి మధు

'దేవుడుయిచ్చిన భర్త'లో పిజయలలిత, జయంతి.

మీకు తెలుసా?

ప్రముఖ గుణచిత్ర కథానాయకుడు
నాగేశ్వరరావు నిర్మించిన 'మడి
గుండలు' చిత్రాన్ని మెచ్చుకుంటూ
ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని వివిధ కేంద్రాల
తల్లి, దండ్రులు ప్రతిరోజు అసంఖ్యా
కంగా పుత్తరాలు వ్రాస్తున్నారు.

బ్రిటన్ లో కొన్ని థియేటర్లలో
హండిలు పెద్దారు. ఆ హండిలలో
పడే డబ్బు అయినా నిర్మాతలకే చేరు
తుంది.

ఎ. వి. ఎం. హిందీలో నిర్మించిన
'దో కలియా' (లేతమనసులు) గుజరాత్
రాష్ట్రంలో మాడు కేంద్రాలలో రజ
తోత్సవం జరుపుతుంది.

ప్రఖ్యాత హిందీ హాస్యనటుడు
మహమూద్ 'కబీ' పండుగనాడు
మహ్మదీయ పాంప్రదాయాన్ననుసరిం
చెయ్యివాడని అతివాటు అలా వచ్చిన
డబ్బును తన తల్లిదండ్రుల యిచ్చి,
అమె దగ్గర్నుండి ఒకే ఒకరూపాయి
పుచ్చుకుంటాడు.

వంగభాష చిత్ర నిర్మాతలు కథకు
ప్రాముఖ్యతను యిస్తారేగాని పెద్ద
తారాగణానికి కాదు. అందుకే కొత్త
నటీనటులు బెంగళీ చిత్రాల్లో
యెక్కువగా పరిచితమౌతుంటారు

మయిన పాటలను చిన్ని మున్ను కోదండ
రాజుకి ప్రత్యేక ప్రకటన నాకు వుదా
పయ్యా.

మాయమైన వజ్రాలహారం

పిపుమీద మచ్చ

మిక్కిలివేని గారాలకూతురు జయంతి;
అమెను ప్రాణప్రదంగా చూసుకునే న్నయి
నత్యనారాయణ; జయంతికి యివ్వే, ఇ
నిజయలలిత; జయంతి మెడలోని వజ్రాల
హారం మాయమైంది; అమె పిపుపై
ముద్రపడింది; మిక్కిలివేని, నత్యనారా
యణ జయంతిని నిండుకోలుపుతో అన
యన పరిచారు. దాన్ని జయంతి బరించ
లేక పోయింది; తన చెలియ విజయలలిత

Roopika

పాంగే వయసు రేపే మోహో వేశాలకి,
ఉరకలు వేసే మనసు చూపే
ప్రణయోద్వేగాలకి లొంగి పోతే
'బంగారు సందేలు' తోబుంధింపబడటం తప్పం!
చూడండి!

జూలూ పాలడ్రైస్

బంగారు సందేలు

ప్రొడ్యూసర్: చంద్రకేతం జి. రామకృష్ణ
నిర్మాత: వి. సత్యనారాయణ

పూర్వోక్త

NAVANA

ఒడిలో వారిపోయింది; తన ప్రియ స్నేహితు
కాలిని విజయలలిత ఓదార్చింది; మనం
యిక్కడ్నించి బయటపడి నీపై మోపబడ్డ
అపవాదును తొలగించడానికి ప్రయత్నించి
తీరాలి, అని జయంతితో చెప్పింది; ఇద్దరూ
అర్పరాత్రివేళ అందరూ గాఢంగా నిద్ర
పోతున్న అదను చూసి పురుష వేషాల్లో
బయటపడ్డారు; జయంతి చేసిన అపరాధ
మేమిటి? కన్నకూతుర్నే మిక్కిలినేని అస
హ్యం చూకోడానికి కారణమేమిటి? విజయ
లలిత యెక్కడ్నించి వచ్చింది? వీరిద్దరికి
గరి అనుబంధం యెలాంటిది? బయట
పడ్డ అబలలిద్దరూ ఏం చేస్తారు? ఈ
ప్రశ్నలకు సమాధానం గారి ప్రాడక్షన్స్
'దేవుడిచ్చిన భరత్' యిస్తుంది. స్త్రీలకు
పుండవలసిన లక్షణాలను చక్కగా తెలిపే
విధంగా యీ చిత్రం నిర్మించబడింది;
పాలగుమ్మి వద్దరాజు గవన ప్రతివారికి
సులభంగా అర్థమయ్యేట్లు సాగింది; భావ
నారాయణ, వద్దరాజు సంయుక్తంగా దర్శ
కత్వ భారాన్ని నిర్వహించిన యీ చిత్రం
పూర్వపిక్చర్స్ ద్వారా విడుదలౌతుంది. ఈ
చిత్రంతోని ముఖ్యపాత్రలను కాంతారావు,

సి ని క న

రాజశ్రీ, పత్యనారాయణ, విజయలలిత,
జయంతి, రాజబాబు, మిక్కిలివేని పోషిం
చారు. ఈ చిత్రం గోల్డెన్ స్కూ డియోలో
తయారైంది.

మగ దయ్యాలు

చలం పరుగెత్తుకుంటూ శోభన్ దగ్గరికి
వస్తాడు; అతని వాలకాన్ని చూసి శోభన్
బాబుకు కంగారెత్తింది; 'ఏమిటా? ఏం
జరిగింది' అని ప్రశ్నిస్తాడు.

'అదేనా వాడులేడు, వాడు దేవాంత
కుడురా. ఆ కొండ దగ్గర్నుండి సరాసరి
పోలినున్న ప్లంట్ వెళ్లాడురా' అని సమా
దాన మిస్తాడు చలం;

శోభన్ : అక్కడ యింకెవరయినా
వున్నారు?

చలం : ఆ, వున్నారు.

శోభన్ : ఎవరు?;

చలం : రెండు మగదయ్యాలు.

శోభన్ : అయితే యిండులో యేదో
కీటుకు వుంది; వెర్దాం వద అని చలాన్ని
పిలుస్తాడు. అమ్మబాబోయ్ నేనేం రానురా,

'నేనే మొనగాణ్ణి లో రామారావు, షేఖ

సి ని మా డైరీ

● విజయ, సురేష్ కంబైన్స్ తురయూర్ మూర్తి వ్రాసిన కథకు తమిళంలో నిర్మిస్తున్నారు.
మాధవన్ దర్శకత్వం వహించే యీ చిత్రంలో సాయిక కె.ఆర్. విజయ, జెమిని గోల్డ్ డిస్కాట్రాఫి
నాయం చేసే యీ చిత్రాన్ని రామానాయుడు నిర్మిస్తున్నాడు.

● నవోక్తి "సింధునంసారం" పూటంగు అక్టోబరు 16న రాత్రి తొమ్మిది గంటలనుండి
పండుగలకు జరిగింది. ఎన్.టి. రామారావు, ప్రభాకరరెడ్డి, వద్దనాథం పాల్గొన్నారు.
గంగాధర రావు నిర్మిస్తున్న 'యీ చిత్రానికి సి.ఎన్.రావ్ దర్శకులు.

● జయశ్రీధర్స్ పిక్చర్స్ "చెల్లెలికోపం" అక్టోబరు 31న విడుదలవుతుంది. మొదట్లో అక్టో
బరు 24న రిలీజ్ అవుతుందని ప్రకటించడం జరిగింది

● ఎ.ఎన్.ఆర్. అంజనేయులు సమర్పించు మాధవి పిక్చర్స్ "బందిపోటు దొంగలు" పూటంగు
పైద్రాబాదు సారథి స్టూడియోలో శరవేగంగా తయారవుతుంది. పేరుమోసిన తారాగణంతో
భారీ యెత్తున నిర్మితమయ్యే యీ చిత్రంతో నాగేశ్వరరావు, జగ్గయ్య, రంగారావు, గుమ్మడి,
జమున, కాంచన, ప్రభాకరరెడ్డి, రాజబాబు, రుక్మిణి, కె.వి.చలం మరియు నాగభూషణం
ముఖ్య పాత్రధారులు. ఈచిత్రాన్ని సుబ్బారావు, రాజేంద్రప్రసాద్ నిర్మిస్తున్నారు.

● ప్రముఖ కవిశిల్పి నటుడు ఎం.జి.రాంచంద్రన్ కు ప్రసిద్ధ చేపద్యగాయకుడు పి.బి.శ్రీని
వాస్ "ఇంగ్లీషు-యింగ్లీషు ఒరుగనియం" అనేది పాటను "కాదల్ వాగనం" చిత్రానికిగాను
కె.వి. మహదేవన్ పంగిత సారథ్యంతో పాడారు.

అంటాడు చలం. ఈ సన్నివేశం పి. మల్లి
శార్వానరావు నిర్మిస్తున్న మదిపిక్చర్స్
లోనిది. ఆ కొండనుండి బంగళాలోనికి
వెళ్ళినవాడెవడు? వాడ్ని దేవాంతకుడు అని
చలం యెందుకన్నాడు? అందులో వుండే
కీటుకేమిటి? ఇది తెల్పకోవాలంటే చిత్రం
చూడాల్సిందే; యువదర్శకుడు తాతినేని
రామారావు యీ సాంఘిక చిత్రాన్ని
చక్కటి భావాలతో మేళవించి, తన
ప్రత్యేకతను కనబర్చి మీ అభిమానాన్ని
పెంపొందించ చేసుకోగలడని నమ్ముచున్నాను.
తమిళంలో విజయభంకా ప్రయోగించిన
'పందయం' యీ చిత్రానికి ఆధారం.
ముఖ్యపాత్రలను శోభన్, కృష్ణ, విజయ
నిర్మల, నాగభూషణం, చలం, గీతాంజలి,
త్యాగరాజు పోషిస్తున్నారు. కోడండపాణి
సంగీతాన్ని, వెంకటరత్నం కెమరాను నిర్వ
హించే యీ చిత్రానికి కె.వి.రావ్ దర్శ
కునికి కుడిభుజంగా వుంటూ సేతుకున్న
స్టాన్ ప్రకారం పూటంగు పూర్తయ్యేందుకు

తాభియ్యడయ్యాడు. ఈ చిత్రం యొక్క షూటింగు వాహిని స్టూడియోలో తాకెట్ వేగంతో సాగిపోతుంది.

మాయలక్ష్మి మారని చిలుక

రాజనార సర్వశక్తి నం వ మ్మడు; అజరామరుడు; అశ్వినీ సిశాచిని తన వశం చేసుకున్న ఘనుడు; తన జీవితాన్ని అంద చందాలొలికే భామలతోనూ, మత్తెక్కించే మధువుతోను పాఠశాల చేస్తుంటాడు. గూటిలోని చిలుకతో సరసం మొదలెట్టాడు రాజనార.

రాజనార : సూర్యుడు కృంగిపోవు చున్నాడే. నీ అందాల రూపుతో నా ముందు చిందుకట్టి మాకు కను విందు పెయ్యవే! 'అయ్యంకిలామయం బీజా'; ఊహారలేదే; నా మంత్రశక్తి నశించినా లేక మా కళ్లు మైకం గిచ్చెనా; చిలుక మారలేదే,

అని మండి పడ్డాడు. ఈ భీకర సన్నివేశంలో రాజనార నటించిన పదవతి మనల్ని పంభిభూతుల్ని చేస్తుంది. ఈ దృశ్యం యెందులో దనుకుంటున్నాడు? సింజల సుఖ్యరావు నిర్మిస్తున్న 'పెదరాణి పెద్దమ్మ'లోది. రాజనార మరణాన్ని యెలా జయించగల్గాడు? గూటిలో వున్నది చిలుక గివా! మరి చిలుక మారలేదేమే అని

"అలబొ-సంగ్" లో జమున

రాజనార అన్నాడే! అని మీకు సందేహం కలుగుతుందని నాకు తెలుసు, కానీ యేం చెయ్యడం చెప్పండి, చిత్రం విడుదలయ్యేంత వరకు రహస్యాన్ని బయట పెట్టడం నజబుకొదని భావిస్తున్నాను. ఈ చిత్రానికి గినుతూరి మార్యం దర్శకుడు; చిల్లర భావ నారాయణ వెండితెరకు కొత్తవాడే అయినా, అతని రచన మెరపుతీగ లాంటిది; ఈ భావం చిత్రం విడుదలయ్యవచ్చుడు మీకు కూడ కల్గి తీరుతుంది. ముఖ్య పాత్రలను వాంతారావు, కృష్ణకుమారి,

రామకృష్ణ, విజయలలిత, ప్రభాకరరెడ్డి; రాజసుబ్బచన, మిక్కిలివేని, బాలకృష్ణ, బలిరెడ్డి సుబ్బారావు ధరిస్తున్నారు; సంగీతాన్ని కోవండపాణి, అర్జును వాగేశ్వర రావు, ప్రొడక్షన్ ను కృష్ణమూర్తి, మేకప్ ను సాంబయ్య, దుస్తులను రామారావు నిర్వహిస్తున్న యీ చిత్రం అలి త్వరలో మీ ముందు పుంటుంది.

* * *

అన్వేష్యంగా దాంవత్య జీవితాన్ని సాగించే వాణ్ణి, కోభన్ బాబుల మధ్య అనుకోకుండా

ఆల్బో-సాంగ్

అన్ని వయసుల వారికి ఆదర్శక బలవర్ధకం

మీకు అన్నివిధాల ఆల్బోసాంగ్ ఫండాంటి మీకు ఆల్బోసాంగ్ అవసరం. పుష్కలము, యువకులకు కూడా ఉపయోగపడే ఆల్బోసాంగ్ పంపించిందుకు ప్రత్యేకమైన సర్కారు ఆల్బోసాంగ్ లో చేర్చబడ్డాయి. ఈ కలెక్షన్ రికార్డులకు ఆల్బోసాంగ్ పంపించిమిమ్మలా మీకు ఆల్బోసాంగ్ ఫండాంటి

జె. అండ్ జె. డిప్సన్
హైదరాబాదు (దక్కన్).

దర్శకుడు

మల్లికార్జునరావు

ఒక వ్యక్తిలోని అర్థతను గుర్తించి, దానికి ఒక స్వరూపాన్ని యివ్వడం శ్రీ దూరదీక్షరధాపుకు అలవాటు. అతని ముక్కుం యిప్పటివరకు ముక్కుకాలేదు. “గూఢ్ చారి 116” చిత్రాన్ని ఎం. మల్లికార్జునరావుచే దైర్ఘ్యం చేయించి, అతనికి చిత్రనర్తకమూ సమర్థుడైన స్థానాన్ని యేర్పరచారు. మల్లికార్జునరావు కూడ ఈ జీవనంనవ లేకుండా యిచ్చిన బాధ్యతను ప్రకటనగా వెగవేర్చి గట్టిపాడు అని మొదటి చిత్రంతోనే నిరూపించుకున్నాడు.

“ప్రమీలాత్మనీయం” పిరాణిక చిత్రాన్ని, “పిట్టకుంటే పదివేలు” హాస్య చిత్రాన్ని, “వెల్లెలికోసం” పెంటిమెంటల్ చిత్రాన్ని చక్కగా దైర్ఘ్యం చేసి దర్శకుడిగా నిలబడగల్గిండు.

కథను అర్థంతం అర్థంచేసుకుని, మూలానికి దెబ్బ తగలకుండా స్క్రీన్ ప్లేను తయారు చేసుకుని, ప్రతి సీనుకు కానంపిన పాటను తయారు చేసుకుని, ఒక స్టానింగ్ తో చిత్రాన్ని నడిపిస్తే దర్శకుడు రాణించగలడు అంటాడు మల్లికార్జునరావు. తీసిన పాటల రద్దీను యొప్పటి కప్పుడు చూసుకుని, అనవసరమయిన మార్పులను చేర్చుటను చేసుకుంటే నష్టపోతారక్తి కన్నుండి అంటాడు యాయుధదర్శకుడు.

మొందు చూపు పుండి, మొందుకు పోవాలనే అసక్తి పుండి, మొందంజ వెయ్యగలదనే ఆకాశాదం పొడనూపుతుంది. ముమ్మందు మంచి చిత్రామ దైర్ఘ్యం చేసి మొందడుగ వెయ్యగల దర్శకుడు అని, అతని వాలకం ప్రస్ఫుటం చేస్తుంది.

సినిమా

మనస్సరాలు మొలకెత్తాయి; అది తీవ్ర రూపం పొంది ఒకర్నొకరు విడచిపోవాలైన అగత్యం యేర్పడింది; శోభనబాబు మనస్సు కలత చెందింది; వీరిద్దరికీ భేదాభిప్రాయాన్ని కల్పించింది వాల్మీకిట్లో పని మనిషి లక్ష్మి అని తేలిపోతుంది. భగవంతుడియెడల తన తప్పును ఒప్పుకుంటుంది లక్ష్మి; విడిపోయిన భార్య, భర్తలు కల్పాకుంటారా, లేదా అన్న ప్రశ్నకు సమాధానం వాహిని వారి ‘బంగారు పంజరమే’. ప్రముఖ దర్శకుడు బి. ఎన్. రెడ్డి మీకేం కొత్త కాదు; ‘మల్లికార్జున్’, ‘బంగారుపాప’, ‘రంగులరాట్నం’లాంటి పుత్రమ చిత్రాల్ని కళాత్మకంగా నిర్మించిన బి. ఎన్. రెడ్డి యీ చిత్రాన్నికూడ ఆస్థానిలోనే నిర్మిస్తున్నారు. ఈ చిత్రంయొక్క షూటింగు వాహినిస్టు డియోలో ప్రతినెలా జరుగుతుంది. దుష్టశిక్షణ కార్యక్రమం

నాగభూషణం, శోభనబాబు అన్న దమ్ములు; శోభన్ ఎన్. టి. రామారావు యింట్లో పెరుగుతాడు; విదేశాలకు వెళ్లి నప్పుడు షీలాతో పరిచయంయేర్పడుతుంది; షీలా రష్యన్ కన్య; ఆమెను శోభన్ పెళ్లి

చేసుకుంటాడు; బాధ్యతో యింటికి వస్తాడు; ఇంటికి వచ్చిన తమ్ముడిని, అతని యిల్లాని హానిమూన్ కు వెళ్లిరమ్మంటాడు నాగభూషణం; అన్నయ్య ఆజ్ఞ ప్రకారం యిద్దరూ హానిమూన్ గడిపి తిరిగి యింటికి వస్తారు; వారినిచూచి నాగభూషణం యిలా అడుగుతాడు.

నాగభూషణం : హల్లో, శోభన్, హాని మూన్ యెలా గడచింది?

శోభన్ : ఆనందంగానే గడించిందన్నయ్యా.

నాగ : వెరీగుడ్, ఏ ఏ వూళ్ళు తిరిగొచ్చావ్!

శోభన్ : ఊటి, కొడైకెవారీ, శాశ్వత్, డార్జిలింగ్.

షీలా : (అందుకొని) మైమూర్.

నాగభూషణం : అబ్బో! చాలు, చాలు, దేశం అంతా చూసేశా రన్నమాట.

ఇద్దరూ : మొత్తం చుట్టేశాం.

నాగ : అయితే మీ రిద్దరూ కలిసి అనందించ వలసిందికేముంది.

శోభన్ : లేదన్నయ్యా!

నాగ : బాగా అరిసిపోయి పుంటారు; మేడపైకి వెళ్లి రెన్ను తీసుకోండి—అని చెల్లిపోతాడు.

‘ప్రతిగాస్తా’లో గీతాంజలి, పద్మనాభం.

ఈ పన్నివేళం యెందులోదని తెలుసా ? శ్రీరాజా ఆర్ట్స్ ఫిలింస్ నిర్మిస్తున్న పాంఘిక చిత్రంలోనిది. తమిళదేశంలో తనకొక ప్రత్యేకతను సంపాదించుకున్న ప్రముఖ రచయిత, నిర్మాత, దర్శకుడు అయిన కె. ఎన్. గోపాల్ కిష్టన్ తెలుగులో మొట్టమొదటి పారిగా దర్శకత్వాన్ని వేరపుతున్న చిత్రం యిది; ఒక కుటుంబంలో యేర్పడే కలతలు; సమాజంలోని దుష్ట శక్తులను శిక్షించేందుకు చెయ్యాల్సిన కార్యక్రమం, న్యాయం, ధర్మం వ్యక్తియుక్త భావనలకు యెలా సహకరించేది యీ చిత్రం చూస్తే కళ్ళకు కటి సబ్బు బోధపడుతుంది.

ఈ చిత్రానికి భమిడిపాటి రాధాకిష్టన్ సంభాషణలను, నారాయణరెడ్డి పాటలను వ్రాసారు ; చాయాగ్రహణాన్ని సంవత్, ఎడిటింగును దేవరాజన్ నిర్వహిస్తున్నారు. మంకువల్లి నిర్మించే యీ చిత్రం కర్నూలం స్టూడియోలో తయారవుతుంది. ఈ చిత్రంలోని ముఖ్య పాత్రలను ఎన్.టి. రామారావు, సావిత్రి, కృష్ణ, విజయ నిర్మల, రాజబాబు, మీనాకుమారి, షీలా, నాగభూషణం, కె. వి. చలం ధరిస్తున్నారు. చిత్రానికి ఆయువుపట్టయిన ఒక పాత్రలో శోభనబాబు కన్పడ్తారు.

* * *

మానవుడు నైతికంగా దిన, దినానికి దిగజారి పోతున్నాడు; సంఘంలో అందరికీ పచాస ప్రతిపత్తి లభించడం లేదు; ధనకంతుడు మరి ధనవంతు డొంగున్నాడు; బీదవాడు యింకా బీదస్థితికి వెళ్తున్నాడు; న్యాయం, ధర్మం కరువైంది; మంచికి విలువ తగ్గింది; అమాయకుణ్ణి కల్ల బొల్లి మాటలలో మెప్పించి అతన్ని మోస గించి, అతని ఆస్తి పాస్తులను అపహరించడం నేటిసమాజంలో అధికంగా వున్నట్లు అనిపిస్తుంది. ఈ అన్యాయాలు, ఆక్రమణలు యిలా కొనసాగనలసిందేనా ? సీతికి, విజాయితీకి స్థానం లేదా ? న్యాయం, ధర్మం మంచిని చెయ్యలేదా ? అన్నది నేడు పెద్ద పనుష్యగా వుంది. ఎన్. టి. రామారావు సీతిగా, న్యాయం గా, విజాయితీగా, సత్యసంధుడిగా వుండేవాడు; అంతవరకు మంచి దొరకడం దుర్లభమైంది; వేషం మార్చి, భోషమార్చి, మనస్సు మారినట్లు పటించేసరికి సంఘం స్వాగతం పలికింది; ఈ సంఘాన్ని కలుషితంచేసే దురాచార

‘భలేరాజా’లో మీనాకుమారి, రాజశ్రీ.

పరుల్ని, దురపాంశారుల్ని ఎన్. టి. ఆర్. చిక్కటి కథకు, భమిడిపాటి చిక్కటి యెలా సమర్థాన్నికి తీసుకొస్తాడో గోపాల్ సంభాషణలు వ్రాస్తే, టి. వి. రాజా క్రిష్ణా పిక్చర్స్ ‘కథ నాయకుడు’ వస్తే కమ్మటి పాటల్ని విచ్చిస్తున్నారు. గోపాల్ మీకు తెలిసి వస్తుంది. ముళ్ళపూడి వ్రాసిన క్రిష్ణా నిర్మించే యీ చిత్రానికి కె.

మద్రాసు ఫిలిం ఫౌన్డ్రీ అసోసియేషన్ వారిచే ఈ తమ బాలనటిగా ఎన్నికైన బేబీ రోజామణి, బహుమతి ప్రదానంచేసిన మద్రాసు ముఖ్యమంత్రి శ్రీ అన్నాదురై.

పాత బొమ్మలు - కొత్త కబుర్లు

ఈ బొమ్మలో ఉన్న అమ్మాయి ఎవరో, ఆరోజుల్లో మార్మోగింది. ఆ పాటను తప్పి
ఇది ఏ చిత్రంలోనిదో చెప్పుకోగలరా? జ్ఞాన స్థాయంగా పాడారు మాత్రం. అదేకాదు, ఆ
కానికి మనుషుల్లో పుండి కాని, ఎవరో చెప్పికో
లేకపోతున్నారు కదా?..... పోనీ సీమా పేరే
యినా గుర్తుకు వస్తోందేమో, ఆలోచించండి.

పైనున్న అమ్మాయి పేరు మాత్రం. సినిమా
పేరు 'సుమంగళి'. సుమంగళి చిత్రంలో
నటించే దాకా మాలతిపేరు అనబడి
ఏమిటో మీకు తెలుసా?... సూర్య కుమారి.
ఈ చిత్రంలో నటించేముందు ఈ చిత్ర దర్శకుడు
అయిన శ్రీ బి. యన్. రెడ్డి ఆమెపేరున్న
మాల తిగి మార్చారు.

'సుమంగళి' చిత్రంలోని శీవసాంగ్ 'వస్తావే
మా బావ' అంధదేశంలోని ప్రతియింటా

ఆరోజుల్లో మార్మోగింది. ఆ పాటను తప్పి
స్థాయంగా పాడారు మాత్రం. అదేకాదు, ఆ
చిత్రంలోని తన పాటలన్నీ తనే పాడారు.

* * *
'సుమంగళి' నా మొదటి చిత్రం. నవ్
ట్యూన్ స్టూడియోలో తీశారీ చిత్రం.
అప్పుడు పరిశ్రమ ఎంతో బాగుండేది. ఏ
పాత్రకు ఎవరు సరిపోతారో నిర్ణయించి మరీ
యిచ్చేవారు వేషాలు. మేకప్ టెన్స్, ఆ తర్వాత
సాంగ్ టెన్స్ చేసేవారు. ఆ సెలక్షన్ లో వెళ్లి తో
తీసుకునేవారు. బి. యన్. గారే వప్పు తారగా
—పరిశ్రమకీ, ప్రేక్షకులకీ పరిచయం
చేశారు అన్నారు శ్రీమతి మాత్రం.

—మోహన్ కుమార్ ●

పాపాంబరధరరావు దర్శకుడు; వి. ఎన్. ఆర్
స్వామి కెమరాను, బి. ఎన్. కృష్ణ ఆర్టును,
గమనిస్తున్న యీ చిత్రంలో జయలలిత
నాయిక; ముఖ్యపాత్రలను ఎన్. టి. రాయా
గారు, వాగభూషణం, పద్మనాభం, రాజ
బాబు, మిక్కిలినేని, అల్లు రామలింగయ్య,
టి. జి. కమలాదేవి, రమాప్రభ ధరిస్తు
న్నారు. ఈ చిత్రాన్ని మీకు చూపే బాధ్య
తని పూర్ణాపిక్చర్స్ తీసుకున్నారు.

తప్పిపోయిన ప్రమాదం

(నముఖ పోస్టనటుడు రాజబాబు విజారీ
శిగర్వద్ద గురం మీదనుండి కింద
పడ్డాడు. గంటసేపటివరకు స్పృహ లేకుండా;
రాజబాబు చచ్చిపోయాడని అందరూ అను
కున్నారు. భగవంతుడి దయవల్ల బ్రతికి
బయటపడ్డాడు; ఇది యే చిత్రంలోనిది
కాదు; నిజంగా జరిగిన సంఘటనే. గత
వారం హైదరాబాదుకు వెళ్లిన రాజబాబు
మాధవిపిక్చర్స్ షూటింగులో పాల్గొ
న్నప్పుడు యీ విపత్తు జరిగింది; 'నాకు
పునర్జన్మ లభించింది' అని ముగించాడు
రాజబాబు యిటీవల వాహినీలో నన్ను కలిసి
నవ్వుడు; 'దిష్టి తీయించుకో' అని సలహా
యిచ్చి వచ్చాను.

డిసెంబర్ 12 నుంచి మూడు చిత్రాలు

(నముఖ దర్శకుడు, నిర్మాత, విశా
చార్య టీవీవల్ ఫూల్ జ్వరం వచ్చి, మనిషి
సగం అయ్యాడు; 'ప్రతిరోజు మూడు
యంజక్షన్లలో చొప్పున తీసుకుంటున్నా,
ఇప్పుడు కొత్త మెరుగ్గా పుండండి'
అన్నాడు విశాచార్య; 'డిసెంబరునుండి
మూడు చిత్రాల షూటింగులు బరుగ
మన్నాయి; అందుకే ప్రతిరోజు డాక్టర్ని
పిలిపించి, టెస్టు చేయించుకుంటున్నా'
అన్నాడు;

డిసెంబరు 8 నుండి 12 వరకు
డి. వి. ఎన్. రాజు నిర్మించే జానపదాన్ని,
13 నుండి 21 వరకు లక్ష్మీనారాయణ
పిక్చర్స్ రామస్వామి నిర్మించే జానపదాన్ని,
22 నుండి తన స్వంత చిత్రాన్ని విశా
చార్య డైరెక్టు చేయ్యాల్సి వుంది. మూడు
చిత్రాల్లో జయలలిత, రామారావులే నాయికీ,
నాయకులు.

—శ్రీనివాస్ ●

పూస్తకాలు

నారాయణీయము

ఆంధ్ర నలంద ప్రచురణము—వికాదేశ గుప్తము
కృతికర్త: డాక్టరు అడుసుమర్తి నారాయణరావుగారు,
ఎం.బి.బి.యస్., గుడివాడ. (కాను 16+174+
122. వెల 6 రూ. ప్రతులకు: కృతికర్తకు
వ్రాయవలెను.

డాక్టరు నారాయణరావుగారు వైద్యవృత్తిలో
ఎంత నిపుణులో, ఆంధ్ర వాఙ్మయంలోని వివిధ
శాఖల్లోనూ అంత నైపుణ్యం కలవారు. ఆయనకున్న
భాషావాఙ్మయభిమానం అపారం. త్యాగమూర్తు
లైన ఆయన ఆంధ్రనలందను స్థాపించి తనూలంగా
గొప్ప భాషాసేవ చేస్తున్నారు. సరస కవితా ధురీణులు,
కావ్యనాటకాలనే కాకుండా శాస్త్రీయ గ్రంథాలను
కూడా రచించి ప్రకటిస్తున్నారు.

వేరే వృత్తిలో పున్నవారికి భాషావాఙ్మయాలపై
అభిమానం వుండవచ్చు. రసవంతంగా కవిత్వం చెప్ప
వచ్చు. కాని శాస్త్రగ్రంథాలు వ్రాయడం, అందు
లోనూ సులభ గ్రాహ్యంగా రచించడం చాలా అరుదు.
సర్వసమర్థులైన నారాయణరావుగారు 'నారాయణీ
యం' అనే పేరుతో అలంకార గ్రంథాన్ని లక్ష్యలక్షణా
లతో సులభమైన శైలిలో వర్ణరూపంగా రచించ
డం విశేషం. ఆయన లక్షణాలకు తగిన లక్ష్యాలను
వైద్యశాస్త్రముగలంగా, కూర్చడం, అది సుగమంగా
వుండడం ఒక ప్రత్యేకత అని చెప్పాలి.

డాక్టరు నారాయణరావుగారు మొదట్లో గ్రం
థాన్ని ముద్రించి తెలుగు దేశంలోని ప్రసిద్ధ విద్యత్క
పుల ప్రచంసాపూర్వకాభిప్రాయములను స్వీకరించి
గ్రంథంలో చేర్చారు. గ్రంథంకంటే విద్యదభిప్రాయా
లున్న భాగమే పెద్దదిగా ఉంది. ఆ అభిప్రాయాలు
కేవలం ప్రశస్తిని తెలిపే మాత్రమే కావు.
అలంకార శాస్త్ర విషయాలను తెలుసుకునే వారికి
అవి ఎంతో ఉపయుక్తమైనవి. వాటిని కూడా మూలం
తో చేర్చి గ్రంథకర్త వాఙ్మయానికి మహాపకారం
చేశారు.

ఇందులో అలంకారాలకు అనుబంధంగా డాక్టరు
గారి చిత్రకవిత్వం కూడా చేర్చబడింది. కొమ్ములు
తిరిగిన వారికే సాధ్యం కాని వివిధ ఖడ్గబంధాలు, చతు
రంగ, చక్ర, పద్మ, నాగ, రథాదిబంధాలూ, నిరో
ష్ట్యాదులూ రచయిత ప్రతిభకూ, కవిత్వపరిశ్రమకూ
మచ్చుతునకలు. ఆంధ్రానికి మహాపకారంగా
యిట్టి గ్రంథాన్ని రచించి ప్రకటించిన డాక్టరు
నారాయణరావుగారి సాహిత్యక్రషి సాటిలేనిది. సాహ
త్యాభిమానులందరూ ఆదరించవలసిన గ్రంథంయిది.

—అంగీరస.

ఆటలు

మధ్యవర్తిత్వం?

మెక్సికోసిటీలోని
ఆటలపోటీలలో తన
వొలింపిక్ హాకీచాంపి
యన్ షిప్ నిలబెట్టు
కోడంలో భారతదేశం
అమంగళ కర మైసి
ప్రారంభం చేసింది
అఖిభద్రాయక మైసి
ఆక్టోబరు 13న

మొట్టమొదటిటైంట్ లో చిన్న బృందంగా ఎంచ
బడుతున్న న్యూజిలాండ్ లో 2—1కి భారతదేశం
వోడిపోయింది. 1928 నుంచి ప్రపంచ
చాంపియన్లుగా మన బృందం పేరుపొందింది.
మన పేరు నిలబెట్టడంలో మన బృందం
వోడిపోలేదు కానీ పరువుప్రతిష్టలకి భంగం
వాటిల్లినట్లు ఉండాలింది. కానీ నామటుకు
నేను దీన్నే అదృశ్యమైన అశిస్సుగా భావి
స్తున్నాను. ఎక్కడికక్కడ సంతుప్తపడటం
అన్నది గతంలో జరిగిన అంతర్జాతీయ
పోటీలలో మనకి తప్పని అయింది. కానీ
యిప్పటి ఈ గుణనితం మన ఆటగాళ్లు
యికా మెరుగుపడానికి తోడ్పడుతుందని
ఆశించవచ్చు. మన జట్టు నాయకుడు ప్రీతి
పాల్ సింగ్, చెడ్డ అంపైరింగ్ తో విసిగి
పోయాడు. తన ఉద్దేశాలని గుప్తంగా
ఉంచలేకపోయాడు.

మ్యాచ్ ముగిసేంతర్వాత ఇండియా
మానేజర్ మేజర్ జనరల్ కాలిఫా ఆటలో
మొదటి పగభాగం తక్కువగా ఉందనీ,
డచ్ అంపైర్ నిర్ణయాలని ప్రశ్నిస్తూ
ఒక అధిక్షేపణని చేశారు. కానీ ఆ అధిక్షేపణ
సమూలంగా తోసి వేయబడింది. ఇక్కడ,
ఇండియాలో దానిపై పెద్ద గందరగోళం
బయల్పడింది. 'మనవాళ్లు వోటమిని హుం
దాగా అంగీకరించి ఉంటున్నాడ'ని, అధి
క్షేపణని చేసి ఉండి ఉండకూడదని. కానీ

ఇక్కడ ఉండి మనం నీతులు చెప్పడం
మంచిదే, కానీ మన మేనేజర్ ఎవరో
పంబంధంలేని వ్యక్తి కాదని, అధిక్షేపణని,
అధికారయుతంగా చేయడం విషయంలో
ఆయన సంతుప్తి వ్యతిరేకంగానే చేయడం
జరిగి ఉంటుందని తెలుసుకోవాలి. ఉన్నతి
హోదా కల ఒక మిలిటరీ వ్యక్తి ఆయన. చెడ్డ
అంపైరింగ్ వల్ల భారతీయుడు విషపాపడం
అన్నది యిదే మొదటిసారి కాదు. ముఖ్యంగా
హాకీ ఆటలో 'స్పిక్'ని తప్పుగా ఉపయోగిం
చడం, 'ఆఫ్ సైడ్', 'ఎడ్ వాన్ టేజ్' నిబంధ
నలు అంపైర్ల నిర్ణయాలకే వదిలివేయ
బడ్డాయి. ఈ నిబంధనలు పేరుపొందిన
బృందాల నెన్నిటినో వాశనం చేశాయని
ఎన్నో సందర్భాలలో చూసిన మేము గట్టిగా
చెప్పగలము. దాన్ని గురించి ఆటల గురించిన
వా పత్రికా రచనలో ఎన్నోసార్లు అప్రవృత్త
మైన అంపయిరింగ్ గూర్చి, ముఖ్యంగా
హాకీ విషయంలో కొన్ని సందర్భాలలో ఆటలో
జయోపజయాల అంపయిర్ల, విర్వాహకుల
దయాధర్మాలపై ఆధారపడి ఉండడం
విషయంపై గట్టిగా రాశాము.

అంపయిరింగ్ అవకతవకగా ఉండి ఉండక
పోతే ఇండియన్ మానేజర్ తన అధిక్షేపణని
వెలిబుచ్చి ఉండి ఉండడు. ఇంత దూరం
నించి మనం ఆయనని చిన్న బుచ్చులం అన్నది
మంచిదికాదు. ఇండియా చివరికి ఎలాంటి
ఫలితాన్ని సాధించినా మన బృందం, మొట్ట
మొదటగా తగిన ఈ షేక్ వల్ల, కృషిలో
రోషం రానియదని ఆశిస్తాను. ఇంతకీ
ముందు కూడా వొలింపిక్ హాకీలో అంపై
రింగ్ తరచు భారతదేశానికి వ్యతిరేకంగా
ఉన్నా దురదృష్టకరమైన అక్టోబరు 13న
జరిగిందే ఈ సంవత్సరంలో మొదటిదీ,
చివరిదీ అవుతుందని ఆశిద్దాం.

—కె. ఎస్. పరసంహాన్

కందరామాయణము

కృతి కర్తా శ్రీ అనవల్లి ముప్పరమిరెడ్డి, శ్రీ వాపురూ—రామయ్య, క్రేసు 18+114 పుటలు వెల 2 రూ. ప్రతులకు వెల్లూరు జిల్లా గూడూరులో ఉన్న అనవల్లి ముప్పరమిరెడ్డి గారికి వ్రాయాలి.

శివునివలన రామాయణం విద్యమనంగానూ, వనవనంగానూ, గడ్డ వద్యత్వంగానూ, ద్విర్యంగానూ, కందకరహసంగానూ, కీర్తన రహసంగానూ ఎన్నోవిధాలుగా తెలుగులో ఎన్నో వందల రచనలుగా వెలువడింది. అలాంటి రచనల్లో ఈ నిర్వచన కంద వద్యం రామాయణం ఒకటి. కందవద్య రచనలో వియవాలూ అధికంగా ఉన్నా, రచన సులభంగా పగులుతుంది. అందులోనూ సహజవితా రార ఉన్న వారి రచన పృథకులకుమంకం ఉండడంలో అల్పభ్యం లేదు. ఈ పుస్తకంలో రమారమి ఒక వందల వద్యల్లో శ్రీరాముని పట్టాభిషేకంతో కథ రచనంబంగా కూర్చు బడింది. వద్యం అన్న పద్యాలూగా ఉన్నవి. రచయితలు ఉపజ్ఞ ఉన్న విద్యత్వపులు. ధారావాహికంగా అరిగిల యీ రచన శాఖలో రామాయణాన్ని అనుసరించినది. ఇందులోని ఆటకు ఔసుకుండా విశేషాలనూ, రామాయణ పరిశోధనలో పేర్ల పూర్వం, విద్యత్వపులూ అయిన శ్రీ గుంటూరు శేషేంద్రకర్మ గారు తమ 'పరిచయవాక్యం' లో వివరించారు.

పాస్తకాలు

ప్రసిద్ధ విద్యత్వపుల (వశంపంతు అంధకౌస్తుభాచార్యం యిది. పసిఅనంతనే నూకేళ్ళు విండిన ప్రతిభాశాలి, శ్రీ ముప్పరమిరెడ్డిగారి దత్తపాత్రుడు బండి—గిరిధరరెడ్డికి యిది అంకితం కావడం కూడా ఒక విశేషం! మలక తెలీలో రచనం తంకా పిగిన యీ రచన అందరికీ మలక 15 వ్యాంగా ఉన్నది.

—అంగీరస.

దరిజేరిన ప్రాణులు

రచన— ఇల్లందల సరస్వతీదేవి, ఎమెస్కో పాకెట్ బుక్స్, ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, రాష్ట్రవతిరోడ్డు, సికిందరాబాద్.
(183 పేజీలు: వెల రూ 2.)

ప్రపంచంలో స్త్రీ స్థానం ఎక్కువ, పురుష స్థానం ఎక్కువ అని తర్కించుకోవడం యీవాడు పరిపాటి అయ్యింది. విశ్వమానవ కళ్యాణానికి ప్రకృతి, పురుషు లిద్దరూ ముఖ్యమే.

కథావాయకి నిర్మల తన పేరులాగే చాలా నిర్మల వ్యభావం కలది. ఏ దుర్ముహూర్తాన 'పెళ్లి చేసుకుందో' వసుపు బట్టల పెళ్లికోడుకు అత్తగారి చేత అవమానింబడి, వెళ్లిపోతాడు. అలా వెళ్ళిన వాడు తిరిగి నవరాతంతో కనుపిస్తాడు. తలి

దండ్రులు వలది వెళ్ళిన దబ్బుతో నిర్మల శ్రీ ప్రమాతి వైద్యశాల, ఓ అవాధ శరణాలయం స్థాపించి, మనశ్శాంతిని వాటిలో వెతుక్కుంటుంది. మనశ్శాంతి దొరక్కపోగా ప్రమాతి వైద్యశాల చాటున అత్యారాధన, అవాధ శరణాలయం మాటున దురాచారాలను చూస్తుంది.

'పెళ్ళిపేటల మీంచి వెళ్ళిపోయిన వాయకుడు రమణ మింట్లో చేరి, తన స్నేహితుడు కరుణాకర్ నిర్మల స్నేహితులూ కాంటిని వివాహం చేసుకోవడం ద్వారా వాయకికి దగ్గరగా వస్తాడు. కానీ అజ్ఞాతంలో వుంటాడు. నిర్మలక బాపటగా నిలవిన వెంకట్రామయ్యగారు అనే వుద్ధుడు భార్యభర్తలను జేరుద్దామని అవ్వకట్టిలూ వడతాడు. శ్రీమో భిక్షామలంతా చేరి వాయకుణ్ణి వప్పించబోతారు. కుడరదు: చివరికి అర్హిలో తనకు సేవ చేసిన యెట్లా అనే నర్సు వప్పించబోయేవరికి తనకో చేయూ, కన్నూ లేవన్న భయంకర సత్యాన్ని బయటపెట్టి, గాబా కన్ను తీసి, చూపిస్తాడు. చిట్టచివరికి వాయకి తాను అతివదిలంగా దాచుకున్న పృథకు కును మాన్చి ఆతని కర్పించి, అక్కన చేరుతుంది.

కథ, కథాగమనం అతి చక్కగా, చురుగ్గా వున్నాయి. నిర్మల చుట్టూ తిరిగిన కొన్ని పాత్రల్లో అతి సూజంగానూ, వైద్యశాలలోని దురాచారాల అతి వాస్తవికంగానూ పృథకుయాన్ని కదిల్పేవిగానూ వున్నాయి.

వసుపు బట్టలతో యింట్లోంచి పారిపోయి, తాళగట్టిన భార్యను ఒక్కసారయినా మనసా స్యరించని రమణ పాత్ర— అతను యింట్లోంచి వెళ్ళిపోయే కారణం— మరింత బలంగా చూపించి వుంటే కథకు మరింత బిగి వచ్చేది. మొత్తం మీద నవల చివరి వరకూ చదివితేగాని, చదువరిని వదలదు. ఆంధ్ర నవలా ప్రపంచానికి ఇల్లందల పరస్పరీ దేవిగారు వ్రాసిన యీ 'దరి జేరిన ప్రాణులు' ఎమెస్కో వారి కానుక. కనుక వారూ అభినందనీయులే!

— ఫాలాక్షిడు

కలకత్తా ఆంధ్ర సంఘం

15 వ వార్షిక సంచిక

కలకత్తా ఆంధ్రసంఘం వారు ప్రచురించిన వది హేమ వార్షిక సంచిక హా కార్యాలయంచేరింది. శ్రీయుతులు సి. హెచ్. ఎన్. ప్రకాశరావు, కె. సి. శేషగిరిరావు, ఎన్. వి. సుబ్బారావుల సంపాదనత్వంలో వెలువడిన ఈ వార్షిక సంచికలో పలువురు ప్రముఖులు వ్రాసిన వ్యాసాలు, కవితలు, కథలు, వాటిక ఉన్నాయి. చక్కని ముద్రణ పంపిణీకి మరింత అక్కర్లేని తెచ్చింది.

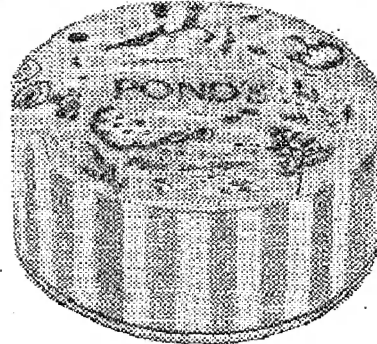
డబ్బెల్ దార్ఫలని వార్డ్స్ కిన్ అంధుల సంస్థ ఇప్పటికీ ఏర్పాటుచేసిన ప్రదర్శనలో స్పెన్ చి. తిళారుడు మాక్స్ బాచర్ రూపొందించిన 37 ప్లాస్టిక్ పేయింటింగ్ లాట్రావ ప్రదర్శించబడు యి. అంధులు తమ చేతివల్లతో తదిమం తెల్పుకోడానికి అనువుగా చిత్రకారుడు ఈ చిత్రాని రూపొందించడంకీ తీగి, మేఖలు, పాక్ ల్లో తదితరములైన వాటిని ఉపయోగించారు. అంధులకూడా అన్నిరంగాల్లో పాల్గొనడానికి ఏదొక ఈ సంస్థ యంతరీకముందే అంధులకి పాషర్ ప్రదర్శనలని, వాట్సం, సంగీతం, అంకరణ మొదలగు విషయాలతో తర్ఫీదు కార్యక్రమాని విజయవంతంగా నిర్వహించింది.

పాండ్స్ ఫేస్ పౌడర్తో వనితల ముఖము
గంటల కొలది మనోహరమైన వర్చస్సుతో వుంటుంది

అందు వలననే చాలమంది స్త్రీలు ఏ యితర పౌడర్ కంటే
పాండ్స్ ఫేస్ పౌడర్ నే వాడుతున్నారు

పాండ్స్ ఫేస్ పౌడర్, దాని ప్రత్యేక
ఫార్ములా వలన యితర ఫేస్ పౌడర్ల కన్నా,
రాలాపేపు చర్మము మీద నిలిచి వుంటుంది.
అతి మెత్తటి పాండ్స్ ఫేస్ పౌడర్ చర్మము
మీద సునాయాపంగా పరిపూర్ణంగా అంటి
మీ ముఖమునకు పెరుగుచు దీర్చును.

పాండ్స్ ఫేస్ పౌడర్ అందరి చర్మకాంతితో
చక్కగా కలిసిపోయేలా వివిధ రంగులలో
లభిస్తుంది: వేరురల్, రాషెల్, గోల్డెన్
రాషెల్, పీచ్ మరియు తెలుపు అది
అనువైన మూడు పైజాలలో లభిస్తుంది—
చిన్నది, మధ్య పైజా, పెద్దది.

పాండ్స్ ఫేస్ పౌడరు—ప్రపంచమంతటా అందకత్తెలు వాడే ఫేస్ పౌడర్!
'టీన్ ట్రా-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్ (సరిమిత వాణ్యత కో. యు.ఎస్.ఎ.లో స్థాపించబడినది)

తప్పక
చూడండి

RAMIDAS K

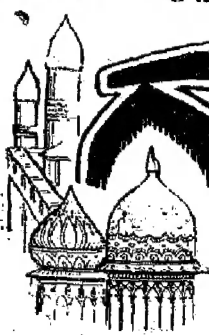

పెద్దగారి బక్కర్స్

బానాద్

గజదొంగ

నర్తకత్వం యోగానంద్

NOTICE

ఆంధ్రులు, రాయల, వైశ్యాదివృద్ధులు, కుటుంబములు, బ్రాహ్మణులు, కృష్ణవేణి పట్టణం, మైసూరు, వీనస్, ముంబై, సెయింట్ పాల్